

ପଶୁକମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋପନ କର ଯେଉଁ
ଉପର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁଛି ତହିଁରେ ସେମାନେ
ଶ୍ରଦ୍ଧାନଙ୍କ ଯୋଗବଳୀ ବର୍ଣ୍ଣନରେ ଆଜିକ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଛି । ସେମାନେ ଲେଖି ଅଛିନ୍ତି
“କି ଅସ୍ଵାକାଂଶ ଶ୍ରୀ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଅତି
ଭିତ୍ତି ଏବଂ ଭିତ୍ତି ଅଳ୍ପ ପାଇ ଅଛିଲୁ ଓ
କେହିଁ ଭିତ୍ତି ଓ ସହଜ ଭିତ୍ତି ଅଳ୍ପ ପାଇ-
ଅଛିନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଧିକ ଅଳ୍ପ କେବୁ ପାଇ ଜାହାନ୍ତି
ଓ ବକ୍ତତା ଛାଡ଼ା ସମସ୍ତେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରଶାନ୍ତ-
ନାୟ ରୂପେ ପଶୁକମାନେ ଭିତ୍ତି ହୋଇଥିଲୁଛି
ଯେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ହାବପାଇଲ
ଅନିଷ୍ଟାଙ୍ଗୀ ସ୍ବରୂପ ସେମାନେ ଉଷ୍ଣଧ ଓ ଅସ୍ତ୍ର
ବିବ୍ରାତା କରିବାକୁ ସଞ୍ଚୂଳିତୁପେ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟ୍ଟିଲୁ
ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଠ୍ୟପିତାଙ୍କ ବେବାହୀଙ୍କ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଅନୁଭେଦ କରୁ । ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦିତ
ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ ତାହାର ନାମ ଶା ମୂ-
ଳନ ଘୋଷ । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଅହେବ ବିଷୟରେ
ଭିତ୍ତି ଏବଂ ସହଜ ଭିତ୍ତି ଅଳ୍ପ ପାଇଲେହେଁ
ଆଜିକ ସମସ୍ତ ଶ୍ରୀଜନ ଭିତ୍ତିରେ ପଥିଅଛି ଏବଂ
ପଠିବାରେ ଓ ହାବପାଇଲ ବର୍ମରେ ଶାର-
ମତ ଉପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ ଏଥିର୍ବାର ଏହାକୁ
ଆଜି ଏକବର୍ଷ ଅଧ୍ୟୁନ କରିବା କାରଣ
ଅମ୍ବାନେ ଅନ୍ତରେ କରୁ । ଭିତ୍ତିରେ ଦେବା
ଶ୍ରଦ୍ଧାନଙ୍କ ନଥ୍ୟରେ ଅମ୍ବାନେ ଗରୁକଣ
ଶ୍ରସ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭାଲକ ବୋଷ ଲାଲ ବେହାନ୍ତ
ଲାଲପୁରୁଷ ଜମନାଥ ମିଶ୍ର ଏବଂ ଫଳାର ନାୟକ
(କିମେଷ୍ଟରେ ପ୍ରଥମ ଲାଭିତ ରୁହଙ୍କୁ) ଅମ୍ବ-
ମାନେ ଅଭିନ୍ତି ପ୍ରଶାନ୍ତା କରୁ । ସେମାନେ
ସମସ୍ତ ପ୍ରକୃତ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଭିତ୍ତି ଦେଇ
ଅଛିନ୍ତି ।”

ତାକୁର ଟାମସ ଗାହେକ ଆହୁର କହୁଥୀ
ଛନ୍ତି କି ଶୁଦ୍ଧମାନେ ସନ୍ତୁ ପାଠ୍ୟ କଷ୍ଟସ୍ଵରେ
ଯେପରି ଯୋଗନକ୍ତା ଦେଖାଇ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ତାହା
ଦେଖି ଯେ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରକ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଏକ ତାହାଙ୍କ ବିବେକନବାରେ ତାକୁର ଶୁଭେଣ୍ଟ
ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହଯୋଗିମାନେ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଗତ୍ସାର
ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ବାରଣ ସେମାନେ ବିଶେଷ
ପରୁଣ୍ୟ ଓ ଯହୁ କରିବାରୁ ଏତେ ଅଳ୍ପ କା-
ଲରେ ଏପରି ଶୁଭପାଳ ଲାଭ ହୋଇଥାଏଇ ।

ଏଥେ ଉପରେ ଆମ୍ବାଳକର ପ୍ରଗଣ୍ଠା
କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ନାହିଁ । ତାକୁର ଟ୍ରିଭେର୍ଜ୍‌
ମାହେବ ଯଥାର୍ଥ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶା
ବାସିଙ୍କ ଅନାୟାସରେ ଶିଖା ଦାଳଗ୍ରାମ ସୁଚିକି-

ଶ୍ରୀ କରୁ ଯାଇ ପାରେ । ଅସ୍ତ୍ରକାଂଶ ଶ୍ରୀ
ସରକାଙ୍ଗ କର୍ମ କରିବାକୁ ଛାଇକ ଏବଂ ତାକୁର
ସାହେବ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ପଞ୍ଚରେ
ତୃପ୍ତି ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଫଣ୍ଡି-
ଦେବା କାରଣ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟିଜ ଅଛନ୍ତି । ଏଥି-
ମଧ୍ୟରେ ଏକଜଣ ଶ୍ରୀ ସମ୍ମଲପୁର ଏଲକା
ସାରଗଡ଼ି ଚିତ୍ରାଳୟରେ ଏବଂ ଏକଜଣ
ମୋରଥାରେ କିମ୍ବା ହେଲେଣି ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର
ମୁଗଳବନୀ ଓ ଗତଜାତଠାରୁ ସମ୍ମଲପୁରର
ଗତଜାତ ମହାଲର ଶେଷଗୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉ-
ତ୍ତାର୍ଥ ହେବା ଶ୍ରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କାରଣ
ବସ୍ତ୍ରାଣ୍ତି କ୍ଷେତ୍ର ରହିଥାଏ । ଅଭେଦ ଯେଉଁ-
ମାନେ ଶିକ୍ଷା କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟର
ଅଭ୍ୟବ ହେବ ନାହିଁ । ଅଜେକ ଶ୍ରୀ ସାଧୀନ
ଚିତ୍ରାଳୟରୁ ଜୀବକା ବିଳାହ କର ପାରିବେ ।

ଆମେମାନେ ଅଭ୍ୟବ ଆଜନ ସହିତ ଅଭ୍ୟ-
ବ ହେଲୁ ଯେ ମୟୁରଭଣ୍ଡ ଓ କେଉଁଥିର
ମହାରଜା ଦ୍ୱୟ ଏ କିଦ୍ୟାଳୟର ବିଶେଷ ସା-
ହାଯଥ କରିଥାଏନ୍ତି ଏବଂ ତାକୁର ଶ୍ରୀଶ୍ରୀର୍ଦ୍ଧାର
ପାହେବ ଅଶା କରନ୍ତି ବି ଏ କିଦ୍ୟାଳୟର
ଆର ଯାହା ବିନ୍ଦୁ ଅଭ୍ୟବ ଅଛି ଏମାଙ୍କିମ୍ବା
ପ୍ରତ୍ଯେ ହେବ ।

ଏ ବର୍ଷ ଗେଷରେ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷୀୟ ଶୋଭା-
ରେ ଜୁଗାଦ ଦୂଷ୍ଟୀୟ ବର୍ଷୀୟ ଶୋଭାରେ
ଜୁଗାଦ ଏବଂ ଦୂଷ୍ଟୀୟ ବର୍ଷୀୟ ଶୋଭାରେ
ଜୁଗାଦ ସମ୍ପଦକା ଜୁଗାଦ ଛୁଟ ଅନ୍ଧିତ
କରୁଥିଲେ । ଜୁଗାଦ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇ ଯି
ବାରୁ ବାଜା ଜୁଗାଦ ଅଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ
ଭରପା କରୁଁ ଯେ ଏଥର ନୂଜନ ଶିଥମାନେ
ଆଗର ପଢ଼କ ଏକଦିନାମ୍ବଳ ଧାଇଁ ଆସିବେ ।

ପରମେସ୍ତରେ ଗବୁଡ଼ିମେଘଙ୍କ ଏତିବି ଅନୁ
ରେଥ୍ ଯେ ଏ ବଦ୍ୟାଳପୃଷ୍ଠ ଚରଣଶାୟୀ କରିବା
ପକ୍ଷରେ ବିହୁତ ବନୋବସ୍ତ କର ଦେଉନ୍ତ ଏବଂ
ଗିରିଜମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ଦେବା ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ
ବିହୁତ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ନୟାଗତର ରକା ପଞ୍ଜାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭରତବର୍ଷର ଅନେକ
ଶତାବ୍ଦୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନତାଙ୍କ ଭ୍ରମଶକ୍ତିର ବୁଣିଳଶ୍ଵରରେ
ଏହି ଧୂତାବାର ଏ ନଗର କାଟେ ଆପଣା ବିଶ୍ଵାସୁ ପ୍ରତ୍ୟା-
ମ୍ଲାଦ କରେ ।

ନରସିଂହପୁର ବଜା ଓ ପ୍ରକାଳ ମଧ୍ୟରେ ପୁନଖାର କାଗଳମାଳ ଉପାଦିତ ହେବାର କହିଲା କବନ୍ଦ ଓ ନନ୍ଦା

ରେ ନିମିତ୍ତ ବାକୁ ଜନକଶୋଇ ଦୀପ ଅଟିକ୍ଷମ ସୁପରି-
ଷେଣ୍ଡେର୍ ରତ୍ନ କହାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ।

କରିବାର ପ୍ରସିଦ୍ଧେନ୍ଦ୍ରୀ ମେଳଙ୍ଗ ପଦରେ କାନ୍ତି
ଶରେଣ କନ୍ତୁ ତନ ଓ ବାରୁ ଶାଲଗ୍ରାମ ସିଂହ ନିସ୍ତର
ହୋଇଥାଏଇ ।

ମାନରାଜର ଦେଖିୟ ରହୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦୂର୍ଭଗ୍ୟ
ଅନ୍ଧାଥ ବାଲକମାଳ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ରମ ପାଇଲ
କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥର ବାର୍ଷିକ ହିନ୍ଦୁମାର୍ଗାବେ ଗପିବ ଓ
ପ୍ରତିପାଳିତ ବାଲକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୫୦ ରୁ ଅଧିକ ନ ହେବ ।
ଏଥର ବ୍ୟକ୍ତି ନିବାହ ସକାଶେ ମୂଳଧନ ଟ ୭୦୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଆକଣ୍ଠାକ ଏଥର ରେଜଟାରିବର ଗାନ୍ଧୀ ଟ ୧୦୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଦେବାକୁ ସ୍ଥାକାର କରିଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀରାମକିଳ ଅନ୍ଧାଥାପରମ
ଗବର୍ନେମେଣ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ ହିନ୍ଦୁ ଅଶ୍ରମରୁ କାହିଁକି
ପାହାୟଥ କି ଦେବେ ?

କଳିକାମାଟ ତା ଏ ଉଦ୍‌ଦେଶେ ବନ୍ଦାରରେ ବପା ମୁଗ୍ଲ
ରୁଠିବା ବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧୁ ନମିତ୍ ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ସେ
ସବୁରେ ଅନେକ ଘେବ ଉପର୍ଯ୍ୟ ତ ହୋଇ ଥିଲେ । ଗଞ୍ଜ
କଣ୍ଠୀରେ ପାର୍ଲିମେନ୍ଟରେ ଅନେବନ କରିବାର ସବୁରେ
ଧ୍ୟେ ଦେଲା ।

ସ୍ଵର୍ଗ କାହାର ବାବୁ ବସାଇଛନ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କରାଯାଇଛନ୍ତି ଏଥୁ ପୂଜେ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ବକେ ପାଇଲ ପ୍ରାୟ ହୋଇ
ଥିଲୁଣେ ତହିଁରେ ଦୁଇ ଘର୍ଭା ମନ୍ଦିରାଙ୍କ । ତାଙ୍କ ଶର୍ଵିମାଳା
ଦିନ ଆହେମାକେ ଶୁଣୁଥିବୁ । ସେ ସେ ଶର୍ଵି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ଗ୍ରହଣ
କରିବେ । ଏ ଅଗେ କୃତ୍ତିଲୁ ଥିଲେ । ତାକୁର ବୋଗାଳ
ଶୁଣୁ ଏବସମ୍ବରେ ପ୍ରଥମେ ଯଥ ଦେଖାଇ ଥିଲେ । ସୁ, ସ,

୯ । ଏହିକେନ୍ଦ୍ରାଜେତୁରୁ ଅଳଗତ ହେଲୁ ସେ ଦସବ
ଅମେରିକାରେ ଗୋପ୍ତା ମାନକ ଏକପ୍ରକାର ଦୂତ ଗଠି ।
ସେଥିରୁ ଦୂରୁ ଗାହାରେ ଏବଂ ସେଠାର ଦେବମାନେ ଦୀ-
ହାର ଦୂରୁ ପର ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏଁ । ସମ୍ମର୍ତ୍ତ କଣେ ଉତ୍ସା-
ହୁକନ୍ତ ଫରଶା ପରାଣା କର ଦେଖିଥିଲୁଛି, ସେହି ଦୂରୁରେ
ଗାହିଦୂରୁତାର ଦୂର ବା କର୍ବିର ଗର ଅଧିକ ଅଛି; ଏବଂ
ତାହା ସୁନ୍ଦର । ସେହି ଗର ଅତିଶୟ କରି ହୁଏ, ତାହା
ସଚରତର ଶାପଟ ବା ଜାହିଁ ଲୁ ଅଧିକ ଜଳ ହେଉଥାଏ ।
ଏ ଦେଶରେ ମେହୁପ ଦୂଷ ଲଗାଇବାର ଦେଖା କଲେ
କି ହେବ ନାହିଁ ? ।

୧ । ଗତ ରହିବାର ଠିକ ସଫଳ ଭାବରେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ
ଏଠାରୁ ଗୋଟିଏ ରଲ୍‌ବାଗାତ ଦେଖା ପାର ଥିଲା । ଚହିର
ଅଳୁଥ ଏବେ ବସ୍ତାର ହୋଇ ଥିଲା ଯେ, ଏକ ମୁହଁ
ନିମ୍ନେ ଚନ୍ଦ ଅଳୁଥକୁ ଘୋଡ଼ାର ପକାଇଲା ଏବଂ ସଶବ୍ଦ
ବାଦ ମେବ ରଞ୍ଜନ ବୁଲ୍‌ସ ଚହିର ଘୋର ଶକ ଶୁଣା
ସାଇଥିଲା ।

୧ । ବିଲକୁଳ ମହାବାଣିକର ସେଇଁ ସବୁ ବଜାଳୀୟ ଲୋକନଗାହାକି ଅଛି ସେ ସବୁର ମୂଲ୍ୟ ୧ ହୋଇ ୮୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଉପର ହେବ । ତରୁଥି ଲଞ୍ଜ କେବେ ଶୁଦ୍ଧ ସୁର୍ଯ୍ୟ-ପାତ୍ର ଶିର୍ମାଣ କରୁଇ ଅବସ୍ଥା । ୧୦୦ରେ ୧୫୦ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଅହାର ବର ପାରନ୍ତି । ସେହି ଲକ୍ଷ ବସୁର ବହୁମୂଲ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁଠାପାଇବା ଚାଲିର ଗୋଟିଏ ନାସଦାନ୍ତର

କୁଳ ପାତ୍ର

ସାପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୫୮ ଶତ
୧୦ ଜାନ୍ମାତ୍ର

୩୧ ଜାନ୍ମ ମାହେ ମନ୍ଦ ସନ୍ଦର୍ଭ ମନ୍ଦିରାଳୀ ମୁଦ୍ରଣ କଣ୍ଟର୍ ନମ୍ବର ୨୦୨୭ ସାଲ ପନବାର

ଅଗ୍ରିମ କାର୍ବିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାକ୍ରୋମ୍‌ମୂଲ୍ୟବେଳେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟମଲାପାଇଁ ଡାକମାସିଲ୍ ଟେଙ୍କା

ପୁଅ ବାପକୁ ମାରିପକାରବାର ଅନେକ ଉଦ୍‌ବାଚରଣ ଶୁଣା ଯାଇଅଛି ମାତ୍ର ବାପ ପୁଅକୁ ମାରିବାର ଉଦ୍‌ବାଚରଣ ଅଚି ବିରଳ । ଏଥର ଦୋଷରେ ସେପରି ଏହି ମୋକଦମା ଅସିଥିଲା । ସାଇଷ୍ଟର ଜଳକାର କଣେ ପଠାଣ ତାହାର ଦୁଃଖୁତର ମନ୍ଦବାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭିନ୍ଦନ କରିବାର ଏକଦିନ ତାହାକୁ ଦରକାରରେ ଆପେ ଓ ଆପଣା କବର ଦୁଃଖି ନିଶ୍ଚି ଦୋଷରେ ବାନ୍ଧିବାର ଅରମ୍ଭ କଲେ ତାହା ବେଳେ ଦୋଷ ବେଳେ ହୋଇ ବେଳେ ତାହାର କବର ଶୋଭାର ପ୍ରାଣ କାଣ ହେଲା । ଆସାମୀ କୁହେ ଯେ ଏ ପୁଅକୁ ଶାସନ କରିବା ମାନସରେ ବାନ୍ଧିଥିଲା ଓ ଅନ୍ଧକାର ଗୁଡ଼ ଥିବାକୁ ତାହାର ଅଜ୍ଞାନରେ କପର ତାହା ଗଲାରେ ଦୋଷ ବସିଗଲା । ପିତା ଆପଣା ପୁଅକୁ ହରଣକରିବା ଅଭିନ୍ଦନ ଅନ୍ଧକାର ଏକ ଉପରୁକୁ କାରଣ ସକ୍ରିୟକୁ ହେବାରୁ ଜଜ୍ବାହେବ ଦୁଇଜଣ ଆମାପରି କ ୧୦ ର୍ଷ ଲେଖେବେ ବାଗବାସ ଦିଗ୍ନିଧିକାନ କଲେ ।

ଗରୁ ଲୁହବନ ସମୟରେ ଏଠା ବେଳେଦେଇ ଅନ୍ଧକାର ଅପକରଣ କଷ୍ଟ୍ୟ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଏଥୁଥୁଦେ ଜଣାଇ ଥିଲୁ । କଲେବିତ୍ତରବାହେ ବଜ୍ଜ ଅନ୍ଧକାରରେ ରେତ୍ତଦେଇ ମହିମାର କଷ୍ଟ ଅନ୍ଧକାରରେ ବାବୁ ବରଦାହାନ୍ତ ମହିମାର କଷ୍ଟ ଓ ଅନ୍ଧ ଏକଜଣ ତିପୋଖି ବାବୁ

ଜୀବାଥବୁ ଏମବଦମା ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧର ଶୋମକାଥ ପୁଅକୁ ମୋହରର ଓ କଣେ ପିଆଦା ଉପରେ ଅପରିଧ ପ୍ରମାଣ କର ସେ ଦୁଃଖୁ ବର୍ମଚ୍ୟର ବୁଦ୍ଧବାର ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ । ବଲେବୁକୁ ବାଗକାର ଦେଖି ଦୂର ତିପୋଖିଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବୀଷ୍ମ ହୋଇ ମୋହରର ଓ ପିଆଦାକୁ ଗରୁ ଗୁରୁବାରଦିନ କର୍ମଚାର କଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଅଛାବ ହେଉ ସେମାନେ ଦଶବିଦ୍ୟ ଦୀପକୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଗଲେ । ଅମୂଳଙ୍କ ବିବେକନାରେ ଏ ଆଜ୍ଞା ଉଚିତ ଓ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇ ଅଛି ସମୟ ସମୟରେ ଏହପକାର ଅନୁଷ୍କାନ ଓ ଦଶ ଦିଧାନ ହେଉଥିଲେ ଅମଲଙ୍କ ଅପହରଣ ଓ ଅଭ୍ୟାସର ଅନେକ ଭଣା ହୋଇ ଯିବ ।

ଗରୁ ବୁଥବାର ତନ୍ଦନ୍ତ୍ୟାଦା ଶେଷ ହେଲା । ଏ ଯାଥିରୁ ପୂର୍ବେ ଏ ଜଗରରେ ଭଣା ସମାନେହ ସହି ହେଉଥିଲା । ଯାଦ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳକୁ ଅନ୍ଧାହ୍ୟ ପରିପର ଏହାର ଥରଥାମ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଭଣା ହୋଇ କେବଳ ନିୟମ ରକ୍ଷାସ୍ଵରୂପ ରହିଥାଏ । ଦେଖିଲାମଠର ଯାଦା ଭଲ ହେବାର ବଥା, କାରଣ ମଠର ସହାଦର୍ ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷ୍ଟର ମାତ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ଦୂରଚେଲ ଆପଣାମରେ ମାମଲ କର ମଠର ଉପରେ ସେହି ବାଟେ ଭାତାର ଦେବାରୁ ଯାତା କେବଳ ନାମମାତ୍ର ରହିଥାଏ । ଏହି ନଶାଲକୁ ଦୂର

ମଶାଲ ଜଳବା କଷ୍ଟ । ବକ୍ଷିବଜାର ଏବି ବିନୋଦବିହାରଙ୍କ ଯାଦା ସାଥାରଣ ଭେଦା ଓ ଉତ୍ସାହ ଉପରେ ନିର୍ଭର ମାତ୍ର ଲେବଜ ବକ୍ଷ ବଜିବାରୁ ଯାଦା ପାଇଁ ବେହି ଯହୁ ବରବାରୁ ନାହିଁ । ବଜାରମାନେ ବକ୍ଷରେ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ସୁଅଳ୍ପ ବାହାର ବରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ସାଥାରଣ ଉତ୍ସାହ ଅଗବରେ ସେବରୁ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ସୁନ୍ଦର ହୋଇ ନ ଥିଲା ଓ ଉପସ୍ଥିତ ଗ୍ରୋଟାଙ୍କ ଅଭିବର୍ତ୍ତ କରୁନ୍ତି ନିଜକାରମାନେ ବରୁନ୍ତି ହୋଇ ଗଣ୍ଠେ । ଆଜିବାଳ ବାନ୍ଧିମାନୀ ସମୟରେ ହାକିମମାନେ ଲେବଜ ଅବସ୍ଥା ଓ ଭବ ଜଣିବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ଯେବେ ଏହିମୁହୂର୍ତ୍ତ ଯାଦା ମାନ ଦେଖନ୍ତେ ଭେଦବେ ଜଣିପାରନ୍ତେ ଯେ ଦିନ ଲେବଜର ବିପରୀ ଦୂରବନ୍ଧୁ ଦୁଇଅଛି ଓ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କେମନ୍ତ ଦୃଢ଼ଗତରେ ଏ ଦେଶରୁ ପଳାମୂଳ କରୁଥାଏ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଇଜାବା ଶକ୍ତମହିନୀ ଜଣା ଅନ୍ତର୍ଗତ ରମ୍ଭାର ବନ୍ଧୁଥିଲେକେ ପ୍ରାୟ ଦୂରମାତ୍ର ହେଲା ବିଦ୍ରୋହବରଣ କରି ନାନାଦ ଉତ୍ସାହ ଓ ଗଣ୍ଠଗୋଲ ଲଗାଇ ଥାଇନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ତ୍ରମଦଶରଙ୍ଗ ଏ ସଟନା ଏଥୁପୂର୍ବେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ନ ଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବିଦେଶର ସଂକ୍ଷେପ ବିବରଣ ଲେଖୁଥାଏ । ପୁଲିଷ୍ଟ ଅଥବା ଅକଟ ବା ଅମୋଗ୍ନିବା ରମ୍ଭାର ଅପରିଧ

ଲୋକଙ୍କୁ ଏପରି ଦୂର୍ଭର୍ମରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତଥିବାର କଥିବ ହୁଅଇ । ସେମାନେ ଏକମେଳ ହୋଇ ଓ କେବେକଲୋକଙ୍କୁ ସରଦାର କର ଗବଣ୍ଟି-ମେଷ କରିବା ଓ ପଜାବଗଞ୍ଜପ୍ରତି ନାନାଦ ଅଭ୍ୟାସର କରୁଥିଲାନ୍ତି । ବିଦ୍ରୋହିମାନଙ୍କୁ ଦିନକ କରିବାକାରଣ କିଶେଷ ପୁଲିସ ଓ ଅଳ୍ପ ସେନିୟ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପବର ଉପରକୁ ପଳାଇଲେ କିମା ବଣ ମଧ୍ୟ ଘଣିଗଲେ ପୁଲିସ ଓ ପଲଟନ ବଣା ହୋଇ ରହି ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଠଣ କରିଗେଗରେ ଶୋଇଲେଣି । ବିଚନ୍ଦନ ପୁଲିସ ନ ହେଲେ ବଣୁଆମାନଙ୍କୁ ବଣ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଡ଼ାର ଧରିବାର କଷ୍ଟ ହେବ ।

ଅପ୍ରେଲମାସ ରା ଟଙ୍କ ରଖିରେ ବିଦ୍ରୋହିମାନେ ଦିନବର୍ଷ ହୋଇ କୋଟା ଆକମଣ କଲେ ପୁଲିସର ଅଶୀଘ୍ରପାଦେବ ଦିଲେ ପୁଲିସ ଦେବ ସୋାରୁ ଗଲେ ମାତ୍ର ବିଦ୍ରୋହିମାନେ ବନ୍ଦିମାର ଏକ ହେଡକନଷ୍ଟ୍ରିବିଲକୁ ଦିଲକିଲେ ସବକଲେବୁଟର ଜନସନ୍ଧାଦେବ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାର ଦୂରିଗଙ୍କୁ ଦତ ଓ ଜଣକୁ ଧରିବାକଲେ । ବିଦ୍ରୋହିମାନେ କୋଟାରୁ ଯାଇ କିନ୍ତୁକାପଟାମ କିନ୍ତୁ ଏକ ପୁଲିସ ଆନା ଆକମଣ କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ * ଶ ଦତ ଓ ଅନେକ ଆହର ଓ କେବେ ଥର ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ମାତ୍ର ସରଦାରମାନେ କେହି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର ପତ ନାହାନ୍ତି । ଟାନିନିଦରିଷ୍ଟ ଓ 'ଜନମମ ସେମାନଙ୍କର ସରଦାର ଅଟନ୍ତି ସରଦାରମାନେ ଧୂର ହେଲେ ସମସ୍ତେ ଅୟତ୍ତ ହେବେ । ରଖାରେ କେବେକ ଶାସନ ଓ ସେନିକ କରିବା ଉପରି ଅଛନ୍ତି, ଦିରପା ହୁଏ ଅସର୍ଯ୍ୟ ବଣୁଆମାନେ ନିକଟରେ ଶାସିବ ହେବେ ।

କାନୁଳର ସମାଧର ।

ଏତେଦିନେ ଅନ୍ତିର ଧୂରୁବଣ୍ଟର ତେଜନା ହେଲା । ଝଂରେଜିପଙ୍କେ ସୁଦି କରିବାରୁ ଆର ଜାହର ଲଜା ନାହିଁ । ସୁଦିର ନାନାଦ ଉପାୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇ ସନିର ବାସନାରେ ବାବୁଲକୁ ପ୍ରସାଦ କରିବାର ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ ଗର ସପ୍ରାହରେ ଲେନ୍ଦ୍ରିଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ସମାଦିପତ୍ର-ମାନଙ୍କରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ ସେ କଳିତମାର ରା ରଖିରେ ଗଣ୍ମବରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ରହିର ସମ୍ମାନ ନାମରେ ନାନାଦ ନାମରେ

ଜେନରଲ ସାହେବଙ୍କ ଗମନ୍ତ ପଠାଇଲେ ଓ ସନ୍ଧି ଶ୍ରାବନ୍ତ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ତାଙ୍କୁ ଅଗୁଅଳ କର ଆଣିବାକୁ ମେତର ଦେଇଗନ୍ତ ସାହେବ କେବେକ ସେନିୟ ସହିତ ଗଣ୍ମବରେ ଗଲେ । ଝଂରେଜିକ ପ୍ରତିଶିରୁ ଚିନମାଇଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥ ଦୂରପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୂରଧାର ସେନା ଦିଶ୍ୟମାନ ରହିଲେ । ଏହି ପଥରେ ଅନିର ଝଂରେଜିକ ପ୍ରତିଶିରୁ ଅଧିରେ । ଜେନରଲ ସର ସାମବ୍ରାହନ ସାହେବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମ-ଚରମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶିରୁ ମେତାକୁ କେଇଗଲେ ଓ ୧୯ ତୋପ ଫରର ହେଲା । ଅମିରକ୍ଷଣ-ପଙ୍କେ ଅଛି ଅଳ୍ପ ସେନିୟ ଥିଲେ ଓ ସେ ବିନିଷ୍ଟିପ୍ରତି ଦିଶୁ ଥିଲେ । ସନ୍ଧିର ପ୍ରସାଦମାନ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣାପତି ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ କରିବା ହୁଏ ସେ ଆଉ ସୁଦି ନ ହୋଇ ସନ୍ଧି ପ୍ରାପନ ହେବ ।

ପାବଲାମ୍ ।

ଆହା ବିସୁନର ପଦାର୍ଥ ! ପରମେଶ୍ୱର ଏ ବର୍ଷ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦେଶ ପରାବାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅମୃତ ତୁଞ୍ଜାରଳ ପର ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା । କାହାଣିରେ ଶୁଣା ଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ ବାଳରେ ଶୈବକଳାତ୍ମକାରୀରେ ପୋଷଲାତ୍ମିଳିକା-ଥିଲା କେହି ତାହା ଭକ୍ଷଣ କର କ୍ଷତ୍ର ଓ ତୁଷାରୁ ରକ୍ଷା ପାଉଥିଲେ । ମାତ୍ର ବିର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପାକଲାମ୍ ଏକାବେ ଉଭୟ ଲ୍ଲତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ଏକର୍ଷ ଯେ ପ୍ରତିରୁ ପରମାଣରେ ପାକଲାମ୍ ହୋଇଥିଲା ଓ ବତ୍ର ଲୋକଠାରୁ ଦିପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଭୂର୍ଜିବାକୁ ସମ୍ମନ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ଏହାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅବୀମ ଦୟାର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି-ବାକୁ ହେବ ଯେବେ ଏ ଧସଳ ଭଲ ହୋଇ ଥାନ୍ତା ରେବେ ଯେ ଲୋକଙ୍କର ବି ଦିଶା ହୁଅନ୍ତା ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ କାରଣ ଅ-ମେମାନେ ଦେଖୁଁ ଯେ ଅଜକାଳ ଲୋକମାନେ ବିସୁର ଲୋକ ଭୋଗ କରୁଥିଲା । ଦେଖି ଓ ରାହେବ ଦୁଃଖ ଏତେ ତାତ ହୋଇଥିଲା ଯେ କୋଣି ଶୈବାରୀ ଲୋକ କିମ୍ବିନ୍ତି ନାହାନ୍ତି । ମୂଲ୍ୟମାନେ ପ୍ରବଳ ମର୍ଦରେ ପୁଣ୍ୟ କର ନ ପାରିବାରୁ ବଣାକୁ । ଶିରମାନେ ବର୍ଷା ଅଭ୍ୟାସ କରିବାରୁ କରିବାରୁ କରିବାରୁ କରିବାରୁ କରିବାରୁ । ନାନା ଶୈବାରୀ ଶେଷ, ବଣିକ ଓ ଶିକ୍ଷାବିଦମାନେ

ଲୋକସ୍ବେ ଶାକ୍ସ ଦେବାରେ ବଣାକୁଲ । ବଢି ମହାଜନମାନେ ଲୋକସ୍ବେ ଶାକ୍ସ ହେତୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତା ଦିଶା ବିକ୍ରି ହେବା ଏକ ଜାଳମାନ ଶ୍ରୀ ଯିବାରେ ବଣାକୁଲ । ଜମିଦାରମାନେ ମୌକାର୍ତ୍ତ୍ତାର କରିବ ଓ ଦାଗାକାରକ ସନ୍ଧି-ବୀର୍ଯ୍ୟ କରିମାନା ଦେବାରେ ବଣାକୁଲ । ବକ୍ର-ମର୍ଗରମାନେ ସାଲଜମାନା ଦେବା ଓ ଦୁଇ ପହରୀଥି ବିଦାରେ ବଣାକୁଲ । ସମସ୍ତ ଶୈବାରୀ ଲେବ ପ୍ରତିଶରୀପ୍ରେତି ଓ ଜାଦୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତର ଦୁର୍ମୁଖରେ ବଣାକୁଲ । ଏତେ ପ୍ରକାର କଷ୍ଟକୁ ଏକମାତ୍ର ପରାବାର ଅଜକାଳ ପାକଲା-ଥାମୁ ହୋଇଥିଲା । କଷଣ କଲ ମାତ୍ରକେ କଷଣ-ବାଳ କମିତି ପରିବେ ହେଉ ସବୁ ଦୁଃଖ ପାଦେବ ଯାଏ ଓ ମନ ତୃପ୍ତିରସରେ ପ୍ଲାବିତ ହୁଅଇ ।

ପାକଲାମ୍, କେବଳ ଦୁଃଖ ଦିବାରଣର ହେତୁ ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ବନ୍ଦୁ କୁଟୁମ୍ବ ପିତ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଧରୁନ୍ତବାର ଅଛି ତମ-ମାନର ଉପାୟ ହୋଇଥିଲା । ଦିବା ରସ ଭାରୀ ଥାମୁ ଏହା ତାହା ଦରତାରୁ ବିବା ଅସିବା କରୁଥିଲା ଓ ଏଥରେ ଯେ ଦେବା ନେବା ବ୍ୟକ୍ତିର ବେଳେ ବିର୍ତ୍ତ ତାତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନାପ୍ରତିକ । ସମସ୍ତଦିବମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବ୍ୟାପାର ବାଗଜ ଉପରେ ସୁତରା ଅମ୍ବେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାକଲାମ୍ବର ପ୍ରତିଶରୀପ୍ରେତି ବାଲୋଚିତରୁଷେ ସଙ୍ଗୋଳବାକୁ ପ୍ରକୃତ ହୋଇ ଅଛୁଁ । ରିପା କରୁଁ ପାଠମାନେ ଆଜନ ଚିତ୍ରରେ ଏ ଉପହାରଟିଗ୍ରହଣ କରିବେ ଆଉ ଯେବେ ଏହା ନିଜାନ୍ତ ଅମ୍ବ ବୋଧ ହେବ ତେବେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଦୋଷ କର ବିଜାରରୁ ସୁମ୍ଭାନ୍ତ ଅମ୍ବ ବାହି ନେଇ ମୁହଁ ବଦଳାଇ ନେବେ ।

+ ଗେଷନା ଲୁଟ୍ ଓ ପୁଲିସ ।

ଅମ୍ବମାନେ ଏଥିପୁରେ ନହାଜନ ଶ୍ରୀ ଶାକ-ଗ୍ରାମ ଲ୍ଲଗଜଙ୍କର ଗେଷନା ଲୁଟ୍ ହୋଇ ଥିଲା ପ୍ରଥମ ଲେନ୍ଦ୍ରି ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବିନ୍ଦୁ ବରନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ପ୍ରତିଶରୀପ୍ରେତିଗଲାନରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହେଉ ଅଛୁଁ । ଗେଷନା ଲୁଟ୍ରର ପ୍ରଥମ ଦୃଶ୍ୟ ଏହା ନୁହେ, ଏ ଲ୍ଲଗଜ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଶରୀପ୍ରେତିଗଲାରେ ଦେଖାଯାଏ । ଏକା ଏ ନଗରରେ ନୁହେ ମନ୍ତ୍ରବିନ୍ଦୁରେ ମଧ୍ୟ ହେବେ, ଦେଖାଯାଏ ।

ମନ୍ଦିରର ଓ ସହର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ ଏହା
ଯେ ବର ଗ୍ରେଷମ ଦେଇ କଣ୍ଠା ଘରଠାରେ
ପ୍ରବେଶ ହେଲାରୁ କଣ୍ଠାପକ୍ଷୀୟ ଦୁଃଖଲୋକେ
ଗ୍ରେଷମ ଲୁଟ୍ କରନ୍ତି ମାତ୍ର କଣ୍ଠା ପକ୍ଷରୁ
ଆହେ ହୋଇଥିଲେ ଗ୍ରେଷମ ଲୁଟ୍ ହୁଏ ନାହିଁ ।
ଏ ହେଲୁ ମନ୍ଦିରରେ ଗ୍ରେଷମ ଲୁଟ୍ କୃତି
ଘୟର କିନ୍ତୁ କଗରରେ ଗ୍ରେଷମ ଲୁଟ୍ ନ ହେ
ବାର କୃତି ଘୟର । ଅୟକନ୍ତୁ ଆସେଥର
ଦିଷ୍ଟୀ ଏହା ଯେ ଗ୍ରେଷମ କର୍ଦ୍ଦୁ ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବେ ବାଟରେ ଲୁଟ୍ ହୋଇଯାଏ ।
ସତ୍ସତର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବରପକ୍ଷୀୟ
ଲୋକେ କଣ୍ଠାପକ୍ଷ ନିଜତ୍ସ୍ଵ ହେଲେ ଅଛି
ଜନକରେ ଅଗ୍ରହର ହୁଅନ୍ତି ଓ ଏହା ସାରାଦିକ
ଆହେ । କିନ୍ତୁ ଜଗରରେ ଏଥର ବିପରୀତ
ଦେଖାଯାଏ । ଅନେକ ପ୍ରକାରେ ବର ବଜା
ଯାଇଛନ୍ତି ମନ୍ଦିରରେ ଅପଣା ଘରୁ ବାହାର ଦୁଃଖ
କଜାଇଲେ ଦୌର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଅନକାରରେ
କଣ୍ଠାପକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଏ । ବରବର୍ତ୍ତୀ କେତେ
ଅର୍ଥବ୍ୟ ଓ କେତେ ପରିଶ୍ରମ ବର ଗ୍ରେଷମ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରଥାଏ ଓ କଣ୍ଠାପକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜି-
ମୂରରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର ଭାବାର ଉଦେଶ୍ୟ
ଆଏ କିନ୍ତୁ ବାଟରେ ସବୁ ନିଜ ହୁଏ ଏହା କି
ଭାବା ପ୍ରତି ଦୁଃଖର ଦିଷ୍ଟୀ ନୁହେ ? ଯେତେ-
ବେଳେ ଭାବାର ଏବେ ବ୍ୟୟ ଏବେ ପରିଶ୍ରମର
କାର୍ଯ୍ୟ କଞ୍ଚି ହେବାର ସେ ଦେଖୁଥିବ ତେତେ-
ବେଳେ ଭାବାର ମନ ଯେପରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟି
ହେଉଥିବ ଭାବା ସହଜରେ ଅନୁମାନ ବର
ଯାଇଗାରେ । ଏକା ଗ୍ରେଷମବର୍ତ୍ତୀ ଯେ
ଦୁଃଖ ହୁଏ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଦର୍ଶକବର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ
ମନସ୍ତ୍ରୀପ ହେବା । ବୁଝିଲୁ ଗ୍ରେଷମ ପ୍ରକାର
ଦୁଃଖରୁ ଲୋକେ ଦେଖିବାକୁ ଅସିଥାନ୍ତି । ଏହା
ଆମୋଦ ବିନିଭୁ ସେମାନେ ଘରଥିଦା ପ୍ରତି
ଗଣ୍ଯରେ ଜ୍ଞାନ ସହ ପାଞ୍ଚ ସାତ ବୋଲାରୁ
ଆହୁ କିନ୍ତୁ ଗ୍ରେଷମ ଲୁଟ୍ ହେଲେ ସେମାନେ
କେତେ ହଜାର କେତେ ଦିନୁମ ହୁଅନ୍ତି ଏହା
ବୋଲିବା ବାହୁଦ୍ୟ । ବ୍ୟୟର ଅମ୍ଭୋଦେ
ଗ୍ରେଷମ ଲୁଟ୍ ସ୍ଥଳେ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖର
ହୋଇ ଫେର ଯିବାର ଦେଖିଅଛୁ । କେବଳ
ଦୁଃଖ ଓ ମନ୍ଦପ୍ରକୃତିର ଲୋକେ ଏଥରେ ଆଜା-
ଦିନ ହୁଅନ୍ତି, ପରର ସଂଜାଗରେ ସେମାନ-
କର ହର୍ଷ ଏହା ଭାବର କୁଷାବଦିତ ।

କେହି ତ୍ରୁମଦବତଙ୍କ ବୋଲି ପାରନ୍ତି ଗ୍ରେଷମ
ଲୁଟ୍ରେ ଗ୍ରେଷମବର୍ତ୍ତୀ ଭାବୁଗ ମନ୍ତି ନାହିଁ ।

କାରଣ ଗ୍ରେଷମ ହେଲାରୁ ଭାବିର ସାମଗ୍ରୀର
ଆଉ ଭାବୁଗ ମୂଳ୍ୟ ରହେ ନା ଅନେକ ଅକ-
ର୍ମଣ୍ୟ ହୋଇଯାଏ ଓ ଲୁଟ୍ ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ଗ୍ରେଷମବର୍ତ୍ତୀ ସେ ସବୁ ବାଣି ଦିଅନ୍ତି ଏହା
ପ୍ରକାରରେ କ୍ଷତି ବାମାନ୍ୟ ଥିବାରୁ କେହି ଏଥର
ମହାର ବା ମବଦମା ନ କରନ୍ତି ! ଏଥକୁ
ଆମ୍ଭୋଦେ କିନ୍ତୁ ଶୁହାର ବା ମବଦମା ନ
କରିବାର ହେଲୁ ଏବେଳେଗୀୟ ଲୋକଙ୍କର ଶାନ୍ତି-
ବସନ୍ତ ଅଟିଲ । ଗ୍ରେଷମ ଲୁଟ୍ରୁ ଅୟକ
ଅଭ୍ୟାଗର ଅନେକ ଲୋକେ ସବୁ ମବଦମା
ନ କରନ୍ତି ଏଥିରୀ କଣ ଏ ଅଭ୍ୟାଗରକୁ
ସାମାନ୍ୟ ହୋଇବିବ ? ସମସ୍ତେ ଯେ ଗ୍ରେଷମ
ସାମଗ୍ରୀ ବାଣିନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେ କେହି ଗ୍ରେଷମ
ଯାହା ଇଚ୍ଛା ଭାବା କିମ୍ବା ଦିଅନ୍ତି ଏବେହି ଅନ୍ୟ
ଘନା ସବାଗେ ସମ୍ଭାବ ରଖନ୍ତି । ଗ୍ରେଷମବର୍ତ୍ତୀ
ଯାହା ଇଚ୍ଛା ଭାବା କିମ୍ବା ସାମଗ୍ରୀରେ
ଅନ୍ୟର ବସ୍ତ୍ରସେଷଣ କରିବାର ଅୟକାର ନାହିଁ
ଗ୍ରେଷମ ହେଲାରୁ ଭାବିର ମୂଳ୍ୟ ଡିଗ୍ରୀ
ହେଲେହେ ଭାବା ନିଷ୍ଠା ବା ଲୁଟ୍ କରିବାର
କାହାର ଅୟକାର ନାହିଁ । କେହି କେହି
ଅବା ବୋଲିବେ ଗ୍ରେଷମ ଅପବ୍ୟୁ
ଅଟି, କେବଳ କିଅଁରେ କରିଛି ପୋଡ଼ି
ଦେବାର, ଭାବା ଲୁଟ୍ ହେଲେ କ୍ଷତି କଣ ?
ବରଂ ଭଲ; କାରଣ ଭାବା ଗ୍ରେଷମ ପକ୍ଷରେ
କିରୁଣାହଜନକ ଅଟିର । ଏଥକୁ ଆମ୍ଭୋଦେ
କିନ୍ତୁ ଆମୋଦର ହୃଦୀ ସାରାଦିକ ଏବା,
କାଣ୍ପୁ ଲୋକେ ଏକ ଘନାରେ ଏକ
ପ୍ରକାର ଆମୋଦ କରନ୍ତି ! ଆମୋଦରୁ କେହି
ଶତ ନୁହନ୍ତି ଓ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି । ଏ ଦେ-
ଶରେ ବିବାହ ଉପଲବ୍ଧରେ ଗ୍ରେଷମ ନୂତ୍ରଣ ଗୋଟିଏ
ଇତ୍ତାବଦ ଆମୋଦର ପ୍ରଥା ଚଳ ଆସୁଅଛି ।
ତଥାବେ ଗ୍ରେଷମଟି ଅପବ୍ୟୁ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ଓ ଭାବା ନିବାରଣ ହେବାର ଉଚିତ କିନ୍ତୁ
କି ପ୍ରକାରରେ ହେବ ? ଲୁଟ୍ରେ କି ନିବାରଣ
ହୋଇ ପାରିବ ? ଦୋଷ୍ୟକ କର୍ମ ରହିବ
ସକାଗେ କି ଦୁଃଖାୟ ଉପାୟ ଉଚିତ ? ନା,
ଉଚିତ ନୁହେ । ପୁଣି ଏ ଭାବରେତ ଗ୍ରେଷମ ଲୁଟ୍
ଦୁଏନା, ନା ବିନ୍ଦୁ ଲୁହାରେ ମଧ୍ୟ ଲୁଟ୍ ହୁଏନା
କେବଳ ମନ୍ଦପ୍ରକୃତିର ପ୍ରେରଣେକଙ୍କ ଦେବରେ
ପରର ଭଲ, ପରର ଆମୋଦ, ପରର ପ୍ରଗଠ-
ନା ସହ୍ୟ ହୁଏନା । ଅପଣାର ଲାଭ ହେଉ ନ
ହେଉ ପରର କ୍ଷତି କରିବାର ସେମାନକର
ସମ୍ଭାବ । ଏହି କୁଷାବଦ ଓ ମନ୍ଦପ୍ରକୃତିରେ
ଦେବରେ ଗ୍ରେଷମବର୍ତ୍ତୀ ଭାବୁଗ ମନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଶେଷମ ଲୁଟ୍ ହୁଅର । ଶେଷମବର୍ତ୍ତୀ ଅପ-
ବ୍ୟୟ ହେଉ ବା ନ ହେଉ ସେଥିରେ ଅନ୍ୟ-
ପ୍ରମାଣରେ ବସ୍ତ୍ରସେଷଣ କରିବାର କାହାର ଅସ୍ତ୍ର-
ବାର ନାହିଁ ।

ଯେପକାରରେ ବିନ୍ଦୁ କର ଗ୍ରେଷମ ଲୁଟ୍ରୁ
କୌଣସିବୁପେ ହେଉଥିଲୁଣ୍ଠି ବା ଦୋଷନୂନ୍ୟ
ହୋଇ ନ ପାରେ ବରଂ ଭାବା ଦୃଶ୍ୟମଧ୍ୟ
ଅପରିଷ୍ଠ ଅଟି । ମରିବିଟା ବା ମୋଗଲଙ୍କ
ଗ୍ରହିରେ ଏହା ସାଜନ୍ତା ଭାବର ସେ ଗ୍ରହ-
ଭାବରେ ଅପହରଣ ଓ ଅଭ୍ୟାଗର ସାମାନ୍ୟ ନ
ଥିଲୁ ଏବା ପ୍ରବଳ ଥିଲୁ ଯାହାଙ୍କ ଗ୍ରହଭାବରେ
କଣ୍ଠୀ ଓ ଶାନ୍ତ ପ୍ରବଳ, ଯାହାଙ୍କ ଗ୍ରହଭାବରେ
ଗରାର ଓ ସମ୍ଭାବ ରକ୍ଷା ଏବେ ବିନ୍ଦୁପ୍ରାୟ
ଯାହାଙ୍କ ଗ୍ରହଭାବରେ ବି ଧନୀ କି ଦିନତ୍ରୁ କି
ସବଳ କି ତୁମଳ ସମସ୍ତେ ସମାନ, ତାଙ୍କ ଗ୍ରହ-
ଭାବରେ କେତେ ବ୍ୟୟ ହେତେ ଗ୍ରମର ଗ୍ରେଷମ
ସମ୍ଭାବରେ ସଦା ଲୁଟ୍ ହେଉଥିବା ଓ ତୁମ୍ଭର
ନିବାରଣର ବିନ୍ଦୁ ଉପାୟ ହେଉ ନ ଥିବା
ଅର ଦୁଃଖାୟ ଅଟି । ଭାବର ପୁରୁଷଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ
ଏପରି ଲୁଟ୍ ହୁଅର ଏବେ ପେମାନେ ଭାବା ନିବା-
ରଣ କରିବାର ହୃଦେ ଆଉ କେହି କଣ୍ଠୁମୁକ୍ତର
ଲୁଟ୍ରୁକ ଗ୍ରହଭାବ ଥଳକମଳ ବା ଫୁଲ ଦେଖିବାର
ବେଶାଥାପାଇ ।

ଉଚ୍ଛିତ୍ତ ଗ୍ରେଷମ ସରରେ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଵେବୁ
ସବଳନ୍ଦ୍ରଶ୍ଵେବୁ ହେଉବନ୍ଦ୍ରେବଲ ଓ ପଲ
ବନ୍ଦ୍ରେବଲ ଥିଲେ ଉଚାତ ଗ୍ରେଷମ ଦୁଃଖାୟ
ଲୁଟ୍ ହୋଇଗଲା । ପ୍ରଥମେ କିନ୍ତୁ ଲୁଟ୍ ହେଲୁ
ଓ ପୁଲବ କିନ୍ତୁ ନ ବୋଲିବାରୁ ଲୁଟ୍ରୁକାରମାନେ
ଉଚାହିର ହୋଇ ଦୃଶ୍ୟ ଉଚାରାର ବାକା
ଗ୍ରେଷମ ଲୁଟ୍ କଲେ ଓ ମାତ୍ରଗୋଲ ମଧ୍ୟ ହେଲୁ
ଗାନ୍ତି ଓ ସମ୍ଭାବ ରକ୍ଷା ପୁଲିପର ପ୍ରଥାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ
କିନ୍ତୁ ଭାଙ୍ଗ ସାକ୍ଷାତରେ ସମ୍ଭାବ ଶାନ୍ତ ନୁହେ
ହେଲୁ ଓ ସେ ଏହା ନିବାରଣ ବା ଦୋଷିମା-
ନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟରେ ପଦ୍ମାରବାର କିନ୍ତୁ ଉପାୟ ନ
କଲେ ବଜ ଆସୁର୍ଯ୍ୟ । ଆମ୍ଭୋଦେ ଶୁଣିଲୁ
ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଵେବୁ କେତେକ ଲୁଟ୍ରୁକାରମାନ୍ତି ଥରୁଥିଲେ
ନାହିଁ ଉଚାହିରାର ଶତଦେଶେ । ଯଦ୍ୟପି ସେ
ଏହା ପୁଲିପ ବିନ୍ଦୁପ୍ରାୟ ଅପରିଷ୍ଠ ନୁହେବୋଲି
ଦୋଧ ବରନ୍ତି ତେବେ ଭାବୁର ବଜ ତୁମ

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଅମ୍ବମାଳେ ଶ୍ରୀପୁରୁ ପ୍ରତିତ ନିମାରବହୁଦିଵାଷାଗରଙ୍କ
ଜିବନ ସମସ୍ତାର ବିଧାକରଣ ୨ୟ ଭାବ ଓ ଶ୍ରୀପୁରୁ ବାରୁ
ଗୋଦିବତନ୍ତ୍ର ପ୍ରାଣୀସୂଚିବାରୁ ପ୍ରକାଶିତ କିମ୍ବା ଘରଥ
ଦୟାକାରୀ ଜନ୍ମି ପ୍ରତିତ ତ କାରୁ ମହୋୟନ୍ ନିକଟରୁ ଉପ-
ହାରସୁରପ ପ୍ରାୟ ହୋଇ କୃତିତା ସ୍ଥିକାର କଲାନ୍ତର ।

ଶୁଣି ଅତିକ୍ରମ ଆଜିନାହିଁ ଦେଲୁଁ ଧେ, ଜୀଳିର
କଥାର ସକାୟାହେବ ଖରସ୍ତର ଅଛିଲା ମେଳିଆ ପ୍ରକା-
ଶମାନ୍ତି ଅଛେକ ପ୍ରକାର ଅଚିର୍ବେବ ଖର କର ଦେଇଥ-
ରି । ଏହି ପ୍ରକାଶାକେ କୋରସି ଅପର ନ କର ଅପ-
ଗା । ଦେସୁ କର ପରିଶୋଧ କର ଅଛିରୁ । ଆମେମାନେ
ଅଗା କରୁଁ, ସକାୟାହେବ ପ୍ରକାଶକଳ ସହି ସଫଦା
ବ୍ୟପର ସବୁଦ୍ବିତାର କରିବେ । ଗାଢା ହେଲେ ଜୀଳି-
ରିକିଙ୍ଗାରେ ଅଳ୍ପ ଦୂର ନଥିଲେ ସଖା ପୀମା ଉଠିବ ହାତୁଁ ।

ତାକରୁଣବାର ଗଢମାସ ତା ୨୨ ହିନ୍ଦରେ ହୋଇଥିବା
ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥରେ ମନ୍ଦବିମାର ବ୍ୟାପ୍ର ଉଚ୍ଛଳବିଦ୍ୱର୍ଶର ଅବ-
କର ହୋଇ ପାଠମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିବା । ବାଲେଖର
ନିକଟରେ କୌଣସି ଚାରଙ୍ଗର ଦୂରକର ତାକରୁଣବିମାରଙ୍କୁ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଧରିବେଳେ ଯନ୍ତ୍ରାବର ଦେଖ ମୁଁ ଓ ଆର ଦୂରକର
ତାକ ଦେଇ ବୁଝ କିନ୍ତୁ ଯନ୍ତ୍ରପ୍ରଦର ସମୟରେ ଯାଇଥିଲୁଁ ବେଳି-
ଅନ୍ତର ଓ ଚାରି ପାଞ୍ଚକଣ ତାକାଳିଗବର ମୋହତାରୁ ତାକ
ତାକାର ହେବାର ତେଣ୍ଟା ବରବାର ଅର୍ଥମାନେ ତାକୁ ଧର
ଅଗିଥିବା । ବେଳିଥିର କହନ୍ତି ବସ୍ତୁ ତରବସାନୀକେ କରିବେ
ଦିଶ କୁରୁଥିବାର ପୁଣେ ହେ ରିପୋର୍ଟ ବିବିଧରେ ସେବନ
ସେମାନଙ୍କ ଧିରେ ଯାଇଥିବାର ହେବେ ତଳ ହେବେ କେ-

ଏବା କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ରୁଦ୍ଧ ବଳ ମାଗିଲେ ମାତ୍ର
ସେମାକେ ବଜାନ୍ତିର ହୋଇ ତାଙ୍କ ମାତ୍ର ମାର ଭକ୍ତାଙ୍କର
ମିଥ୍ୟା ଘୟସାଦ ଦେଇ ତାଙ୍କ ପାଞ୍ଚ ରୁ ଧରି କେଇବଲେ ।
ତାଙ୍କ ଦେହରେ ମାତ୍ରର ଚିହ୍ନ ଗାନ୍ଧୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକ ଦେହର
କରାଯାଇ ।

ନୟୁରାଜିପତ୍ର କାରୁ ଜୀବ ହେଲୁ ସେଠାରେ ବେଳିପଦ୍ମ
ବଜ ଧନ୍ୟାମରେ ଏବର୍ଷ ନିବାହ ହୋଇଥିଲା ।

ପାହାପ୍ରକାଶକ ଲେଖିଥିଲୁ " ଅଭାବଦସକାରେ ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲୁ" ସେ, ଏଠାରେ ଗ୍ରାହୁ ନିବାହ ପଦକ ଅନୁସାରେ
ବୋଟିଙ୍ ଅସକଳୀ କଧବାଦବାହ ହୋଇଥାଏ । ପାତର ନାମ
ଆଧାରା ଚଣ୍ଡୋଧ୍ୟା ବସ୍ତ୍ର କ ୨୮ ର୍ଷ । ଏ ବନ୍ଦମୟର
ହଳଦିଗ୍ରାମ ନିବାସୀ । ପାତର ନାମ କରାଯାନୁଭବ ବସ୍ତ୍ର
କ ୨୪ ର୍ଷ । ଏ ଆଜୀବର ଥର୍ଗର ବିଂଶଶ ପ୍ରାମ ନିବାସୀ
ଶ୍ରୀପ୍ରତ୍ତ ହରବିଶେର ଘୋଷଣ କର୍ଯ୍ୟା ତେ ପ୍ରାରମ୍ଭିତ ସଖା-
ଦକ ବାରୁ ଆଧାରବକ୍ର ଗୁହ କ ଏକର ଭୟନ୍ତର । କରବ-
ଦୁକଳୀ କ ୨ ର୍ଷ ବୟକ୍ତମ ସମୟରେ ବଧବା ହୋଇଥାଲେ ।
ଏହିଟି ଆଜୀୟା ଅଞ୍ଚଳୀୟ ମୁଦ୍ୟମ କଧବାଦବାହ । ଅମେରିକା
ବୁଲି ଶୁଣି ଦେଲୁ ସେ ବାରୁ ଆନାଥବକ୍ର ଗୁହ ଏ ବିବାହ
ଅନୁସାର ବନ୍ଦସ୍ତରେ ବେଶ୍ମ କରିବାକୁ ହୃଦୀ କର ବାହାର ।
ପୂର୍ବ ବିଜଗା ପ୍ରକ୍ରିୟମାକର ଉପାର୍ଗ୍ୟ ଶ୍ରୀପ୍ରତ୍ତ ବନ୍ଦସ୍ତ
ଗୋପ୍ୟାନୀ ମହାରାଜୀ ଏହି ବିବାହର କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଦାରନ କରିଥ-
ଛି । ବିବାହ ମରାରେ ଏଠାର ଅନେକ ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତି
ଉପରେ ହୋଇଥାଲେ ।

କମ୍ବାର ଭାଇର ନିଲକ ସାହେବ ଅପଣା ସାହୁ ଧନର
ସାର୍ଥି ବଦକହାର ବଦିଆରୁ ସଥା,— ଦେଖୀୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ
ଉପଦେଶକଙ୍କ ରକ୍ଷଣାଦେଶ୍ୱର ନିମନ୍ତେ ଏକଳେ ଟଙ୍କା ।
ଦେଖୀୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ ବଦିଆର ଉପଦେଶକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ-
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ପାଦିଛି ନିମନ୍ତେ ଟେଂ୍କୋୠ କା ।
ବଦକହାର ଦେଖୀୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦ ଟେଂ୍କୋୠ କା
ଏହ ପ୍ରକାରରେ ଜାତିର ମହାଦେଶ୍ୱର ଦାନ କର ସାହୁ
ଧନକୁ ସାର୍ଥିର କରୁଥିଲା । ଧନ୍ୟ ଦାନ ।

ପୁନଃକଲରେ ତକାଏଗା ପ୍ରକଳନ ହେବାରୁ ସେଠାର ମେ-
ଜିକ୍ଷାର ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ତକାଏଗାନାମଙ୍କର କେହି
ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ତାହାର ଅତି କିମ୍ବା ଦ୍ୱାରା ହେବ ଓ ମୁଲ-
ସର ଶର୍ତ୍ତ ତାହାଠାରୁ ଝେଲୁ କରିଯିବ । ସେ କେହି ତକା-
ଏଗାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବ ହାରୁ ଏକମହିମା କଲା ପୁରସ୍କାର
ପାଇନ୍ତି ।

ନାଟମୁଁ ନାମକ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ତ ନୟ ସଙ୍ଗବ
ଅବ ହୋଇଥିଲ କହିଗଲ ଲମ୍ବ ୧୦ ଫଟ ସେ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ସେ
ମାରିବୁ ଜଣଗୁ ଲେଇଛି । ସେ ମାରିବୁ ଘୋଷାତ ନେବାରେ
ହୋଇଏ ହିମ ହିମକ ପୋଖାରୀ ।

ପ୍ରୋମେରେ କଳିତ ମାସ ତା ୧ ରଖିରେ ରସ ବନ୍ଦାଯ ଓ
ଦର୍ଶା ହୋଇଥିଲା । କଳାରୁ ଏକଅଂଶ ଉଚିତମ୍ ଓ ଜଣନ
କ୍ଷମି ହିତ ଓ ସାତ ଅଠବିଅହି ହୋଇଥିଲା ।

ଗରୁ ନସ୍ତିଦେଶ ଭାଲୁ କିଳଟରେ ବଣେ ବିଦ୍ଯୁତ ଝୋଇଛି ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣଧରମ ଥିବାର କିମ୍ବା ଥିବାରୁ ଜ ୨୦ ଘ କରାଏବଳ ମନ୍ଦିର ଦେଇ ତାହା ସରେ ପ୍ରକେଶ ଦେଲେ । ମୁହଁହାତୀ ପ୍ରତ୍ୟତି ଦୋଳନୀ କିଳଟରେ ବାରୁଦଗୁଲୀ ଦେଇ ଅପଣା କିଳଟରେ କିଳକ ରଖି ଶୁଣ । ତକାଏବଳ ମାନେ ତାହାର କିଳାଟ ତାତପ୍ରେ ସେ ଏହି ନିଲୀ ପ୍ରଦୀପ କରି ଜଣନୁ ହବ କଲା । ଅନ୍ୟ ତକାଏବଳମାନେ ତାହାର ଶବ୍ଦକୁ ଡାଟାମ କେଇ ବୁଝିଲେ ସନଃ ପ୍ରକେଶ ଦେଲେ । ତଢ଼ୁଁ ସେ ଅବରଳି ପ୍ରଦୀପ କଲ ମାଟି ତାହା କିଳଳ ହେଲା । ଯାହା ହେଉ ପ୍ରାମବାହିମାନେ ସମାରତ ହେବାର ତକାଏବଠମାନେ ପଳାଇଲା ।

୧ । ଏକୁକେଶନ ଗେଜେଟର ଅନ୍ତର ହେଲୁ ।
କେତେବୁ ଦିନ ହେଲା ଉଚିତନାମରେ ଗୋଟିଏ ଶୋକଜଳକ
ସଠିକା ହୋଇଥିବା । ଦିବାବସାନର କାହିଁ ପୂର୍ବେ ଗୋଟିଏ
ବାଲକା ସର୍ବସ୍ଥକ ପଢ଼ିବା ପରିଷ୍ଠାନ କରି ମାରସାରର
ହାସ୍ୟାତାଳରେ ପଢ଼ିଥିଲା । ସେଠାର ତାତ୍କରଳୁ ଅପଣାର
ହୃଦୟ ପରମା ବିଭବାର ତାହାର ଭାବାଧିକାର । ବାଲକା
ତାତ୍କରଳ ନିଷଟରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହୋଇ ଦୂର ଗଲି କଥା ନାହିଁ
ତାହାଙ୍କ ପାଦ ତଳରେ ପଢ଼ି ପ୍ରାଣ ତନ୍ମଳକରି । ସମୟ
ସମୟରେ ତାହାର ମାତା ହାସ୍ୟାତାଳରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ
ଏହି ଦ୍ୱାରା ଶୋକାବ୍ଧୀ ବନ୍ଧନା ଦେଉଥିଲା । ତେବେବେଳେ
ଶୋକବନ୍ଧନା କନିଲା ତଳାର କରି ହିତିଲା ମୋର ହିଅ
ଅଭିନ୍ନ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଜଳାହାର ହେବ ପ୍ରାଣକାନ କର
ଅଛି । ସେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବାଧାପିଜିକା ପ୍ରାର ତବାବନୀ
ପରିଶ୍ରମ କରି ସବୁକଷିତ ସାହାରପାଞ୍ଜି କରଇ ତହିଁରେ
କିଞ୍ଚିତ ଉରଣୀ ଓ ମାତାରବାହ୍ୟ କନା ନିଜେ କଷି କରିଛନ୍ତି
ଏ କରୁ ନ ଥିଲା । ଶୈଖରେ ଅହାବଦିବେ ଦେହ ଦୟାଗ
କଲି ।

NOTICE.

Is hereby given that the undermentioned house property belonging to Mr. G. H. FAULKNER, situated at Chowleagange, is for sale at the prices noted. For particulars apply to undersigned.

No. 1. Single storied pucca house: at present occupied by Messrs BULLOCK & Co. Rs. 10,000.

No. 2. Double storied pukka house, unfinished. Rs. 6,000.

13-5-79.

H. P. WILLY.

ବିଜ୍ଞାପନ

ସବୁର ବ୍ୟାକରଣ ୨ୟ ଭାବ ପ୍ରକଳିତ ହୋଇଥିଲା
ମୂଲ୍ୟ ୩ । ୯ ୮ ଡାକରେ ପଠାଇବାକୁ ହେଲେ ମାସ୍‌କ୍ଲାବ
୩-୫ ମାହ । କଟକ କଲେଜର ପ୍ରୋକ୍ଷଣ ମର୍ମପ୍ରଶାସନ
ମର୍ମଧ୍ୟାଙ୍କ ଉଚ୍ଚତରେ ଯାଏନ୍ତି ।

୧୦|୧୫୨୯ ଶ୍ରୀ କୃପାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ବ୍ୟାଗର୍ତ୍ତ୍ୟ

ଏବନ୍ଦୁର ସକ୍ଷମାରଣାକୁ ଜୀବ କରୁ ଯାଇ ଗଛ ଯେ
ଡେଶ୍ବା ନେହିଲେ ସୁଲଜ ତର୍ଥ କର୍ଷ ନମିର କେତେବୁ
ଗୋଟି ଦୂର ଶାର ଅଛି, ଆର ମଧ୍ୟ କେତେବୁ ଗୋଟି ଶାରିନ୍
ଦିନାବେଦନରେ ପ୍ରତିଥି କରୁ ଯିବ ଅଭେଦ ସେଇଁମାନେ
ଭାବୁ ସୁଲରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାର ଯାହା କରନ୍ତି
ସେମାନେ ଆସନ୍ତା କରୁ ମାତ୍ର ତାଙ୍କିପଠାର ନିଆଏବ
ସେହିମାତ୍ର ଜାଗରିକ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଗା ପଢ଼ୁ ସହି ଅଥବା
ଦୂର ସୁଲର ଶାରୁକୁ ସୁପରିଷେଷେ ମହୋଦୟମ ନିକଟରେ
ଦେବଶାର କଳେ ସେଇଁମାନେ ଉପରୁ ହେବେ
ସେହିମାନଙ୍କୁ କହେବନାକରି ପ୍ରତିଥି କରିବି । ପ୍ରତାନି
ପାଦର ଦେବ ଦେବ ମାତ୍ର ତାଙ୍କିପଠାରରେ ଯିଟିକ ।

卷之三

ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପଦରେ ଜଟକ ଦରସାବକାର କଳକ
ଶିଳ୍ପିଙ୍କ ଉତ୍ସାହର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହିନ୍ତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା।

SUPPLEMENT TO THE UTKAL DIPICA 17th. May 1879.

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPICA
CUTTACK.

SIR,

My attention has been drawn to an English letter which appeared in your last issue anent the Temperance Meeting of the 26th. Ultimo. I have read it carefully but contrary to my expectations, I find in it no dispassionate examination of the proceedings of that meeting but rather a very ungenerous attempt at personal exposure. Any sensible and impartial man acquainted with the proceedings of that night cannot but feel indignant as he reads the very unfair attacks made against Babu Pyari Mohan Acharyya and his co-adjutors. I do not mean to vindicate every thing that the speakers said that night, but I beg to show to those of your readers who did not attend the meeting that many of the statements of your correspondent are quite misleading and that the various charges of personality, egotism, cliquism, &c. which he has poured forth with such amiable good humour have no justification whatever.

Mr. Editor, you yourself have shown how futile and fallacious the charge of egotism is that the writer has brought against our friends of the Temperance Fraternity. It must be a very curious process indeed which has enabled him to infer rank egotism from their simple ignorance of the existence of a Temperance Society that had its being 15 years ago.

I now come to the charges of vulgarity and ill-breeding which your correspondent has directly or indirectly levelled against Babu Pyari Mohan Acharyya. In order to test the faithfulness of my impressions, I have enquired of about a dozen gentlemen that attended the meeting as to whether they consider these charges to be true. They have one and all assured me that they could by no

means form so low an estimate of the very eloquent and thrilling speech delivered by Pyari Babu on the occasion. True it is that he ridiculed all drunkards and opium-smokers; but he did so in no ungentlemanly fashion. Is it ill-breeding, I ask, to expose to derision those that degrade themselves to the level of beasts and by this means to create a wholesome aversion towards the monstrous vices of drunkenness and opium-smoking? Have not great orators in times past and present employed ridicule with all its unsparing severity against the crying plagues of society? Again, holding up the beloved Hooka of the opium-smoker to public derision is by no means making one's self guilty of blasphemy. I now come to the charge of personality. Your correspondent accuses Babu Pyari Mohan of "always falling foul with certain marked Bengali gentlemen as it is his devout practice." This is a most gratuitous assertion. I fully remember what Pyari Babu said with reference to the Bengalees. He only persistently declared that it was our Bengali friends (among whom he included Deputy Magistrates, School masters and others) who had introduced drinking into the circle of the educated community of Orissa; and if in making this remark he has erred, he has erred in good company; for the very same remark was most publicly made by the remarkable Brahmo Missionary Baboo Pratap Chandra Mazumdar during his sojourn here in 1875. But is it not a fact that drinking, if not wine, has been imported into our midst by our Bengali brethren? Has not the evil example of many a Bengali sojourner done an immense amount of mischief in this respect?

As to the charges of secrecy and narrow-minded cliquism which your correspondent tries to bring home to

the Secretary of the Cuttack Association and his friends, I beg to affirm that they have no foundation whatever; the facts being that prior to the convening of the Temperance Meeting, the executive Committee of the Cuttack Association had duly discussed and settled the programme of the work that was to be transacted there and had also asked two or three bona fide native gentlemen to serve on the executive Committee of the Temperance Fraternity. These gentlemen however refused to join the Committee because they said they did not like to sign any pledge. Again your correspondent very mystically says that 5 of the 9 members of the Committee "come from the body of the Secretary," perhaps meaning thereby that those 5 gentlemen are connected with the school established by Pyari Babu. I do not wish to characterize a remark like this.

Your correspondent is not content with having attacked Pyari Babu only; but goes on to characterize the other speakers as "unfledged patriots" and traducers. He also insinuatingly hints that these men are no "honest workers" but "mere *namka waste* patriots." How these groundless assertions could be made by the writer about such earnest and sincere men as Babu Sasibhusan Datta M. A. passes my poor comprehension. In the name of truth I humbly beg the writer to reconsider them and if he has goodness enough, to retract them.

There are many other remarks in the letter under comment to which I take exception; but I am afraid my reply is already too long. I must therefore conclude with an earnest prayer that your correspondent may learn to do Justice to his neighbours.

I am
Yours &c.
JUSTICE.

NET 8000 6001

the same time he was never known to be without his friends very
few or no men had so good friends
as he had and most of them were
men of great worth. His establish-
ment was always full of the best
of society and the chief among
them was a man named Mr. G.
He was a man of great
intelligence and a man of
great character. He was a
man who could be relied upon
in any emergency and he
was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

He was a man who could be
trusted with any secret.

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମାନ୍ୟମାତ୍ର

ସାପୁଦ୍ଧିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୃଷ୍ଠା ୧୯୮

ପୃଷ୍ଠା ୨୦୧

ଜାନ୍ମ ମାହେ ମର ସନ୍ଦର୍ଭ ମନ୍ଦିରା । ମୁ । କେଣ୍ଟ କ ୧୨ ନ ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୫୯
ମଧ୍ୟବଳୀରେ ଜାକମାସିଲ ୩୫୫୦

ଅଗୁବ ସଂଗ୍ରାହକ ।

ଗରୁପ୍ରାକ ପଦି ବାର ବେଷମୀ ଲୁଟ ପ୍ରତ୍ୟା-
ବର ଶେଷଭାଗରେ “ଅଭିଭାବ” କୁ “ଅସ-
ବଳ ଭବ” ପଢିବ ।

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ସେଇଁ ୧୯ ଚନ୍ଦ୍ରବାତା
ଲୋକଙ୍କ ବାଣୀବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏଥୁପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁ
ଭାବାର କାର୍ତ୍ତ କମେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା ସମା-
ଦବାହିକା ବୋଲନ୍ତି ସେ ସେଇଁ ଶାଶଦୁଷ୍ଟିର
ଲୋକଙ୍କ ତ୍ରସ୍ତେ ଅଛ ପ୍ରସ୍ତେତ କରିଥିଲା
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରୀ ଚନ୍ଦ୍ର ଏକାବେ-
ଳକେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହୋଇଗଲାଣି । ଅନାତକ
ଦସ୍ତେ ଚିକିତ୍ସାର ଫଳ ଏହା ଭନ୍ଦ ଆଉ କଣ
ହୋଇଥାରେ ? କିଛିଦିନ ହେଲା ଏଠାକୁ
ଜଣେ ଚନ୍ଦ୍ରକଷ୍ଟକ ଥିଅଛି ଓ ଭାବାର ନାମ
ଚନ୍ଦ୍ରବାତା ନ ହୋଇ ଭାକୁର ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ
ହୋଇଥାର । ଏ ଭାକୁର ବାଲେଶ୍ଵରର ୧୯
ଚନ୍ଦ୍ରବାତା ନୁହେଇ ? ସମ୍ବାଦବାହିକା ଅନୁମତି
ପ୍ରଦାନ ୧୯ ଚନ୍ଦ୍ରବାତାର ସମ୍ବୂଧ (ହୁଲିଆ)
ଲେଖିଥିଲେ ଠିକ ଜଣାପଡ଼ନ୍ତା । ଯାହାଦେଇ
ପରିଚିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ଭାକୁରଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ନ
ଲେଇ ଅପରିଚିତଙ୍କ ଚିକିତ୍ସାରେ ଲୋକଙ୍କର
ଏତେ ଅବର ବଢ଼ ଅର୍ଥର୍ୟର ବିଷୟ !

ଆମ୍ବାଜେ ଶୁଣିଲୁ ବାଲେଶ୍ଵର ଥାକୁର
ସବ୍ୟାନ୍ତେକୁ ବାବୁ ଗଣେଗତନ୍ତ୍ରମହାପାଦକର

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ସବ୍ୟାନ୍ତେକୁ ପଦରୁ ହେତ
କନ୍ଧକୁ ପଦକୁ ଭୁମାସ ସବାଗେ ଅଧୋଗରି
ହୋଇଥାଏ । ଏଥର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି-ଅସ୍ତରେ-
ଶୁଭର ଏକବାଲକା ନାବରୁ ସ୍ଵର୍ଗମୁଖା କଣେ
ସ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍ତାରନେମ୍ବ । ପୁଲିପରେ ଏଥର ଏକଲ
ହୃଥକେ ଜଣେ ହେତ କନ୍ଧକୁ ପଦକୁ
କରିବାକୁ ଗଲା ମାତ୍ର ସେ ଲାଞ୍ଛି ଖାଇ ମକଦମା
ଉତ୍ତାର ଦେଲା । ଗ୍ରାମରତ୍ନାକା ଏଥର ପ୍ରତି-
ବାଦ କରନ୍ତେ ହେତ କନ୍ଧକୁ ପଦକୁ ଭାକୁ ଅନେ-
କ ମାତ୍ର ମାଇଲା । ଭାବାର ଭର ଏଥର ସମାଦ
ସବ୍ୟାନ୍ତେକୁ ଦେଲା ମାତ୍ର ସେ ପ୍ରଥମେ
ନିଜେ ନ ଯାଇ ଜଣେ କନ୍ଧକୁ ପଦାଇଲେ
ଓ ପଶ୍ଚାତ ତଦନ୍ତ କର ଗେରଣୀକୁ ଚଲାଗ
ନ କର ମକଦମା ସରି ଥିବାର (ବି) ଫାର୍ମରେ
ରିପୋର୍ଟ କଲେ । ମେଜଶୁଭରଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ ମରେ
ଆସାନୀ ଘଲାଣ ହୋଇ ଭୁମାସ କାଗ୍ଜବାବର
ଦ୍ୱାରା ପାଇଲା । ତହୁଁ ମେଜଶୁଭର ସାହେବ
ହେତ କନ୍ଧକୁ ପଦକୁ ଅରଜଦାସ ଅର୍ପିତ କଲେ
ଓ ଏବ ଜନ୍ମଶେକ୍ର ଏଥର ସମାଦପାଇ ପ୍ରଥ-
ମେ ଅପେ କ ବିବା ଓ ଆସନିକୁ ଚଲାଣ ନ
କରିବା ଦେଇଥାରେ ଭାକୁ ଉତ୍ସମ୍ପର୍ଦ୍ଦିତ ଦ୍ୱାରା ଦେଲେ
ଆସାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଦୋଷ ପ୍ରତି ଦ୍ୱାରା
ବଲାଇଥିଲା । ଗଣେଗ ବାବୁ ଅନେକବିନିର
ସବ୍ୟାନ୍ତେକୁ ଓ ବେତ୍ତେବଥର ଏକଠିୠ
ଜନ୍ମଶେକ୍ର ହୋଇଥାଏ । ଏଥର ସମାନ୍ୟ
ଦୋଷରେ ନୋଇନ୍ଦାହେବକୁ ପର ବିକେ-

ଚକ ଓ ଦୟାକୁ ମେଜଶୁଭର ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ-
ର ଏତାଦୃଷ ବିଠି ଦ୍ୱାରା ଭାବାକୁ ଦୁର୍ଭଗ୍ୟ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ସର୍ତ୍ତ ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହ ।

ଆମ୍ବାଜେ ସର୍ତ୍ତ ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏ
ପଢ଼ିକାରେ ପୁନଃପୁନଃ ଲେଖିଥାଏ । ଆମ୍ବାଜେ
ମନେ ମନେ କରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟା-
ଗ୍ର ଜମିବାର ଭୟକୁ ଜମିପର୍କାୟ ବ୍ୟକ୍ତିମା-
ନଙ୍କର ଉପରେ ଅଟର କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ
ପରିଜଦାନ ମକଦମାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ
ପଥବ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନଙ୍କ ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହରୁ ଶୁଦ୍ଧ
ନାହିଁ । ଏଥର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି—ତଳି ମାସ
ଜାନ୍ମରିଗରେ ବାବୁ ହରିଶକ୍ର ରୂପ ଗୋଟିଏ
ଗାଉରେ ଅପଣାର ଏକ ପିଲାଭାର
ଓ ବେତ୍ତେବ ସମାଜୀ ଏଠାରୁ ଅସୁରେଷ୍ଟର
ପ୍ରଗଜା ଦୀର୍ଘପଦ୍ଧାର ଅପଣା ବରତାକୁ
ପଠାଇ ଥିଲେ । ତହୁଁ ଅରଦିନ ପ୍ରଭାତରେ
ପଥରେ କୁଳଅଚନ୍ଦ୍ରିଯାରେ ଗାଉ ଗାଲି
ଯାଉଥିଲା ବେତ୍ତେବ ସର୍ତ୍ତ ଅମିଳ ଗାଉବା-
ନଙ୍କୁ ଗାଉ ରୂପ ବାବୁ ସେ କହିଲୁ ସେ ଗାଉ
ବାବୁଙ୍କର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଉ ଦେଇ ନ
ପାରେ । ତହୁଁ ଅମିଲମାନେ ବଲପୁଷ୍ଟକ ଗାଉ
ନେବାକୁ ଉଦୟତ ହେବାରୁ ସେ ପ୍ରତିବାଦ କରି
ବାରେ ଜଣେ ଅମିଲ ଭାକୁ ଚପେଚାତ କଲାରୁ
ସେ ଝାତ ହୋଇ ନିରାପଦ ରହିଲ ତହୁଁ ଅମିଲ-

ମାନେ ବଳପୂର୍ବକ ପିଲାବାଗୁରୁ ଶାତ୍ରରୁ ଓହାର
ଦେଲେ ଓ ସାମରୀପୁ ବାହାର କର
ଫୋଟୋଓ ଦେଇ ଅଧିକା ଓ ସରକାରୀ
ପ୍ରବିଧିମାନ ବୋଲ୍ଡାଇ କର ଗାତି କଟକକୁ
ଆଣିଲେ । ଗାଉବାଜ, ସେ ପିଲ ଓ ଜାହାର
ନ୍ତର ଅଧିକା ଗୁରୁତ୍ବରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵ-
କରେ ପଢି ରହ ଆଉ ଗଣ୍ଡିଏ ଗାତି କର
ସରକୁ ଗଲେ । ତା ୧୭ ରାତରେ ଗାତିବାନ
କଟକରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଦିରଗଙ୍କର ବାଗୁଙ୍କୁ
ଏ ସମ୍ମାନ ଜାହାରବାରୁ ସେ ଛରିଷଣାତ୍ମ
ପୁଲିସରେ ସମ୍ମାନ ଦେଲେ । ସେତେବେଳକୁ
ଅମିନମାନେ ଗାତି କେଇ ଥସି କଦମ୍ବସୁଲ-
ରେ ଥିଲେ ହେତୁ କନ୍ଦପୁରର ସେଠାକୁ ଯାଇ
ଦେଖିଲେ ଗାତି ସେଠାରେ ଅଛି ଓ ସେଥିରେ
ଅମିନମାନଙ୍କର ଓ ସରକାରୀ ପ୍ରବିଧିମାନ ଅଛି ।
ସେ ବରତ୍ରସେଇ ସର୍ବେ ଉତ୍ସବକୁର ଓ ଅଛି
ତିନିଜଣ ଅମିନଙ୍କୁ ବାହାର ତିନିଜ ମନ୍ଦିର ଧର
କର ଆଣିଲେ ଓ ସେମାନେ ଗାଉରତ୍ତାର କି-
ନା ଅନୁମତିରେ ବଳପୂର୍ବକ ଗାତି ଆଣିଥିବାର
ପ୍ରମାଣ ପାଇବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୈସା ଅପରିଧ-
ରେ ଜଦ୍ରାମେଜକୁରଙ୍କ ଦିକ୍ଷାରୁ ରହିବାର
ଦିନ ଚିଲାଗ କଲେ । କେବେ ଅପରିଧରେ ଜା-
ମିକ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ସୁଲେ ଜାମିନ ନେ-
ବାର ମେଜଙ୍କଙ୍କର ସେହାଥିନ । ଅସମିମାନେ
ଜାମିନ ଦେବାରୁ ଥାପାରଗ ଥିବାରୁ ଜଦ୍ରାମେ-
ଜକୁର ସେମାନଙ୍କୁ ମୁହଁରିବାରେ ସେ ଦିନ ଶୁଭ
ଦେଲେ । ତାହିଁ ଅଭିଧନ (ଜାରେଣ୍ଟ) ମକଦ-
ମାର ବିବର ହେଲା । ବାହା ଆପଣା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ପୋଷକରାବେ ଉତ୍ସବ ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ ।
ଅସମିମାନେ ଉତ୍ସବ କଲେ ସାହେବଙ୍କର
ଦିପରିଷା ଗାତି ଧର ଆଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ,
ସେମାନେ ସେଥିରେ ସରକାରୀ ବାନ୍ଦିଗୀ ବୋ-
ଲ୍ଲାଇ କର କଟକ ଆଣିଲେ ଗାଉବାଜ ସଙ୍ଗରେ
ଥସି ବଳଦିମାନଙ୍କୁ ଶାଥାରଲୁ ଓ ଥାଂଆ
ଶର୍ତ୍ତା କେଇଅଛି । ଜଦ୍ରାମେଜଙ୍କର ବିର୍କର
କର ତିବିଜଣ ଆସିଲୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୁପେ ମୁକ୍ତ
ଦେଲେ ଓ ଯେଉଁ ଜଣକ ମାରିପିଚ କରିଦୁଲା
ତାକୁ ବେବଳ ସେହି ଦୋଷରେ ବିଗ୍ରଥାନ
କିମ୍ବା ପିଲ ବାକୁକୁ ଘାରା ସୁରପ ବନନ କଲେ ।

ବାବୀ ପକ୍ଷର ଉଚିତମାନେ ଜର୍କ କଲେ ସେ
ଏମକଦମ୍ବ ଗେଣୁ ଜଳେ ଅସୁଥକୁ ଜାହା ନ
ହିଲେ ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରବେଶ କମ୍ବା ଅନ୍ଧାଦୂ
ଅବିଗ୍ରେଧ ଭଳେ ଅହିବ । ସେମାନେ ଅନେକ

ସୁର୍ତ୍ତି ବଲେ ଓ ହେଉମାନ ଦିର୍ଘାଇଲେ ମାତ୍ର
କବଣ୍ଠମେଳଖୁର ସବୁ କହିଦେଲେ । ସେ
ବାବରେ ମନ୍ଦିରମାର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବରଣ
ଲେଖି ବୋଲନ୍ତୁ ଅମିନମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତା ମର୍ଜନ-
ଅର ସାହେବ ଏକମର ଗଜ ଅନୁରରେ ଥିବା
ପ୍ରକଟକ୍ଷେ ଗାଉବାନ ବିମା ସେ ଟଙ୍ଗ କି ଗୁରୁ
ବେହି ଜାଙ୍କୁ ଏ କଥା ଜଣାଇଲେ ନାହିଁ ବିମା
ଆଜା ସେଠାରୁ କେବଳ ଦେଖିମାଇଲ ଅ-
ନ୍ତର ହେଲେହେଁ ଆଜାରେ କେହି ସମାଦି
ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏ ହେଉ ଆମେ ବାପ ହୋଇ
ବୋଲୁଆରୁ ଯେ ଗାଉବାନ ଓ ଗୁରୁ କଥା
ବଢାଇ କହିଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଅସ୍ମିତରେ
ଗାଉ ଧରୁ ହୋଇଥିବାରେ ବିହି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେଥିରୁ ବଳପୁଣ୍ଡକ ବହୁଷୃଜ
ହୋଇଥିବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରୁବ୍ୟାଦି ଫୋର-
ଡା ହୋଇଥିବାର ଶ୍ରୀ କାନ୍ତିଲ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ଅଟେ । ଗାଉ ବଳଦର ଉତ୍ସାହାରିତ ବରିବା
ସକାଗେ ଗାଉବାନ ତହିଁ ପଣ୍ଡେ ନ ଥିବାର
ବଢ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବ ଅଟେ । ଭାବାର ପ୍ରକ୍ରି
(ମୁନିବ) ଏ ବଧାରାଇକୁ ଗୁରୁତରସର୍ବଚୂପ
ଦେବବାରୁ ସେ କିନ୍ତୁ କଥା ଲୁହିଥାଇଁ ଓ
କିନ୍ତୁ ଅସ୍ଵକବର କହିଥାଏ । ସେବିଷ୍ଟେର ଥାର
ବିଶ୍ଵର ଆବଶ୍ୟକ ନ ରଖେ, ବାଜାର କଥାମାନ
ସତ୍ୟ ହେଲେହେଁ ଏମକଦମ୍ବା ଗେଣ୍ଟାଇଲେ ଆସ
ନାହିଁ ବାରଣ ଗେଣ୍ଟା କରିବା ସକାଗେ ଥାବାନ୍ତି-
ମାନଙ୍କର ଲେଖିମାତ୍ର ଅଭିପ୍ରାୟ ନ ଥିଲା ।
ସେମାନେ ସରକାରୀ ଅମିନ ଅନ୍ତର୍ମ୍ଭୁତ ଓ ଚନ୍ଦଳ
କଟକକୁ ଅସିବାର ଥାଙ୍କି ପାଇଥିଲେ । ତଥାର
ଗାଉସମିର ବିହା ଅନୁମତିରେ ଏପରି ଗାଉ
ଧର ଅଣିବା ଅଇବିଷିଷ୍ଟ ନୁହେ ଓ ଏଥିରେ
କ୍ଷତିପ୍ରତି ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଦେଖିବା
ଅଦ୍ୟାଲଭରେ ନାଲିଶ କରିପାରେ । କଣେ
ମାନ୍ୟବନ୍ତ ମୁଷ୍ଟଲମାନର ଗେଣ୍ଟା କରିବାର ମାନ୍ୟ
ଥିଲ ଏକଥା ଅବର୍ମଣ୍ୟ ଅଟେ । ଗେଣ୍ଟା ଅପରିଧାର
ବର୍ଣ୍ଣିତାନୁସାରେ ମୟ ଏହା ଗେଣ୍ଟା ହେଉଛାନ୍ତି,
ବାରଣ ସେଥିରେ ଅପରିଲଭବ ଅବଶ୍ୟକ ଏ
ଅନ୍ୟାଧିମାନେ କାହାର ପଞ୍ଜୁଣ୍ଣ ହାତ କା
କାହାର ଲାଭ କରିବାର ଅପରିଲଭବ ଅଟେ ।
ଏଷୁଳେ ଗେଣ୍ଟା କରିବା ବିମା ଗାଉକର୍ତ୍ତାର
ପଞ୍ଜୁଣ୍ଣ ହାତ କରିବାର ଅପାନିମାନଙ୍କର
ମାନ୍ୟ ନ ଥିଲା । ସେମାନେ ସରଲଭବରେ
କେବଳ ବିଶ୍ଵାସିତ ବ୍ୟବହାର ସକାଗେ ଗାଉ
ଅଣିଥିଲେ ଉତ୍ସାହରେ ଫେର ଦିଅନ୍ତେ ଓ

ମୟ ଗାଉବାହକୁ ଉଡ଼ା ଯାଇଥିଲେ ଏହୁଳେ
ସେମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକୁ ହେଲେ ବୋଲି ଯାଇ
କି ପାରେ । ଅଜମ୍ବାର ପ୍ରବେଶ ଅତିଳାଦ୍ଵାରା
ବନ୍ଧରୁ ପକ୍ଷରେ ଚଲନ୍ତି ପଞ୍ଚଭିଂଶରେ ନୁହେ ।
ଆର୍ଯ୍ୟ ଅବସ୍ଥେ ମୟ ଗଠୁ ଜାତୁ ବାରଣ
କାହାରକୁ ଅଟକ କିଅ ଯାଇ ନାହିଁ ପିଲା ଓ
ଗୁର ଉଜ୍ଜବ ଯେଉଁ ଆତେ ଉଛା ସେହି
ଆତେ ଯାଇ ପାରନ୍ତେ ।

କବିଜ୍ଞାନେକଷ୍ଟରଙ୍ଗର ସାର ନାମାଂଶ୍ବା ଏହି
ସେ, (୧) ବାକୀର ପାଞ୍ଚମୀକେ ପ୍ରକୃତ ବୃତ୍ତାନ୍ତରୁ
ବାହୁଲ୍ୟ କର ବହୁଅଛନ୍ତି (୨) ମନ୍ଦିରମା
ଗେଣ୍ଟ କିମ୍ବା କୌଣସି ଫୋଲଦାର ଅପରଥ
ନାହିଁ ।

ପ୍ରଥମ ମୀମାଂସା ସଙ୍କଳିତରେ ଅମେଲାନେ
ଦେଖୁଁ ଯେ ଜୀବନମେଳିଷ୍ଟର ବିଜେ ସ୍ଥିବାର
କରିଅଛନ୍ତି ଗାଉବାଜ ଉତ୍ସାହିକ ବିଜେ
ସମ୍ମରିତରେ ଗାଉ ଧରି ହୋଇଥାଏଇ । ଯେପ୍ରମଳେ
ଗାଉବାଜ ଉତ୍ସାହ ଗାଉ ଦେବକୁ ଅମ୍ବନ୍ତର
ଥିଲେ ସେପ୍ରମଳେ ସେମାନେ ଗାଉରୁ ଅପଣା
ସାମଗ୍ରିମାଳ କଦାପି ଅପଣା ସୁଖେ ବାହାର କର
ନେଇ ଜ ଥୁବେ । ଆଗାମିମାନେ ଅଗ୍ରଣୀ
ସାମଗ୍ରୀ ବୋଟାଇ କରିବା କାରଣ ବାହାର
ସାମଗ୍ରୀଗୁ ଗାଉରୁ ଫୋଗାଇ ଦେଇଥିବେ ଓ
ଏଥରେ ବାଗ ପଣ୍ଡାୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରତିବାଦ
କରିଥିଲେ ବହୁଷୃଜ ହୋଇଥିବେ । ଏବଧାରେ
କିଛି ଅସମ୍ଭବ ଓ ବିଚିତ୍ର କାହିଁ ଏଥର ପଣ୍ଡା-
ରେ ଏହାଇ ହୋଇଥାଏ । ପିଲାକାରୁର ଜାତା-
ବିଧାରଣ ଅପେକ୍ଷା ଗାଉର ଜାତାବିଧାରଣ
ଅସ୍ଵକ ନୁହେ । ପିଲାନ୍ତିରୁ ଅପନ୍ତିରେ ଶୁଦ୍ଧ-
ଦେଇ ଗାଉବାଜ ବିପରି ଗାଉବନ୍ଧରେ ଆପନ୍ତା
ପିଲାନ୍ତିରେ ଗାଉବାଜ ସବୁ ଜ ଏ ମାତ୍ର
ଥିଲେ କଣେ ଗାଉ ଅନ୍ତେଷ୍ଟିକୁ ସାଇଥିଲେ
ଅନ୍ୟଜଣକ ପିଲା ଓ ସାମଗ୍ରୀ ପାଇରେ ଅବଗ୍ୟ
ରହିଥିବ ଏହା ସଜ୍ଜ ବୋଧ ହେଉଥାଏ
ଓ ଏହାଇ ଗାଉବନ୍ଧରେ ଗାଉବାଜ ନ ଆସିବାର
ବାରଣ ହୋଇଥାଏ । ଅଜ୍ଞାବ ସାମିମାନେ
ବାହୁଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ । କରିଥିବାର ବୋଧ ହେବି
କାହିଁ ।

ଦୂଲ୍ହା ନୀଳାଙ୍ଗା ପଣ୍ଡରେ ଜୟଶମ୍ଭବ କୁଳାଳ
ରକର ସ୍ତର କଥା ଏହି ଯେ ଆମିମାଳେ
ବିହୁଭାବ ସକାମେ ଗାଉ ନେଇଥିଲେ ଓ
ପରାମ ଫେରିଥାନ୍ତେ । ଏଥକୁ ମରଗଳ
ସାହେବ ଓ ନେକପର୍ଦ୍ଦିନ ସାହେବଙ୍କୁ ଝାବା-

ସୁନ୍ଦର ଦଶକିଥୁ ଆଜନର ଖଣ୍ଡ ପୃଷ୍ଠାରେ ଛାତ୍ର
ଲେଖାଅଛି ଯେ କୌଣସି ଦୁଇଥ ପ୍ରବନ୍ଧମାଳା
ବିମା ଦଶଲକ୍ଷାହାତାରୁ ଚରକାଳ ସକାଗେ
ଅନୁର ବରୁବା ଛଙ୍ଗ ଗେଟ୍ ଅପରାଧ ପାଇଁ
ଆଜନମରେ ଆବଶ୍ୟକ ନ ରଖେ ସେଥିରେ
ଦେବଳ ଅସରଳାବର ଆବଶ୍ୟକ । ବୌ-
ଶିଥି ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଜ୍ଞ ଦୁଇଥ ନ ନେଲେ ସେ
କହୁଁର ଭୋଗରୁ ଯେ ଲଭ ବା ସୁଦିଧା ପାନ୍ତା
ସେ ଲଭ ବା ସୁଦିଧାରୁ ଜାକୁ ବହିତ କରିବା-
ଦାର ଜାହାର ଅନ୍ଧାଯୁ ହାନି ଜନ୍ମାଇବା ଅଭି-
ପ୍ରାୟରେ ଜାହାର ସେ ଦୁଇଥ ଜେବା “ଅସରଳ
ଭବ” ଅଟେ । ବ୍ୟବନ୍ଧାକାରମାନେ ଆହୁରି
କହି ଅଛନ୍ତି ଚରକାଳ ସକାଗେ ସଂକ୍ଷିତ ନେବା-
ର ଛଙ୍ଗ ବିଦ୍ୟବଦି କଲେ ବଜ ଅସବଧା ଓ
ଅନ୍ଧା ଘଟିବ କାରଣ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କାହାର
କହନ୍ତି ଗେଣ୍ଟି କର ନେବ ଥର୍ପାତିଲେ ସେ
କହିବ ଯେ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟବନ୍ଧତଃ ବିଜ୍ଞ ଦିନ
ପାଇଁ ଯାଉ ଥିଲି କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଷରେ ଫେର
ଦିଅନ୍ତରୁ । ସେ ଏଥର କିଅକୁ ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ
ଦଶଲକ୍ଷ ହୋଇ ନ ପାରିବ । ଏହା ବି ବାନ୍ଧ-
ମାୟ ? ନା, କହାପି ନୁହେ । ଦେହ ଘୋଡ଼ାଟିଏ
ଗେଣ୍ଟି କର ନେବ ଥର୍ପ ପତିଲେ କହିବ ଯେ
ଆଠ ଦିନ ବର୍ଷ ଉତ୍ତାରେ ଯୋଜା ଫେର
ଦେବାର ମୋହର ଇରୁଥିଲ । ତେବେ କି ଜାକୁ
ଶତ ଦେବାକୁ ହେବ ? ଏହି ଘଟନାମାନକ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ବ୍ୟବନ୍ଧାକର୍ତ୍ତା ଚରକାଳ ପାଇଁ ସଂକ୍ଷିତ ନେବାର
ଛଙ୍ଗରୁ ବାଟି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ବିବେକନାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠିକା ଓ ପୃଷ୍ଠାନ୍ତ
ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଏ ମନ୍ଦବିମାଟି ଗେଣ୍ଟି ତଳେ ଝିନ୍ତି
ଅସୁ ଅଛି । କିତାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ଦିନାହାନ୍ତ ଓ ରାତାହାନ୍ତ
ପା ଲିଖିତ ଅପରାଧ ସୁନ୍ଦର ବଳ ପ୍ରକାଶର ବର୍ଣ୍ଣି-
ନ୍ନାରେ ଏମନ୍ଦବିମାରେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧାବନିକ ପ୍ରତି
ଦିନ ପାଇଁ ପା ଖଟି ଥାନ୍ତା କାରଣ ସମସ୍ତେ ବଳ
ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ ଗାନ୍ଧି ନେଇଥିଲେ । କରଣ୍ଗମେ-
ଜନ୍ମର ବାରଷ୍ଟର ଅନ୍ତରୁ ସେ ଯେ ଆଜନର
ହୃଦୟମର୍ତ୍ତକୁ ବୁଝି ନ ପାର ଏମନ୍ଦବିମାକୁ କୌଣସି
ଫରଜଦାତୀ ଅପରାଧ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରହର ନ କଲେ
ବଜ ଆଶ୍ରମ୍ୟର ବିଷୟ । ଅମ୍ବମାନେ ସବଧା
କହୁଁ ଯେ ଏ ମନ୍ଦବିମାରେ ନାହାୟ ଓ ବିମର୍ଶର
ହଟି ହୋଇ ଅଛି ଓ ଏହା ବଜ ଅକ୍ଷେପର
ବିଷୟ ଅଟେ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଗର
ବିଷୟ ସମସ୍ତକୁଠାରୁ ବଜଦା ଶୁଣାଯାଏ । ଏ
ଦେଶମୁଁ ଲେବେ ଗାନ୍ଧାରାବ ବନରଃ ଅଭିଭବି

ସବୁ ମନ୍ଦିରମାରେ ମତି ବଳାନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଧ୍ୟକି
ବେଳେ ସାହସପୂର୍ବକ ମନ୍ଦିରମା କଲା ସେ
ଅଜ୍ୟାୟମନ୍ତେ ହାରିଲା ଏଥବୟାରେ ପୁଣି-
ପ୍ରଜାଙ୍କର ଆଉ ବିଷ୍ଟାର ନାହିଁ ! ପୁଣି ମନ୍ଦିର-
ମାର ଯୁକ୍ତିବେଳେ ଜୀବଶାମେଜଙ୍ଗର କହିଲେ
ଏମନ୍ଦିରମାରେ କିଛି “ସୁଲମ” ହୋଇଅଛି
ମାତ୍ର “ସୁଲମ” ନ ହେଲେ ସରକାରୀ ବର୍ମଟିଲେ
ନାହିଁ । ଅଭ୍ୟାସି ଅମିନିମାନେ ଏପରିକଥା
ଶୁଣି କାହିଁବି ଥିଲୁର ଥିଲୁ ଅଭ୍ୟାସର ନ କର-
ଇବେ ? କିରାଗଲ୍‌ପୃଷ୍ଠରେ କିମ୍ବରପରିକର ଏପରି
ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଆଇନବିବୁଦ୍ଧ କଥା ଅଛି ଦୂରଶୀଘ୍ର
ଓ ଅଛିଷ୍ଟକର ଅଟେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆହୁର
କିଛି କହିବାର ଆମ୍ବନାନଙ୍କର ମାନସ ଅଛି,
ବାଗନରେ ପ୍ରକାଶ କରିବୁ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଖୋରଥାସ୍ତ ସଂବାଦଦାତା
ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି—ଏଠାରେ ସେପରି ଚନ୍ଦନ—
ଯାଥା ହୁଏ ସେପରି କୌଣସି ହୀନରେ ନାହିଁ
କମ୍ପେ ପାଳ କର କରନ୍ତି ଅକ୍ଷୟତୃତ୍ତୀୟାଠାରୁ
ଦୋହାନଦାର ଓ ଶ୍ରାମବାସୀ ପ୍ରଥାନବିଧି—
ମାନେ ଏକ ଦିନ ପାଳଗ୍ରାମ ଯେହା ଶକ୍ତି
ଅନ୍ତ୍ୟାବୀ ଦିଗବିଂଶ ଟଙ୍କା ଶର୍ତ୍ତ କର ମାନନ୍ଦ
ରୂପେ ଯାଥା ସମାଧାନ କରୁଥିଲେ ସବୁତିବି—
ଜନ ଅମଲ ଓ ସବୁତେଷ୍ଟା ବାବୁ ନାଗଧିଗ-
ରନ୍ଦ ଜୟକ ଜାଙ୍କ ପାଳଦିନ ଏକଶ ଟଙ୍କାରୁ
ଇନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରାମପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ରହିଲୁ ହାଲେଇ
ବାଢା ଉହିରେ ଆଗବଳୀ ଖଣ୍ଡ ଗୋଟିଏ
କୁଞ୍ଜ କର ଉହି ମନ୍ଥରେ ଶା ବ୍ୟାବଲୁହଠା—
କୁରଙ୍କୁ ବିଜେ କରୁଥିଲେ ଉତ୍ତିଶ୍ଵରେ
ବେଳେ ବଜ ଗୋହ ହେଲା । କନ୍ଦୁମାଗର
ନାମକ ପୁଷ୍ପରଣୀ ଗର ଉରଫରେ କଥାମଞ୍ଜି
ସୋରଷପୁତ୍ରା ତେଲବଂମୁକୁରେ ଜଳ ଥିଲ
ଗୋଟିଏ ଓ କଟକ ବାର ଓ କୁଣ୍ଠଲାଳା ଓ
ଶବର ଶବରଣୀ ଦଶ ବାରଦିଧା ନାଚ କରୁ
ଥିଲେ ଓ ପାଏକମାନେ ଫତଜେଳ ଓ କୁଣ୍ଠ-
ରିମାନେ ବାହା ପଟାଗେଲ ଶେଳୁଥିଲେ
ପାଞ୍ଚଶାତ୍ରା ଓଗେର ରୋଷକାର ଓ ତେଲଙ୍ଗା
ବାଦ୍ୟ ଓ ହାତିବାଜା ପ୍ରାୟ ଏକଶରକ ଥିଲେ
ପୁଷ୍ପରଣୀ ଉଚରେ ଦୁଇଜାଗା ମଜଲସ ଶ୍ରମ-
ତଥା ଓ ଏକ ଉରଫରେ ଏକ ବରଟି ଥିଲ
ଉହିରେ ଗିରସମାନ ଜାଳ ପୁଷ୍ପରେ ହୀନ
ମଣ୍ଡଳ ବର ଉତ୍ତମ ବିହଣା ଓ ଫେବଲ ଚତୁର୍ବୀ
ପ୍ରାପନ କର ଉହିରେ ଗୋଲବଜଳ ଓ ଅ-

ତରଦାମ ଓ ଚନ୍ଦନ ଓ ପାହଣିଲାମାଜ ଏକ ରୂପାଧରେ ରଖିଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ବସି ମଞ୍ଚରେ ଉକ୍ତ ନଟକାରମାନଙ୍କଙ୍କାର ନୃତ୍ୟ କରୁଥିଲେ ସେଠାକୁ ଏଠା ତଏଣୁ ମେଳିଷ୍ଠର ଓ ପ୍ରାୟର ଫିଲିପି ସାହେବ ଓ ଟେଲର ସାହେ- ବକୁ ଆମସ୍ତା କର ଅଣିବାରେ ଉକ୍ତ ସାହେବ- ମାନେ ସତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ଆସନ ଓ ପାନ ଚନ୍ଦନ ଅଭର ଓ ଗୋଲବଜଳ ପ୍ରହଶ କରିନ୍ତିଥ୍ୟ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ମୁଁ ଦେଇ ଅନନ୍ଦରେ କୋଠିବୁ ଗଲେ ଠାକୁର ପଣ୍ଡାରକର ଦିବା ମ- ମମୟେ ଆଗରେ କଳର ଯୋଡା ଓ ଶର୍ମରେ ସଂହତ ଓ ବୁଢା ବୁଢା ତା ପରେ ବାଉବାଜା ତା ପରେ ଚ- ତେବୁ ଚିତ୍ରାଣୀ ତା ପରେ ସଂବାର୍ତ୍ତ ଗରିଦଧା ତା ପରେ ଠାବେ ଉକ୍ତ ନୃତ୍ୟକାରମାନେ ନୃତ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି ସମସ୍ତ ଅମଲ ଓ କାହିମ ଓ ପୁଲୀର ହପାତତ କରୁଥାନ୍ତି ଦେଖାହାଣ ପାଞ୍ଚବଜା- ରରୁ ତହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ କିଛି ଅପଦି ହୋଇ ନାହିଁ ସେହିନ ଗୁର୍ବ ଭୋର ହେଲୁ ଦୋଷଗୁଦନ ବିହୋବସ୍ତ ଅମଲ ଓ ଅନିନ୍ଦନ ଚେ- ନ୍ମମେନମାନେ ୪ ୧୦୦ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜର୍ଜକର ଉପରଲିଖିତ କିମ୍ବ ସିବାଏ ଗିଲାବାହାର ଓ ବନ୍- ବାଜ ଓ ଗେର ବାଣ କରୁଥିଲେ ରାତ୍ରି ଭୋରଜକ ଯାଦା ଶେଷ ପରେ ସ୍ଵାନ କର ସମସ୍ତ ଅମଲ ଓ ଉତ୍ସବକୁମାରଙ୍କୁ ପକ୍ଷାନ୍ତିମାନଙ୍କ ଓ ପାକଳ ଅମ୍ବ ଦେବ କର ଦେଇନ ଦେଲେ ତହିଁ ର ପରଦିବ ପୁଲୀର ଅମଲ ଓ କଳେଷୁବଳମାଜେ ଉପରଲିଖିତ ସମାବେହରେ ବିଶେଷ କେଇ ସେଷନାର କର ଯାଦା ସମାପ୍ତ କଲେ କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଚଳନ୍ତମାସ ତା ୧୭ ରଜରେ ଏ ଅଷ୍ଟିଲରେ
ଅକ୍ଷ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ପାଶି ବର୍ଷା ଅଛି ତହିଁରେ ଗୁଣ
ହେବ ନାହିଁ ଖର୍ବ ପ୍ରବଳ ହେବଳ ଆମ୍
ଦିଶେଷ କିଲୁଥିବାରୁ ଲୋକମାନେ ଖାଇ ଦିନ-
ପାଇ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଏହି ଜ୍ୟୋତିଷମାସ ମଧ୍ୟରେ
ବର୍ଷା ନ ହେଲେ କୃଷି ହୋଇ ନ ପାଇବ
ଦୂର୍ଦ୍ଵୀପ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଟେ ବର୍ତ୍ତମାନ
୫ ୧ କୁ ମୋହନ୍ତିଲ ସେ୧୦ର ଓ ସର୍ବଗୁଡ଼ିଲ
ସେ ୮ ର ଲୋଞ୍ଚାଏ ମିଳୁଥିଲା ଆମ୍ବ ସରଗଲେ
ଗୁଡ଼ିଲ ଆହୁର ଗିରନା ହେବ ।

ଶୋଇଥା ମଧ୍ୟରେ ମାଳକ୍ଷଣ ଘୋରବଳ
ପଦ୍ମତ ସେଠା ଜଳବାୟୁ ନିଜାନ୍ତ ଖର୍ପ ହେଉ
ସେଠାକୁ ଯେତେ ଅନ୍ନକ ତେଜମେଜ ଯାଇ-
ଥିଲେ ଜହାଁମନ୍ତ୍ର ଅନେକ ବଂକ୍ରି କ୍ଳର ବିମା-

ରହେ ପାଇବି କୋଇ ପଳାଇ ଆମିଲେ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁ କର୍ମ ବୀଯ ର୍ଧରେ ଶେଷ କରିବାର ବଶର
ଟେଲର ସାଥେବ କରିଅଛନ୍ତି ଏ ମିଆଦରେ
କର୍ମ ଶେଷ ଦେବାର ଦେଖାଯାଉ ଗାହଁ ।

ସାମ୍ରାଜ୍ୟକ ସଂବାଦ ।

ଅଦ୍ୟ ଅସମାବଳେ ମାନନ୍ତୁ ଓ ଶବ୍ଦାବ୍ଦ ଘରତେଷ୍ଠା
ଶାମର ସହିତା ରହେଇଥିଲେ ଦେଖାଇଲା କନ୍ଦିନା । ଆଜି
ତାଙ୍କର ବ ୨୦ ଏ ବସନ୍ତ ପର୍ବତ ହେଲା । ଅପେକ୍ଷାକେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଅଧ୍ୟ ଓ ବନ୍ଦବ ଅଛୁବ
ସହି କରାଯାଇଲା ।

ଶ୍ରୀ ବାଚୁ ଲଗନ୍ଦୋହନ ଘୟ ତେସ୍ତିକଲେଖିତର ଏକ-
ବର୍ଷ ପରେ ହୃଦୀ ପରବର୍ତ୍ତେ ତନମାସର ଅନୁଗ୍ରହ ହୃଦୀର
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଗରୁ ଏହା ଘନମୀମେଳରେ ମଞ୍ଜ ର ହେଲେ
ସେ ଆଶା କୁମାର ତା ୧ ବିଶ୍ୱରେ ଥାପଣା କର୍ମରେ
ଉପରିତ ହେବେ ।

ଖୋରାକ ତେପୁଣ୍ଡକଲେହନ୍ତର ବାବୁ ଗରବତ ମହା-
ଶ୍ରୀ ଶି ବଧେଗ ହୋଇଥିବାରୁ ଗର ବେଶାଗମାସ ଦ୍ୟା-
ନର ମୁଳଙ୍ଗରୁରେ ଆର ଗୋଟିଏ ଦିବାହ କରିଅଛନ୍ତି । ନାହିଁଲୁ
ବୟସ ଅନ୍ତରେ ଅଧିକ ହୋଇଥିବା ନକେଚନାରେ ସେବେ
ଏ ଦିବାହ ପ୍ରସରରେ କୌତୁକ କରିଅଛନ୍ତି କରୁ ଅଧେମା
ତେ ବୁଝୁଥିଲୁ ସେ ବନ୍ଧୁର ବୟସ ମଧ୍ୟ ଜରା ଜୁହ ପ୍ରାୟ
ବରର ଅଧେ ହୋଇଯାରେ । ସେବେ ସପର ହେଲ
କେବେ ସୁଖେ ବନ୍ଧୁ ଅଛି ବାରନ ଅଧିକ ନର୍ତ୍ତର ନର
ଦିବାହ କରିବାରୁ ଅସାଧ ହେଲେ ସେପର ବନ୍ଧୁର ଅନ୍ୟ
ଗତ ନ ସିଂହ ପଳକର ଦରାଇଲୁ ଓ ଅନ୍ତରାଳ ଜାଗାଯୁ ଯେବେ
ଯୋଗ୍ୟ (କିମ୍ବା ବୋଲିବାଟା ଅସାଧ ଅଛି) କୌ ପାଇଲେ
ଦ୍ୟାର୍ଥରେ ଦିବାହ କରିଅଛନ୍ତି । ଅସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ସେପର କଲେ କାହିଁକି ହାସାନ୍ତର ହେବ ? ଅସମାନଙ୍କ
ଦଫନକାରେ କେବଳ ଅସମାନ ବୟସର ଦିବାହ ହାସାନ୍ତର
ଲାଗିଲା । ହୃଦୟ ବନ୍ଧୁ ସେ ଦିବାହକାହ ଏ ଦେଶର
ଭାବୁଷମାନରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ହେଲା ନାହିଁ କୋହିଲେ ଅଧିକ
ବୟସର ଦିବାହ ବର୍ତ୍ତମାନରେ କରଇ ନାହାନ୍ତି ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନେଇଲେ । ମୋଟରେ ଟେଙ୍ଗାରୀ କା ନେଇଲେ । କି ରସକର ତଥାଇଲା । ସେଠାର ମେଳକୁର ଏ ପୂର୍ବ କବ କବାଅଗ୍ରି ?

ପୁନା ହଜରରେ ଚତୁର ମାସଟା ୧୦ ଦିନ ସୁନ୍ଦର
ହାତସୂଳ, ଅଦାଲତ, ପୁଣ୍ୟ କତେର ଘରମାନ ଓ ଗଙ୍ଗ-
ବାଟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ ପାଇଁ ପାଇଁଗୋଟି
ସର ଘୋଟ ଗଲା । ତାହା ଆରଦନ ଦବା ଦୂର ପ୍ରଦୂର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଆଁ ଲାଇ ନ ଥିଲା । ସେଠୀରେ ହୁଏ କ୍ରାତ୍ରୀ-
ମାନେ ତବାୟତଙ୍କ ସଂସର୍ଗରେ ଥାଇ ଘରେ ନିଆଁ ଲାଗାଇ
ଥିବାର ବ୍ୟାହ ହୁଅଛ । କିମ୍ବାଲର କ୍ରାତ୍ରୀମାନେ କେ-
ଶବ୍ଦ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ପଢ଼ ନୁହୁଣ୍ଡ ତଥାକ ଅପଣାର ପ୍ରକୃତିକ
ରଖିବାର ଗୁହାତ୍ମା । ଏହା କପର ହେବ । ସମ୍ବାଦ ଲେଖିବା
ରଖିବ ଅବଶ୍ୟକ ହେବୁଁ ଯେ ଏ ଘରପ୍ରେତିରେ କୋତିଏ
ରକ୍ଷଣ ଟଙ୍କାର ସମ୍ମରି ନିଃଶ୍ଵର ହୋଇଥିଲା । ଜଣେ କ୍ରାତ୍ରୀର ତୀର
ଦାହର ସୁନ୍ଦର ଓ ଦାହାର ଗୁରୁତର ଲଜାକ ଗୁରୁକର ଧୂର
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ କ୍ରାତ୍ରୀର ମାସିକ ଟଙ୍ଗଙ୍କୀ ଦେବତର
ନିକଟ ଥିଲା । ଏବେଳୁ କଳକାନ୍ତରୁ ଧରିଦେବା ନିମନ୍ତେ
ଏକମଧ୍ୟ ଟଙ୍କା ପୁରୁଷାରର ଘୋଷଣା କଥା ହୋଇଅଛି ।
ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର କଣ୍ଠକର୍ମ ସମ୍ମାନ । କୁଣ୍ଡକେଇ ତବାୟତ ସରଦାର
ହୋଇଥିଲା । ବତ୍ର ଅନ୍ୟକୁ ଉତ୍ତରେ ପୁରୁଷାରେ ଗରାସାର
ନିକଟେ ହୋଇଥିଲା ।

ହାତପ୍ରାକାଦ କଷାରେ ଚକର ମାସ ତାଣ ଦିଖରେ
ଦେହପକ୍ଷା ଥାଳ ତଳ ଶିଳାଦୂତ ଦୋହରାନ । ପୁଣୀ
ଶିଳାମାସ ମାରକଳ ପଥରର କଢ଼ ଧର ।

ମାନ୍ଦାର ଦେଖିଯ ଉତ୍ତଳେକମାନେ ଦୁର୍ଲିପ୍ତା
ବାଲକ ବାଲକମାନଙ୍କ ନମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଅଶ୍ଵମ ଶାପକ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଥରେ ହିନ୍ଦୁ ଅଶ୍ଵର କହିବାକାର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ରଣିର ହେବ । ୫୦ ଟ ବାଲକ ବାଲକାକୁ ସେଥରେ
ଅଶ୍ଵୟ ଦେବକାର ହେବ । ଏଥିଠାର ୬୦ ହଜାର ଟଙ୍କା
ମୂଳଧନ ଅବଶ୍ୟକ ତହୁଁ ମଥରେ ରାଜ୍ଯ ଦିଲ୍ଲିରେ ୧୦
ହଜାର ଟଙ୍କା ଅଣୀରାର କରିଥିଲା ।

ମେଦିନୀପୁର କିଲାର ଅନ୍ଧର୍ତ୍ତବ ସାଂକ୍ଷେପିକ ଚିତ୍ରାବ୍ଦୀରେ ଏକବେଳେ ଲେଖିଅଛି, “ ବେଳାମାନର ଅନ୍ଧର୍ତ୍ତବ ଯାହା ତଥା ଗ୍ରାମରେ ଘୋଟିଏ ଅନ୍ଧର୍ତ୍ତବ କାଣ୍ଡ ହୋଇ ଥାଇଥାଏ । କୋଷ ଢିଏ ଅଠଶଙ୍କ ପାଠବମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରିବାରୁ କୌତୁଳ୍ୟକ ହେବ । ଜଣେ ମୁହଁଷ ଏବେ ଘୋଟିଏ ଯାଏ ଏବେବୁ ପ୍ରସକ କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗାଭାରେ ନେଇ ଥେଲୁ, କିମ୍ବା ମୁହଁମାନ ମେହି ମାତ୍ରର ଶାବଦଙ୍କ ଦେବି ଦୂରଦଳ କାହିଁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିଥିଲା । ତହିଁ ଭାଗରେ “ ସ୍ମୃତିକରେ ସେହି ମୁହଁଷର ଘୋଟିଏ କୁଳୁମ୍ବ ପ୍ରସକ କିମ୍ବା, କି ମାତ୍ରର ଘୋଟିଏ ମାତ୍ର ପିଲା । ସେଇ ପକ୍ଷରେ କୁଳୁମ୍ବ ପ୍ରସକ କରି ସେହି କଣଠାରୁ ସେହି କାହିଁଥା ମୁହଁଷ ପ୍ରତିକରି ଦୂରୁ ପାହି କିମ୍ବା କେବଳ ସେହି କୁଳୁମ୍ବର କୁ ଯାଇ କରି ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା, ସେଥରେ କୁଳୁମ୍ବ କାହିଁଥା ମାତ୍ର ଯାତାନା କୋଷ କରି କରି ବଳଙ୍କ ଅପରା ଉଥ ପ୍ରାୟ ଦେଇଥାଏ । ”

ପୁରୁଷମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିବହାର କରିଥାଏ ତର ଲିଖିବର
ଯ ମାଝୋଟ ଲେଖିବା ହୀ ଅଛ । ମତ ସୂଚ ହେଉ ସେମା-
ନେ ଏବେ ଦୂର୍ଧ୍ୱା ହୋଇଥିଲ ଯେ ଅନେକ ଲେଖକ
ବା ଉତ୍ସାହକ ଦେଇ ଆପଣା ହୀ ଏ ପ୍ରକାଶମାନଙ୍କୁ
କ୍ଷେତ୍ର ବଦିବାର ପ୍ରେସ ଅଛିବା । ଅବେ, ଲିବାମରେ ଅଧ-
ିକ ଲେଖିବା ପିଲ ଧର ହୋଇଥିଲୁ କି ରୟାଜକ
୧୫ ।

ଏହାକେବେଳେହେଲୁ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ । ଏବନ୍ଧୀରେ
ଲୋକିଆହୁଟି ସେ, ସମ୍ବାଦରର ଅତ୍ୱର୍ପତ୍ର ଖରାରେ ସେ
ଦିନ ବେଳୋଟି ମନ୍ଦିରର ଦୂରମେଟ ଅର୍ଦ୍ଧଗାତ୍ର ଅନି-
ସମ୍ବଲ । ଗୋଟିକଳ ଅଠାଟ ଲୋଡ଼ ଥରାନ୍ତି ଓ ଅନିମା-
ଟିକ ଲୋଡ଼ ମଣିରେ ଅଛି ଚତୁର୍ବିଂକ ଅଥବାରୁମାନେ
ଦର୍ଶକମାନଙ୍କଠାରୁ ବୟକ୍ତ ଏବଂ ପଦମା ଲୋତୁଂବ ହେଲା
ଅଛନ୍ତି ।

ଅସେମାକେ ହୀନ୍ଦୁ ସ୍ଥଳ ପର୍ଯ୍ୟାପତ୍ତିକା ଏ ପଞ୍ଚାଶର
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ତଥାର ମାତ୍ର ତା ଏ ଧରଣରେ ବାବେ-
ବରେ କଷ୍ଟମ ହେଉଥିବା ଅପରା ଥିଲୁ ହତ୍ୟା କରି ଦୁ-
ନ୍ଧର ବ ଶାଖ ପାଇୟାରେ ବିମର୍ଶ ହୋଇଥିଲା ।

ପୋର ସୁରାମା ବନ୍ଦାଇର ଜଣେ ରୂପା ହେଠିବେ ଏ ବାଟ
ଅନ୍ତରକୁ ଆପମା ଘରକୁ ଆପୁ ବାଟରେ ଧାବି ନ ପାଇବାର
ଜାହାର ହାତୀ ଭାବିଗଲା ।

ଗୁଡ଼ଗୀରେ ଜଣେ ମଳ୍ଲୁଖ କୃତିମ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରସ୍ତର କରୁଥିଲୁ
ସେଠା ସୁଲାପକାଶ ସେ ଧର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ପଦ୍ମପ୍ରେରକଙ୍କପ୍ରତି

ଶୀ—କାନ୍ଦୁପାତ୍ର— ସୁଲ୍ମ ଓ ପୋଷାଟିଏ ଇଠାଇଦେବା
କବଳ ଉପାୟ କରିଅଛନ୍ତି ଏହି ବୈତନେମ ମନ୍ତ୍ରକ ସଂ-
ର୍ଜନ ପ୍ରକାର ମନ୍ଦମା ମନ୍ତ୍ରକ ଏ ସମସ୍ତ ନବରମ
କି କାନ୍ଦୁଲେ ଏହି ଗୋଟିଏ ହୋଇ ଛାଇବେ ।

ଶ୍ରୀ ଶତ୍ରୁଗୁଣ ମାହାତ୍ମା—ଅପରିଚିତର ପଢ଼ ଅଛେ-
ମାନେ ଖରା କରୁଣା ।

NOTICE

Is hereby given that the undermentioned house property belonging to Mr. G. H. FAULKNER, situated at Chowleagange, is for sale at the prices noted. For particulars apply to undersigned.

No. 1. Single storied pukka house: at present occupied by Messrs BULLOCK & Co. Rs. 10,000.

No. 2. Double storied pukka house, unfinished. Rs. 6,000.

13-5-70

H. P. WYLLY.

ବିଜ୍ଞାପନ

କ୍ରିଏସନ୍ ଏହା ଲାଗୁ କରିବା ସହିର କଟକ ଦରମାକାର କଟକ
ଶିଖିରେ ଉପରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହି ତ ଓ ସବୁ ପିଲିଗିର ହେବ ।

SUPPLEMENT TO THE UTKAL DIPICA 24th. May 1879.

93

CORRESPONDENCE.

TO THE EDITOR OF THE UTKAL DIPICA

CUTTACK.

SIR,

In these grilling days with a temperature rising above 100° under shade, and when the people, half denuded, are panting for ice and other cooling drinks, it is neither rhyme nor reason on the part of our young friends of the Cuttack Association to talk of a Temperance movement. For no one cares about pegs this weather, or any harangue or babblement on their good or deleterious effects. The inauguration of a movement like this is indeed very much wished for in almost every part of India where drunkenness has prevailed to an enormous extent. And although Orissa has been but very little affected with it, the establishment of a Temperance Society will do not a little in counteracting the influence of this pernicious evil. The only way of effecting this end is by gentle persuasion. But the young members of the Cuttack Fraternity who, whatever their objects may be, seem more anxious to gain a name—and that of "Patriot,"—seem resolved to carry out their intention with a spirit most distasteful, holding out threats to those who happen to differ from them in sentiments; and publishing their names in newspapers with an intent to hold them up to public ridicule. This line of action adopted by them evidently tends to shew a weak mind, and will, I apprehend, mar the cause of that great good, in laying the

the foundation of which, they have been so instrumental. Cavillings and bullyings, like the flirtations of a coquette, may be pleasant things to the juveniles or those who have known little of the world; but they seldom achieve any great end. If my young friends therefore wish to be the real workers in the field, I would advise them to learn modesty and prudence, and cast off hauteur and arrogance which far from elevating the character of a man, gnaw at the root of all his true greatness. They should know that they are not the only men in this country whose words, however good and wise, the public would be ready to accept as commands, or whose wishes as soon as expressed, would be complied with. They would bear in mind that if wishes were horses, beggars would ride.

It is now half past nine, and the day is getting hotter, so I bid you, Mr. Editor, good bye.

Yours sincerely
QUIDNUNC.

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀପୁଜ ଉତ୍କଳପିତା ସମ୍ବାଦକ
ମାନ୍ୟବରେଣ୍ଟ ।

ମହାମୟ !

ଅପଣ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିନୀ ଅପଣଙ୍କ ଦର୍ଶନଙ୍କୁ
ପାଠକଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟେ କେହି ପାଠକ ଅନୁତ୍ଥି-
ପୂର୍ବକ ବିମୁଲକୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରଶ୍ନର ପ୍ରତିକର ଦେଲେ
ବିରକାଳ ବାନ୍ଧ ସାକାର ବରବୁଁ ଯଥା;—
କେହି ଉତ୍କଳବାସୀ (ଷ୍ଟେଟ୍, କରଣ, ବେଶନ
ଭତ୍ୟାଦି) ବୌଣି କାର୍ଯ୍ୟବଗଛଃ କିମ୍ବା ପ୍ର-
ପ୍ରେୟକଳବଗଛଃ ବନ୍ଦଦେଶକୁ ଅସିବାରୁ ହେ-
ଲେ ଏବଂ ସେହାନରେ ସ୍ଵଦେଶ ବ୍ରାହ୍ମଣ

ଦୁଃ୍ଖାପ୍ରେସ ହେଲେ ବନ୍ଦଦେଶାୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ
ପାବରେ ହେବନ ବରଧାରବ ବି ଜାହାର ?

ଏବାନ୍ ବଗମ୍ବଦ

୨୫୩୯ କେବ ଉତ୍କଳଦେଶାୟ ସିଦେଶ ।

ମହାମୟ !

ଆମ୍ ନାମରେ ବେନାମୀ କର ଅପଣଙ୍କ
ନିକଟକୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପଦ ପଠାଇଥିଲ ସେ
ଚିଠି ଦେଇବ ଥିବାରୁ ଅପଣ କରିବା
କରିବାରୁ ବନ୍ଦଦେଶା ତେଜିବର ଅପିବୁ ଅମ୍ବାକୁ
ଫେରିବ ଅସିଲା । ଆମ୍ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ
ହେଲୁ । ଯେହେଉ ଏ ବିଷୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ
କରିବାପାଇଁ ଏବତଃ ମନୁଷ୍ୟ ଉଦ୍‌ବଗ୍ନ ପଠା-
ଇଲୁ । କାରଣ ଉଦ୍‌ବଗ୍ନ ମୋହର ଥିବାରୁ
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠାନପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ
ସେ କୌଣସିମତେ ପଥପ୍ରେରକରୁ ଧରିଲେ
ବେନାମୀ ପଥପ୍ରେରକ କାମ ଭାଗୀରଥୀ ମହାନ୍ତି
ଜାହାର ପିତାର ନାମ ବଳଭଦ୍ର ମହାନ୍ତି ମୁହଁ
ଉଦ୍‌ବଗ୍ନ ସାହାପୁର ଜାହାର ବପୁସ୍ତ ବିମା-
ନେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହିପର ଅଚରଣ କରେ
ଏଥିରେ ଅପଣଙ୍କ ଜାହାରାହୁଁ ଅପଣ ଆମ୍
ପଦ ଯଦ୍ୟପି ପାନ୍ତି କରି କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
ଅବିକଳ ପଦ ଅପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲୁ
ଅପଣ ଖପିବାରେ ଏପର ବାଲ ଓ ଅପଣଙ୍କ
ନନ୍ଦବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କର ଆମ୍ ଜାନର ପଦ ସମୁଦ୍ରାପୁର
ଫେରଇ ପଠାଇଲେ ଅନ୍ୟ ଯେ ବଗର ଥିବା
ଜାହା ବରବୁଁ । ଲତ ।

ବଗମ୍ବଦ

୨୫୩୯ ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳବନ୍ଧୁ ଶ୍ରୀ
ଜନିଦାର କାର୍ଯ୍ୟପୁର

ଏବଂ ନନ୍ଦବ୍ୟ ପଠାଇ ।

94

ବୁଦ୍ଧ ପାତ୍ର

ସାପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ ୧୪ ଗ

ତା ୨୯ ଇକ୍ଷେ ମାହେ ମର ସନ ୫୦୯ ମିନିଟ୍ସ । ମୁ । ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ବ ୧୯ ନ ସନ ୧୯୮୭ ସାଲ ଶିଳବାର

ପାତ୍ର

ଏତେବେଳେ ଉତ୍ସୁଦ୍ଦିଷ୍ଟଦେବତାଙ୍କର ଦୟା ହେଲା
ଏପଣାହରେ ଏକଗରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବରଂ
ଆଜିରକୁବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏହପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଶ୍ରୀନାରାୟଣ ହୋଇ ବିଲ ଅଧାରିଥୀ ହୋଇଥାଏ
ମାତ୍ର ଅଛି ଅୟକା ବର୍ଷାନ ହେଲେ ବିଲ
କାହିଁ ହେବ ନାହିଁ । ଅକ୍ଷୟଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର ଧାନବୁଣୀ
ଆରମ୍ଭ ହେବାର ପ୍ରାଚୀନ ଦ୍ୱାରା ଅଛି ବିଲ
ଏବର୍ଷ ସାକଷି ଅମାବାସ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଲରେ
କାର ପଡ଼ିଲ ନାହିଁ । ମେମାପରେ ଜାଳ ବଜ
ହେଉ ନ ଥିଲେ ଏବେ ଅସୁଧା ହେଉ ନ
ଆନ୍ଦ୍ର । ବାରକମାଞ୍ଚା କର୍ମଚାରୀମାନେ କି
ବକାଗେ ଅପ୍ରେଲମାସରେ ଜାଳ ବଜ ନ କର
ମେମାପରେ କରିଛି ଅମ୍ବୋମାନେ ବୁଝି ନ
ପାରୁ । ଯାହା ହେଉ ଏହିକି ଉତ୍ସୁ ପାଳିଲେ
କୃତିକର୍ମ ଉତ୍ସମର୍ଗୁମେ କେଳି ।

ସର୍ବେ ଅଭ୍ୟାଗର ମବଦମାରେ ଯେଉଁ
ଜଣକ ପ୍ରତିବାଣ ମାରିପିଠ ଦୋଷରେ ଦିଶୁ-
ଦିଶ ଆଇନକର ଦ ୩୦, ଫାନ୍ଦୁଧାରେ କିମ୍ବା-
ଧୀନ ଥିଲ ତାହା ଉପରେ କିମ୍ବାମେଳକୁଣ୍ଡର
ପାଦେବ ଗଜ ଘୋମବାର ଦିନ ଟ ୩୫ କା
ଜରମାନା କଲେ । ଯାହା ହେଉ ଅଭ୍ୟାଗରର
ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଲେ ଯେ କିଛି ଦିଶୁ ପାଇଲୁ
କିନ୍ତୁ ମୁଗର ବିଷୟ । ଗାନ୍ଧି ଧରିଲେବା କୌ-
କିନ୍ତୁ ମୁଗର ବିଷୟ । ଗାନ୍ଧି ଧରିଲେବା କୌ-
କିନ୍ତୁ ଅପରିଧ ନ ଥିବାର କିମ୍ବା ମେଳକୁଣ୍ଡର ଯେ
ପିଛି ଅପରିଧ ନ ଥିବାର କିମ୍ବା ମେଳକୁଣ୍ଡର ଯେ
ପିଛି କର ସମସ୍ତ ଆସମିଲୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥ-
ପିଛାନ୍ତିକରେ କରିଲୁ ।

କିନ୍ତୁ ତାହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାଦ ପକ୍ଷରୁ ଅଗିଲ
ହୋଇଥାଏ ଅଭ୍ୟାଗ ଏ ମବଦମାରେ ଅମ୍ବ-
ମାନକର ଅଭ୍ୟାଗ କିଛି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି
ବାର ଉଚିତ ନୁହେ ।

+ ଅମ୍ବୋମାନେ ଏଠାରେ ମାଦକ ସେବନ କି-
ବାରଣୀ ସଭା ମୁଖ୍ୟ ହେବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏଥି ପୂର୍ବେ
ଲେଖି ଥିଲୁ ଓ ଭରଣୀ କିରଥିଲୁ ଯେ ଏ
ସଭାମୁଖୀ କିଛି ଉପବାର ହେବ ମାତ୍ର । ସଭାର
ଏକ ଅୟବେଶନର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି କିମ୍ବା ଉତ୍ସମର୍ଗୁ
ହୋଇ ଥାଏ ଅଛି । ଗଜ ସପ୍ରାହରେ ପ୍ରତିକା-
ପଦ ଉତ୍ସାଦ ଥାଏ କରିବା କିମ୍ବା ପଦାଧି-
କାବୁଙ୍କ ମୁଲ ବୁଝରେ ମାଦିଲ କିବାରଣକାର-
ମାନକର ସଭା ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ମାଦକ
ସେବକ ବାରମାନେ ଏକହିତ ହେଲେ ଯେତର
ବକବକ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଗୋଲମାଳ କରନ୍ତି
ସେହି ପର ଦେଖା ଗଲା । କେହି ସଭ୍ୟ
ସେହେତିରକୁ ଅପମାନିତ କଲେ ଓ ସେ
ଗୁଣନ୍ତି ହୋଇ ଉତ୍ସମାତ୍ର ଉତ୍ସପା
ଦେବାକୁ ବସିଲେ । ଯାହାର ମନକୁ ଯାହା
ଅସଲ ସେ ତାହା କହିଲା । କିମ୍ବା ଓ ଶୁଣିଲା
ଲେଖ ମାତ୍ର ନାହିଁ । ଯେଉଁ ସଭ୍ୟମାନେ
ଜମାନୀ ଜମାନୀ ନାହିଁ ସେମାନେ ଜମାନୀ କିଷେଥ
କଲେ । ଯେଉଁ ମାନେ ଜମାନୀ ନାହିଁ ସେମାନେ
ବିଶେଷତଃ ଜଣେ ଗୁଣିତା କିମ୍ବା ଅସ୍ତ୍ରବ୍ୟରେ
ହୋଇ ବନ୍ଦ ପ୍ରକାଶକ କଲେ । ଏହି ପର
ବିଷୟ ଅପରି ବିନ୍ଦୁ ଏଥର ଉତ୍ସମର୍ଗୁ ହେଲେ
ଯେଉଁ ମେମରମାନକର ଦୁଃଖ ଭାବରିଷ୍ଟି-

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ ୧୮
ମହୀୟମାନ୍ତେର ଭାକମାସି ଟ ୨୫

ଯୁକ୍ତ ପ୍ରତି ସହାନ୍ତିତ ଅଛି ଖେଳି ସେମାନେ
ତୋନେଲ ସାହେବଙ୍କ ମରି ଘୋଷକତା
କରିବେ । ଯେବେ ଏପରି ଛେବେ ପାର୍ଲିମେ-
ଣ୍ଟ୍ର ଅସ୍ଥବ୍ଧ ଭରଣୀ ଜାହାଁ ।

ଏହା ଲେଖିବା ଉତ୍ତାରେ ଥମେଗାନେ
ଅବଗର ହେଲୁ ଆମୁଶାଙ୍କ ପୂର୍ବ ଲେଖନଶ୍ଚ
ଗର୍ଭିର ସର ଜର୍ତ୍ତ କାନ୍ଧିବଳ ସାହେବ କହୁ—
ଅଛନ୍ତି ବ ସେ ପାଳିମେଘ ସରରେ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିବେ କଥା ମାସିଲ ସଂକାନ୍ତରେ ଲାଟ ସା-
ହେବଙ୍କର ବାର୍ଯ୍ୟ ଆଜନ ସଙ୍ଗତ ନହେ ଓ
ସେହାଥୀକ ଶକ୍ତିର ଲୁଷଣ ଓ ଆପଦିଜନକ
ଅଟେ । କାନ୍ଧିବଳ ସାହେବ ଏ ଦେଶରେ ଥିବା
ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ସେହାଗ୍ରହ ବହୁଥିଲେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କିନ୍ତୁ ସେହାଗ୍ରହ ଗଜଦିକୁ
ନିନ୍ଦା କରୁଥିଛନ୍ତି ଅଛି ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ।
ଏହା କିଲ୍ଲାର ମହିମା ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।
ପାଳିମେଘରେ ଏଥର ଜର୍ତ୍ତବର୍ତ୍ତକ ହୋଇ ତି
ଥିଲ ହେବ ତହିଁକ ଲୋକେ ଗୁରୁକ ପର
ଦିହିଁ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣାଗଲ ଯେ
କିଲ୍ଲାର ସେହେଠିଶବ୍ଦ ଅଦେଶାନୁସାରେ
ଲାଟ ସାହେବ କଥା ମାସିଲ ଉଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଗବ୍ରୁମେଘ ଦୁର୍ଗିଷ୍ଠ ପାଣ୍ଡି ଆତୁମାର କରିବା
କିଷ୍ଯୁରେ ମାନବଙ୍କ ନିବାସିମାନେ ପାଲିମେଘ
ରେ ଅବେଦିନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଥର ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ
ଏହି ଯେ ଗବ୍ରୁମେଘ ଲାଇସେନ୍ସଟାକ୍ସ
ବିମଣ କରିବାରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ ଏ
ଟାକ୍ସ ଟଙ୍କା ଦୁର୍ଗିଷ୍ଠ ନିବାରଣ ପାଇଁ ସହୃଦ
ହୋଇ ରହିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗିଷ୍ଠ ପତଳେ ପ୍ରତିକ୍ଷା
ପୀତିତ ଲେନକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି
ହେବ । ଏହି ଆମ ଦେଖାଇ ଗବ୍ରୁମେଘ
ଟାକ୍ସ ସଂଗ୍ରହ କଲେ ମାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଉର୍ଧ୍ଵ କାଳ
ଗତ ନ ଦେଉଣୁ ସରକାର ଜାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କିଷ୍ଯୁରେ ବ୍ୟଧି କଲେ । କାବୁଲ ଯୁଦ୍ଧ ଓ
ଗୁପ୍ତର ମୂଳ ହୁଏ ଏଥର ମୂଳ ବାରଣ
ଅଠଇ । ଅବେଦିନକାରୀମାନେ ଲେଖନ୍ତି ଗବ୍ରୁ
ମେଘଙ୍କର ଅର୍ଥକଣ୍ଠ ଅମ୍ବେମାନେ ସାବଧାନ
ପୂର୍ବକ ବିବେଚନା କରିଥିଲୁଽୁ ଜାଥାର ଗବ୍ରୁ-
ମେଘ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଲାଗନ କରିବାର ଉଚିତ କିମ୍ବା
ଆବଶ୍ୟକ ନ ଥିଲା । ବିଲୁପ୍ତ ଓ ଭାବତବର୍ଷା-
ସ୍ଥ ଗବ୍ରୁମେଘଙ୍କର ବ୍ୟଧି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବନ୍ନୋଷ
କଳକ ମତେ ହେଉ ସବାରୁ ଅର୍ଥକଣ୍ଠ ଦିଆଇ
ଏଥୁପାଇଁ ଉଚିତବର୍ଷର ଟାକ୍ସଦାତାମାନେ

ଦୟାୟୀ ନୁହନ୍ତି ଓ ପୁର୍ଣ୍ଣ ଜିବାରଣ ସବାଗେ
ଯେ ଲାଭସେହସ୍ତ ଧାକ୍ଷ ପୃଷ୍ଠାତ ହୋଇଥାଏଇ
ଜାହା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗି ନ ପାରେ ।
ଆବେଦନକାରିମାନେ ଆହୁର ବୋଲନ୍ତି
କୌଣସି ବାଜ ଅବା ବ୍ୟବସାୟୀ ବନ୍ଧୁମା
ଅଂଶିମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେ ନିୟମ କରିଥାନ୍ତି
ଉଚ୍ଚର ଅନ୍ୟଥା କଲେ ଯେପରି ଅବଶ୍ୟାମା
ହୃଦୟର ସେହିପରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅପଣା ପ୍ରତଞ୍ଚି
ଲଂଘନ କଲେ ସବସାଧାରଣରେ ଅବଶ୍ୟାମର
ଭଜନ ହେବେ । ଆବେଦନକରିମାନେ ଯଥାର୍ଥ
ବହୁଅଛନ୍ତି ଯେହେତୁ ଜିନମାସ ପୂର୍ବେ ଭାରତ-
ବର୍ଷାୟ ସର୍ବ କଥାମଧୁଳ ଆବେଦନରେ ଧାକ୍ଷ
ବସନ୍ତର ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିବାରୁ ମହାମାନଙ୍କ
ଲାଟିବାହେବ ଗ୍ରାନ୍ଟ୍ ହୋଇ କହିଥିଲେ
ଯେ ଦାରୁଣ ପୁର୍ଣ୍ଣର ବବଳରୁ ଲେବମାନଙ୍କ
ରକ୍ଷାକରିବା କିମନ୍ତେ ଧାର୍ମ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ-
ଅଛି ଏ ଉଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ ରଖି
ଦୋଷାଗେଣ କରିବା ବନ୍ଦ ଆଶ୍ୟର୍ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣର
ବନ୍ଦୟ । କିନ୍ତୁ ଏ କଥା ବେବଳ ଜାକର ମୁଣ୍ଡ-
ରେ ରହିଲା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏଥର ବିଷତ୍ତର ହେଲା
ଯେଉ କାର୍ଯ୍ୟଦାର ଧାକ୍ଷ ବିଲି ତହୁଁରେ
ଜାହା ବନ୍ଦ୍ୟ କି ହୋଇ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବ୍ୟ
ଅନୁତ୍ତିତ ଓ ଅନ୍ୟଦ୍ୟ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ତେବେ “ସରକୁ ନିଷ୍ଠାନୀ ନାହିଁ”, ବଜାଲେବକୁ
ଉତ୍ତର ଜାହିଁ” ।

କାବୁଲସନ୍ଧି ପତ୍ରାଚର ।

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଷ୍ଟୁରବ୍ୟାପାର ସୃଜନମାର୍ଗର
ଲେଖୁଥିଲୁଁ ଅଛି ଅଛି ଆହନ୍ତପୁରୀଙ୍କ ସନ୍ଧିବିମା-
ନ୍ଦର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଥିଲୁଁ । ଅମିର
ଦ୍ୱାକୁବଣୀ ଇଂରେଜଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଥାରିଲା
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପୁ ଅମିର ଓ ଇଂରେଜ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବେତ୍ତେକଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଷ୍ଵର
କଥୋପକଥଳ ଓ ଦନ୍ତ ବିଷୟରେ ଉନ୍ନତିକାରୀ
ହୋଇ ଏହି କିଷ୍ଟମ ପ୍ରିର ହୋଇଅଛି ଯେ
ବାବୁଲରେ ଜଣେ ରୈଷିତିଶ୍ୱାସ (ଇଂରେଜ କର୍ମ-
ଗଣ୍ଡା) ରହିବେ ଆଫାଗାନ୍ଧୀନାର ଅନ୍ୟ ଦେଶ
ସହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମୃତମାନଙ୍କ ଗବ୍ରେନ୍ଡେଶ୍ଵର
କିର କଟ୍ଟିବୁ ରହିବ ଏକ ଜାଇବରାତାରୁ
ଲୁଣ୍ଠିବୋଟାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ କରମତାରୁ ଅଳି-
ଗେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦେଶ ଇଂରେଜଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର-
ବାରରେ ରହିବ । ବାନେହାରକୁ ଜବାନ୍ଦୀ-
ମେଘ ରଖିବେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ତକାଳ ବିଜ୍ଞଦନ

ଭାବୁରେ । ଏ ପ୍ରଦେଶମନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେମେ
କରଇବର୍ତ୍ତ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇବେ ଜାହାଁ କେବଳ
ସନ୍ଧିର ବିଷୟମାନ ପ୍ରତିଥାଳନ କରିବା ସଜା-
ଗେ ଅପଣା ଅସ୍ଥବାରରେ ରଖିଥିବେ ଓ
ଏଥର ବଳବା ଗୁରୁତ୍ୱ ବର୍ଷକୁ ବାରଲକ୍ଷତା
ଅମିରକୁ ଦେବେ । ଅମୂଳକ ବିବେଚନା-
ରେ ଏ ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେମେଶୁଳର ମାନବକ୍ଷା
ଓ ମାନସ ସଫଳ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏଥରେ
ଅମିର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମତ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ଯାହା
ହେଉ କୌଣସିବୁପେ ବଳ ଭାବିବା ଭଲ ।
ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିରକ୍ତିକଳକ ବିଷୟ ଏହି ଯେ
ଅମିର କାବୁଳରୁ ଅସିଲାରୁ ଭାଙ୍ଗ ବିମାଚା-
ପକ୍ଷୀୟମେଲେକେ ସେଠାରେ ବଢ଼ ଗୁରୁମୋଳ
ଓ ଉପ୍ରାତ ଲଗାଇଥାଇଛନ୍ତି । ଏହା ଶୁଣି ଅମିର
କାବୁଲକୁ ଫେର ସିବାରୁ ଦିବିତ ଥିଲେ ମାତ୍ର
ଇଂରେଜ ବର୍ମଣରମାନେ ଦିନିବାର୍ଯ୍ୟ ସଞ୍ଚୁର୍ମୁଖ-
ରୂପେ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇ
ରଖିଲେ । ସଜ୍ଜସାଧନ ହେଲେ କାବୁଲର ଆହୁ-
ବିବାଦ ଶବ୍ଦ ହେବା ଦେଇମାଥି । ଭାବା
ଅମିରଙ୍କୁ ବଳାଇଲେ ଇଂରେଜଙ୍କୁ ବଳାଇବ
ନାହିଁ ।

ଗୁଡ଼ିକାତର ଜଳକଣ୍ଠ ।

ଅମେମାନେ ଗତ ମୟୁରରଙ୍ଗ ପଦିକାରୁ
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ହୋର ମହାରଳୀ
ଅପଣା ଗଡ଼ିଆରୁ ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଯେଉଁ ସଢ଼ିକ
କର୍ମଣ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଉଠିବେଳେ ଜଳକଷ୍ଟ ବିବା-
ରଣ ବକାଶେ ଦଢ଼ିକ ଦୂରାଗରେ ଯେଉଁ
ପ୍ରାକମାନଙ୍କରେ ଧୂରତନ ଧୂଷରଣିମାନ ଅଛି
ସେମସ୍ତର ସଂପୂରଣ ବିଷୟରେ ନହୋଯୋଗି
ହୋଇଥିଲୁଛି । ଅମେମାନେ ଏ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥିଲୁ ଏବ ମହାରଳୀ
ଜାଙ୍କର ଦେଶର ସମସ୍ତ ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟଠାରୁ
ଏହାକୁ ଗରୁତର ଜୀବ ଦର୍ଶନ । କାରଣ ଲୋ-
କଚର ସୁଖ ସୁଖନିତା ଲୋକବା ପୂର୍ବରୁ ପାଇ
ରକ୍ଷାର ଉପାୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟମେବେ ମନ୍ଦର କୁଟ-
ନରେ ଜ ରହିଲ ଭେଦେ ସୁଖ ସୁଖନିତା
କେଉଁଠାରେ ?

ଗଢ଼ିକାଇର ଜଳକୁଣ୍ଡ ଦେଇ ଉପରେ
ତାହା ମୁଗ୍ଲବନୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜଣା
ଅଛି କି କାହିଁ ସନ୍ଦେହ । ମୁଗ୍ଲବନୀରେ ନିଃ-
ମାନଙ୍କରେ ଜଣା ହେଉ ପର୍ବତେ ବର୍ଷାଯାତ୍ର
ଜଳ ଥାଏ । ଅଳ୍ପମନ୍ୟରେ କଥ ଖୋଲାଯାଇ

ପାରେ ଦୋଳି ପ୍ରାୟ ପୁଷ୍ପମାଧବେ ଆପଣା'
ଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରୟୋଜନାରୂପ କୁଥ ଗୋଲାଇ
ଛାଇଛି । ଏପର ଧ୍ୟାନକ ଲୋକେ ଅବସ୍ଥା
ପୁଷ୍ପଶାଖାମାନ ଗୋଲାଇବାରୁ କିବୁନ୍ତ ନାହାନ୍ତି ।
କିନ୍ତୁ ଗଡ଼ିଜାତର ଅବସ୍ଥା ଏଥର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବିପ୍ରଭାବ । ଗଡ଼ିଜାତର ନାଲମାଜ ଦେବଳ
ବନ୍ଧୁ ହେବା ସମୟରେ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅଇ ଓ
ଦୂର ଏକଦିନ କଷ୍ଟ କି ହେଲେ ଶୁଭ୍ରଯାଏ ।
ପଥୁରୂପୀମାଟି ଓ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ପଥର
ଥିବା ହେବୁ କୁଥ ଗୋଲାଇବା ସାମାଜିକ୍ୟଧୂର
କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇ । ଏକା ରାତି ଛାତା ଆଉ ଧନୀ
ଲୋକ ଅଛି ବିରଳ ସ୍ତରରେ ସାଧାରଣ ଉପକାର
ନମିତ ପୁଷ୍ପଶାଖା ଇତ୍ୟାଦି ଗୋଲାଇ ଦେବା
ଲୋକି ନାହାନ୍ତି । ପୂର୍ବେ ଗୁଜାରାଟେ ନାନାସ୍ତ୍ରା
ନରେ ପୁଷ୍ପଶାଖାମାନ ଗୋଲାଇଥିବାର ଚିତ୍ର
ପାହୁଯାଏ କାରଣ ଅନେକ ପୋତା ପୋଣସ୍ତମାନ
ଅବସ୍ଥା ବିଦ୍ୟମାଜ ରହିଥାଏ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନର
ଗୁଡ଼ିମାନେ ସେ ଧରିଲୁ ଏକାବେଳକେ ପାଷୋର
ଅଛନ୍ତି ନୁଆ ପୁଷ୍ପଶାଖା ଗୋଲାଇବା ଦୂରେ ଥାଉ
ଯେଇଁ ପୁରୁଣା ପୁଷ୍ପଶାଖାମାନ ଅଛି ରହିଲୁ
କାହାର ପଙ୍କୋଷାର ବରି ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟବର୍ହାର
ଯୋଗି କରିଦେବାର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ
ଜଳ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାଣ ସହ ହେବୁରୁ ଜାହାର
ଏକ ଜାମ ଜୀବନ ହୋଇଥାଏ । ସେଇଁ ଠାରେ
ଜଳର ଅଭ୍ୟବ ସେଠାରେ ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚିବାର ଯେ
ଅନ୍ଦୀ ଅସ୍ମୁକ ଏକଥା ବୋଲିବା ବାହୁଲ୍ୟ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଅଛୁଁ ଯେ ଗଡ଼ିଜାତର
ଏକ ଗ୍ରାମର ଲୋକ ଏକବୋଗ ବା ଦେବି-
କୋଗ ବାଟରେ ଥିବା ଜାଳରୁ ବାଲ ଗୋଲିପାଣି
ଦୋହି ଆଣି କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରନ୍ତି । ସେ ପାଣି
ନାହିଁ ଦୋଷ ଶୁଣ୍ଡ ନୁହଇ । ଏପରାର ଅବହା-
ରେ ଲୋକହଂଶ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବା କୌଣସିରୂପେ
ହୃଦୟର ନାହିଁ । ଦେବଳ ଜଗରଜାତର ଗୋ-
ମାନେ ଏ ବାହୁଣ କଷ୍ଟ ସହ ଏକପ୍ରଭାରରେ
ଜାହାନ୍ତି ହୁଅନ୍ତି ।

ଭାବାମାଣ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଏକ ରଜା ଜେ-
ଲଙ୍ଗାନା ପୁଲର କରେଶୁଦ୍ଧର ବା ପାହାନାଲ
ବା ସତ୍ତବ ଅଧିଶ ରଜାଧାନୀରେ ଚିରିଣ କର
ପ୍ରଗଂଧାର ଭଜନ ହେଉଥିବାକୁ । ଆମ୍ବେମାନେ
ଏବମସ୍ତକ କନା କରି ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଏବର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିପୁର ଠଳା ବ୍ୟୟ କରିବା ପୂର୍ବ
ପଞ୍ଜାମାନଙ୍କର ଜୁବନରକ୍ଷାର ଉପାୟ କରିବା
ଉଚିତ ଏବୁଜଥା ଆମ୍ବେମାନେ କହୁଥିବୁ ।

ଅଗେ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଉପାୟ କର
ପରେ ସେମାନଙ୍କର ସୁଖସ୍ଥଳତାର ଉପାୟ
ହେବ । ଦୁଃଖରବିଷୟ ଯେ କୌଣସି ଗଜ
ଏପାହର ହତକର କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଶ୍ରାନ କରୁ
ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ କର ଆଦ୍ୟ କର
କେହି ତାହା ଲୋକମନ୍ଦରେ କେହି ଅଧିକଶିଳ୍ପୀ-
ଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ କେହି ନଗଦିନ୍ଦାଙ୍କା
ଜମା କରିବାରେ କେହି କ୍ଷଣିକ ସ୍ତର ଲାଭରେ
ଅଥବା କେହି ଦାଣରୁ ଯଶ କିମି ଆପଣା
ଶୋଭବ ବର୍ଷରେ ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଥାନ୍ତି ମାତ୍ର
ଯେଉଁ ପ୍ରଜାଙ୍କ ହେଉ ଏସମ୍ପର୍କ କରିବାକୁ
ସମ୍ରଥ ଦେଉଥାନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଅସବ ମୋତନ
ପକ୍ଷରେ କିଛିମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି କରୁ ନାହାନ୍ତି ।
ଜଳାଶୟମାନ କର୍ମଣୀ କରିବା ଅମ୍ବାଜଙ୍କ
ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମନୟାରେ ପ୍ରଥାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ
ଦେଉଥାନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁ ର ଉପକାରତା ଅବସ୍ଥା
ସମ୍ମର୍ତ୍ତିରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେଉଥାନ୍ତି ଦିନ କି
ଦିଃଶରବିଷୟ ଯେ କୌଣସି ଗଢ଼କାରୀଗଜର
ଏଥୁକ୍ଷରେ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ଅମ୍ବାଜନେ
ଗୁର୍ବାମାନଙ୍କୁ ଅନୁବେଦ କରୁ ଯେ ସମସ୍ତ କର୍ମ
ପତ୍ରକୁ ସହାର ଅଗ୍ରେ ଆପଣା ଶକ୍ତିର
ସୁଗତର ସୁଷ୍ଟରଣୀମାନ ରଙ୍ଗ୍ୟାର କରନ୍ତି ଏବଂ
ନୂତନ କୁପ ଓ ସୁଷ୍ଟରଣୀ ଜୋଲାଇବାରେ
ଯତ୍ନାଗିଲ ଦେଉନ୍ତି । ଏଥୁରେ ସେମାନଙ୍କର
ବୈହିକ ଓ ପାରତିକ ଉଚ୍ଚସ୍ଥପବାରର ମଙ୍ଗଳ
ସାଥନ ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏନଗରକୁ ଯେଉଁ କଷ୍ଟକହୁକ ଅସିଥିଲେ ସେ କାଳେଖ-
ରଇ ଚଶ୍ମାଗା ଗଠିର । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତାହାଠାରୁ ଅ-
ନେକ ଲୋକ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ସମେତକୁ ଅର୍ଥ ଦେଇଅଛନ୍ତି
କିନ୍ତୁ କେହି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମୁଖୀଣ ଅବେଳୟ ଲିଖିବାର
ଦେଖା ଯାଇ କିଛି । ତାହା କିମ୍ବାରେ କାଳେଖରେ
ଯେଇର କେତେ ଲୋକ ବଶ୍ୟ ଦେଇ କହି ଅଛନ୍ତି ପରଶ୍ରେ-
ଷେ ସେ ପରି ଜାପାଇ । ଅତିବିକାଶିତାକାଶିତାକା

୧୭ ତାରିଖ ମେ—ପୁଣୀ ହାର ସ୍କୁଲ ବରାତ ମନ୍ଦିଳ
କାର ବଢ଼ ୯୦ ଘରୀ ସମୟରେ ଅଗ୍ନି ଲାଗି ରହିଥିଲା
ହୋଇ ଯାଇ ଅଛ । ସେବେଳେ ପୁନାଶ୍ଵର ସମୟ ଲୋକ
ଏହି ଉତ୍ସାହ ବଳାଯାଇ ଦେଇ ବନ୍ଧୁ ସାଲେ; ଏମଙ୍କ ସମୟ
ରେ ଦୁଆର ବଜକାଟାରେ ଅଗ୍ନି ଲାଗିଲା । ସରକାର କାମ
କରିବିବିଷ୍ଟ ଦୁଆର ବଜକାଟା, ଦିନୋଟି କୋଟି ପୋରାଣ
ଅର୍ଥିବ ମାନୀ, ଦେବୋସ୍ତୁ ଲାଭକ୍ରେଚ୍ଛା ଏବଂ ବନରିମେରାକ ପୁନ୍ରାଜିତ
କାଳୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କୁପେ ନକ୍ଷତ୍ର ହୋଇ ଯାଇଅଛ । କରମ କାମ
ବଜକାଟା, ଲାଭକ୍ରେଚ୍ଛା ସରକାର ସହିତ ନକ୍ଷତ୍ର ହୋଇ ଯାଇ
ଅଛ । ଅଧି ସକାଳ ପ୍ରି ଚର୍ଚ ସ୍କୁଲରେ ନିଅ ଲାଭିଥିବା

କେବଳ ପକ୍ଷାବୁଦ୍ଧ ରକ୍ଷା ପାଇ ଥିଲୁ । ସେଇଁ ମାନେ ସେ,
ସମୁଦ୍ରାୟରେ ଥର୍ମ୍‌ ସହୋଗ ବିରଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗିରିଯ୍ୟା-
ଇ କବି ଘାରଅଛି ଓ ଏଥୁ ସକାଳେ ସେଠାରେ ବଡ଼ ଖୋଲ
ମାଳ ଲାଗିଥିଲା । ତରୁବେଳାକୁ ଡାକାଏତମାନ ଧୂତ ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି ।

ରଙ୍ଗ ଦୂର କଲିତମାସ ତା ୧୫ ଦିନର ଭାରତୀର
ସମ୍ବାଦରୁ ଜଣାସାଏ ଯେ ଦୁର୍ବଳେର ବଜା କଲିକଟାରୀର
ମହାମାନ୍ୟ ଲାଟିପାହେବଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ତର ନିୟମମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକାରଙ୍ଗ ଦୂର ପଠାଇବେ । ଏଠାରେ ବସ୍ତର
ସତ୍ରୋଷକଳକମତେ ବ୍ୟବସା କି ହେଲେ ଗରା କଲିତକୁ ଦୂର
ପଠାଇବେ । ଯାହା ହେଉ ସଜାନ୍ତର ସୁରୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା
ପୁଣ୍ୟ ଶୁଣିଲୁ ମଜୁତ କଲିକଟାରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ
ସିମନ୍ତର ଯାଇଗଲାନ୍ତି ।

କୁଳ ସୁଦେଶ୍ୟମନରେ ଦଶେଷ ସମ୍ବାଦ ନାହିଁ । ଲଙ୍ଘରେ
ଜୁଦିର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅତ୍ୱ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ବୋୟିରମାନେ
ପ୍ରଥମ ଏକ ମେଳ କ ଥାର ବର୍ତ୍ତମାନ ରିକ୍ସ ହୋଇ
ଥିଲୁଛି । ସେମାନେ ସ୍ଥାନିନ ରହିବା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଥବେଦ-
ନପନ୍ଥ ସର ବାର୍ତ୍ତଳ ପେରିବିଠାରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲୁଛି
ମାତ୍ର ସାହେବୁପ୍ରଶଂସିତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ପୋଷକତା
କରିବାର ଅସ୍ଥର ହୋଇ ଥିଲୁଛି ।

ହୁନ୍ତ ପେଟୁ ଥିଲେ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ଥିର୍ଯ୍ୟ କଥା ପ୍ରାକାଶ କରିଅଛି-
ତୁ । ବାରବ୍ରମଜୀଳର ଅନ୍ଧର୍ଗତ ପାପୁରଳମାଳ ଗ୍ରାମରେ
(ରତ୍ନ ଶାକ ବୋଲପୁର ଷେଷକଠାରୁ ଅଠମାଇଲ ଦୂର
ଅଟେ) ଗୋଟିଏ ଚିନିବର୍ଷର ମନ୍ଦିରମାଳ ବାଲକ ଲୋକମା-
ନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥିର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇଅଛି । ନାହାପ୍ରକାର ପାତାଗୁଡ଼ୁ
ଲୋକେ ସେହି ବାଲକ ନିକଟରୁ ଯାଇ ଆଶ୍ରମ ପ୍ରାୟ ହେଉ
ଅଛନ୍ତି ପ୍ରତିଦିନ ଦୂର ତିନିଦିନର ମନ୍ଦିର ତାହା ନିକଟରୁ
ଯାଇଅଛନ୍ତି ସେହି ବାଲକ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପିର୍ଣ୍ଣ ବେଗିମାନଙ୍କ
ଦେହରେ ଝୁଅର ଦିବ ଏହି ଗରର ମୂଳ ପଢ଼ ପ୍ରତିବି
ବେଗିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସଧିଷ୍ଟ ଦିବ, ଏହି ତାହା ବରପାଇ
ପୋଖରୀରେ ସମସ୍ତକୁ ସ୍ଵାନ କରିବିବାରୁ କହେ । ଅସ୍ଥିର୍ଯ୍ୟ
କାଳକ ବେଳେମେଳି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କହିମାତ୍ର ଉତ୍ସ କରେ
ନାହିଁ ।

ତାକାର ଲାକ୍ଷଣ ବଳକାରେ ୯୦୦ କ ୨୦୦ ଗୋଟିଏ
ଘର ଗଲିକମ୍ପାର ଭାବେରିଥରେ ଘୋଡ଼ାଯାଇଥାଇ । ତାହେ-
ରିଖରେ ସେଠାରେ ଝାଲ କତାବ ହୋଇ କିଛି କିଶେଷ
କ୍ଷେତ୍ର କରିଥାଇ । ତାକା ପ୍ରତି ଅର୍ପି ଓ ପଦକ ଦୁଇକର କୋପ
କାହିଁକି ?

୧ । ସୁଲଭସାହିତ୍ୟର ଅବଶେଷ ହେଉଁ ଯେ କବ
ଅପ୍ରେଲମୀତି ବାର୍ଷିକରଣେ ମୂଳଜୋଡ଼ରେ ଗୋଟିଏ ଅଛି
ଶୋଭନୀୟ ହତ୍ୟାକାନ୍ତ ହୋଇ ଥାଇଅଛି । ଦୁଇଶି ବନ୍ଦା-
ଲୀ ସୁବା ଏବଂ କୁଣେ ହତ୍ୟାକାନ୍ତ ଫେରିପତ୍ର କାଟି ନିକଟରେ
ଏକ ପଢ଼ିଆରେ ଶୋଇଥିଲେ । ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ସେହି
ଜଙ୍ଗର ଦୂର ଓ ଶୋବିତାକୁ ଦେଖାଗଲେ । ହତ୍ୟାକାନ୍ତ
ପେଇଁ ଅଧିକାର ହତ୍ୟା କରିଥିଲୁ ଘଟନାକିମେ ଜାହା ସେହି
ଶ୍ଵାନରୁ ନିକଅଛି । ସେଠାର ସୁଲଭ ଉନ୍ନତେକୁଟର ବାର୍ଷି
ମହେତ୍ର ନାଥ ଘୋଷାଳଙ୍କ ସବ୍ଦହାର ଏହି ହତ୍ୟାକାନ୍ତ ଥୁବ
ହୋଇଥିଛି । କେବେଳୁ କାରଣରେ ଏହି ହତ୍ୟାଟ ହୋଇଅଛି
କୌଣସିରେ କଣ୍ଠେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବାର ବୁଦ୍ଧି ।

୧ । ବେଳିନ ସେଣୁଳଦା କ୍ଷେତ୍ରରେ କଜ କୌଣ୍ଠକା-
କଜ ଗଣନା ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ଗାର୍ଥମାହେବକର ଲଗେ
ପରମା ବେଳ ଗୋଟାକ ସମସ୍ତରେ ଉଡ଼େନ୍ତିଷ୍ଠାନକ
ନାହିଁ ଏକ ଚିଠି ଡାକରେ ଦକ୍ଖାକୁ ଦୂର ଥିଲା ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଦୀପି

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧ ୧୫ ମୁଦ୍ରଣ
ସଂପର୍କ କେନ୍ଦ୍ର

୧ ମୁଦ୍ରଣ ମାତ୍ରେ କୁଳ ସକ୍ଷମ ମରିଥାଏ ମୁଦ୍ରଣ କେନ୍ଦ୍ର ମୁଦ୍ରଣ ଶକ୍ତିକାରୀ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟବଲ୍ୟୀର ଜ୍ଞାନପାତ୍ରର ଟେଙ୍କା

ବଜାର ନାନାଜଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖାଚରୁ ଯେଉଁ ହନ୍ତୁ ଉତ୍ତମାକେ ବଳିକତାକୁ ପଢିବାକାରୀର ଗମନ କରନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷ ଛାନ୍ତି ହନ୍ତୁରୁଥିବାର ନାମରେ ଗୋଟିଏ ଘ୍ରାନ୍ତିକା ବଳିକତା ନବର ମଧ୍ୟରେ ହିର୍ମାନ କରିବା ଅଭିନ୍ନ ଆନନ୍ଦକ ବିବେଚନାକର ଗ୍ରାସୁର ଲେଖନେଗ୍ରୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏକ ବିଭାଗ ଆହୁତକର ରେବା ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବା କଷ୍ଟ୍ୟ ଏଥ୍ୟୁବେ ଲେଖନ୍ତିଥିଲୁ ରକ୍ତ ସବୁ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଥିବା କମ୍ପିକ ପ୍ରାର୍ଥନାମଜେ ଏକିଳାରୁ ରେବା ସଂଗ୍ରହ ହେବାକାରଣ ବର ଉଦ୍‌ବିକାର ଏଠାରେ ବର ହୋଇ ପାଇଁ ୪ ଟଙ୍କା ରେବା ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା ସବରେ ଅଭି ଅକ୍ଷଲେବ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ସବରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲେ ଅଥବା ରେବା ଦେବାକୁ ସନ୍ଧାନ ସେମାନବଠାରୁ ରେବା ସଠା ପାଇଁ କରିବାର ହୋଇଥିଲା ଏକ କମ୍ପିକ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଥିଲା ଉପସ୍ଥିତ ବାବୁ ଅନ୍ତବାପସାଦ ଦେଖି ଏବଂ ସଂକଷିତ ବାବୁ ହାରିବାନାଥ ତହିବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି ସବରେ ବାବୁ ଅନ୍ତବାପସାଦ ଯୋଗ ଲୋମ୍ପ ବରତେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୃତ କନ୍ଦା ଏଲାଇବନ୍ଦ ମୁରଣାର୍ଥ ୪ ୧୦୫ଙ୍କ ରେବା ସଂଗ୍ରହ କଲେ । ଏ ବିଶ୍ୱାସ ତଠି ବିଲାରୁ ଭାରତବର୍ଷର ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କେନାରକହାନୀ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ନମିଶ୍ଵର ଯୋଗେ ଆହୁତିଲା । ରେବାହାର

ଯେବେଳେକା ସଂଗ୍ରହ ହେବ ତହିଁରେ ବେ-
ବିତରସ୍ତ୍ରୀ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାପାତାଳ
କର୍ମଶିଳ୍ପରେ ହେବ ।

ଅନ୍ତର୍ଗତ ଉପସ୍ଥିତଦାର ବାବୁ ବିକଳ
ପଞ୍ଚମୀଷ୍ଟକ ମୁ ୧୫ ସବ କୁଣ୍ଡ ନେଉଅଛନ୍ତି ।
ତାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ଜଣେ ଏକଟିଂ ରହିବ । ଏ
କର୍ମର ବେଳକ ଉଚ୍ଚ ଥିବାରୁ ଅବଶ୍ୟ କେତେ
ଲୋକ ପ୍ରଥୀ ହେବେ ମାତ୍ର ଅମ୍ବାନେ
ବୃଦ୍ଧାରୁ କି ଯେପରିବାର ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକ ଏ
କର୍ମରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବା ବାଲୁମାୟ ଅଟେ ବେ-
ଦଳ ଲୋକ କେହି ପାର୍ଥୀ ହେଉ ନାହାନ୍ତି
ତହିଁର ବାରଣ ଏହି ଯେ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଳ
ବାଦ୍ୟ ଭଲ ନୁହଇ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ବେଶ ପୀତିତ
ହେବ ଏହିପରି ଅଥବା ଲୋକକର ବିଶ୍ୱାସ ଓ
ବାପ୍ରବରେ ବାହା ନିଜାନ୍ତି ଅମ୍ବଳକ ନୁହଇ ।
ଏଥର ବିଲ୍ଲ ପ୍ରତିବିଧାନ ବିଭାବ ଗଢ଼କାର
ସୁପରିଶ୍ରେଣ୍ଟକର ନିଜାନ୍ତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତାହାଙ୍କ
ଅଧୀନରେ କନମାଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଓ ବାଙ୍ମି
ଏଥର ଉଲ୍ଲେଖିତ ଉପସ୍ଥିତଦାର ଅଛି । କନମାଳ
ଅଭିନ୍ନ ଅନ୍ତବାପସାଦ ଅଳ୍ପ ଉତ୍ତମ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସାମ୍ପର୍ଯ୍ୟକର ନୁହଇ ଓ ବାଙ୍ମି ସାମ୍ପର୍ଯ୍ୟ
କର ଅଛି । କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାରିତମ୍ୟ ଅଛି ।
ଅଥବା ତଳମାନର ବେଳକ ସମାନ । ଏ ବିଦୋ-
ଦସ ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କେବଳ ବେଳକ
ବିଗାଇ ଦେଲେ ଯେ କନମାଳ ଓ ଅନ୍ତର୍ଗତ

ସକାଶ ଭଲଲୋକ ନିଲବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ
ନୁହଇ ବାରଣ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୂଷଣ ଝଙ୍କାରୁ
ଦେବକ ନାହିଁ ତାହାପକ୍ଷରେ ଆହୁ ଶାନ୍ତପରିଶ୍ରମ
ବଢ଼ି କଥା ନୁହଇ । ଅଭିବ ଆମ୍ବେନାରେ
ବିବେଚନା କରୁ ଯେ ଉପରଲ୍ୟିତ ଉପସ୍ଥାନର
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାରକର ଉପରକ୍ଷରେ ଥରେ ଲେଖିଏ
ବଦଳିର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ଉଚିତ ଏପରି ହେଲେ
କୌଣସି ଉପସ୍ଥିତଦାର ଏକାବେଳକେ ଜାଅବ-
ର୍ଷରୁ ଅଥବା କାଳ ଏବଂ ଅନ୍ତବାପସାଦ ସ୍ଥାନରେ
ରହିବ ନାହିଁ ଓ କୁରବ୍ର ଉତ୍ତାରୁ ଉପକଷ
ସାମ୍ପର୍ଯ୍ୟକର ସ୍ଥାନରେ ରହି ଅପଣାର ଶାଶ୍ଵତବ
ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଭଲ କର ନେଇପାରିବ । ଏହି
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅଥବା କାଳ ମନ୍ଦସ୍ଥାନରେ ପକାଇ
ବନ୍ଦିବା କବ୍ରିମେଶ୍ୱରକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ରତ୍ନାର୍ଥ
ସ୍ତରରୁ ଏଥର ପ୍ରତିବଧାତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଲେ ବେଳକ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଥାନ
ବିବେଚନାରେ ନ ହୋଇ ଦୀର୍ଘକାଳ ଗୁରୁତ୍ବ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ହେବାର ଉପର । ଯେମନ୍ତ ବେଳକ
ମହିମାରେ ଏକବିଷ ବା ଦୁଇବର୍ଷ ଉତ୍ତାରୁ
କର୍ମକାରମାନଙ୍କର ବିହିଁ ବେଳକ ବିମାରବାର
ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଛି ସେହିପରି ଉପରକ୍ଷରେ
ବେଳକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରକ୍ଷରେ
ଲୋକମାନେ ଉପସ୍ଥିତଦାର ପଦବିବର୍ତ୍ତନ ଅକୁଣ୍ଡ
ହେବେ ଓ ଜଳ ବାଯୁର ବାଧା ବର୍ତ୍ତମାନ ପର
ବୋଧ ହେବ ନାହିଁ ।

ବୁମେ ଉକାୟିଳ୍ଲା ।

ବମେ କିର୍ତ୍ତାଗ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସୁନା ଛଳର ତଥା
ୟତ୍ତ ଓ ପରିପୋଡ଼ିର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପମ୍ବାଦ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଏଥୁଧ୍ୱଣେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ କଣାଇଥାଏଁ ।
ଏ ତଥାୟତ୍ତ କିମେ ରୟକର ହୋଇଇଠିଲ
ଓ ତଥାୟତ୍ତମାନେ କି ଦିବା କି ରୂପ ଲୋକମା-
ନଙ୍କର ସବ ଲୁଟିବାରେ ରହିଲେ ଓ ଏଥିରେ
ସହଜ ହୋଇ ପରିପୋଡ଼ିବା ଅରମ୍ଭ କଲେ ।
ଏ ତଥାୟତ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବେତେଇ ଶିକ୍ଷିତ
ଓ ଉଚ୍ଚବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସରଦାର
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ପୁଲିର ସେମାନଙ୍କୁ ଦିନକ
କରିବାରେ ଅଗ୍ରବଗ ହେବାରୁ ଫଳିତର
ସାହାଯ୍ୟ କିଥା ହୋଇଥାଏ ବିନ୍ତୁ ତଥାୟତ୍ତମା-
ନେ ଖୁବ ନ ହୋଇ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ତଥାବା
ବାରଣ ଯୋଜନାପତ୍ର ପ୍ରଗର କରିଥାଏନ୍ତି ।
ତହିଁର ମର୍ମ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରକାରଥାଏ ।
ସଥା—

ବିମ୍ବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟୁ ପ୍ରତି ଆଗେ ।

ଅମେମାନେ ହର ନାୟକର ଦିଲକୁଳକୁଳି
ଧୂମ୍ବନ୍ଦୁ । ବିକଟବତୀ ଗ୍ରାନମାଳ ଲୁଟି ବର୍ତ୍ତମାନ୍
ସୁନା ଜଗରବୁ ଅସେଥରୁ ଜେଣେ ରମ୍ଭର
ସେଇୟ ଅସୁମାଳଙ୍କୁ ଜୋକୁ ଅଛନ୍ତି । ବକଟ୍-
ମେଘଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବଥରୁ ଯେ ଏ ବର୍ଷ
ସଥେଷ୍ଠ ଗନ୍ୟ ହୋଇଥିଲେହେ ଦୃଷ୍ଟିଷ ଭାବରେ
ଜୀବ୍ୟଶମିତୀ କିନ୍ତୁ ଦେଉଅଛି । ଧରବ୍ୟକୁଳୁ
ତୁମ ମରବନ୍ତା ଦେଇର ସମସ୍ତ ଲୋକେ
“ଗେତଗାର” ନ ପାଇବାରୁ ଅଛ ତୁରବନ୍ତା
ରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ମଞ୍ଚ ବୈଶ୍ଵମେଘୁ ସେମାଳଙ୍କୁ
ସବୁଷୁ ଦିଇ ନେଇ ସେମାଳଙ୍କୁ କଙ୍ଗାଳ ବରାଥ-
ହନ୍ତି । ଗର୍ଭମେଘୁ କେବଳ ତଟିଷ୍ଠପାନର
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କର୍ମ ଯୋଗର ଅଛନ୍ତି, ଅବଶ୍ଯ
ଲୋକେ ଅନାହାରରେ ନରୁ ଅଛନ୍ତି କିମା
ତବାୟତ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଜ୍ୟୋତିଷମାନେ
ବହନ୍ତି, ଅଗାମୀ ବର୍ଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପତ୍ରବ, ଏ
ପ୍ରଳେ ଗର୍ଭମେଘୁ ଦେବବୈଜଳାରମାଳଙ୍କୁ ବେ-
ଚନାର ବା କର୍ମ ନ ଯୋଗାଇଲେ, ବ୍ୟାପାର
ବାଣିଜ୍ୟର ସୁବିଧା କରନ ଦେଇଇଗରେଇ ହର୍ମ
ଗୁରୁମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଦେଇଗରୁ ହୃଦୀ ନ କଲେ,
ଅସୁମାଳଙ୍କୁ କର୍ମ ବା ଆହୀର ନ ଯୋଗାଇଲେ
ଅମେମାନେ ଲୁଟ କରିବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ନ ହେବୁ
ବରଂ ଉଚ୍ଚରେଇମାନଙ୍କର ଘର ଲୁଟିବୁ ।
ଅମେମାନେ ଯେତେ ଧର ସାଗର କରାଯାଇ
ତଥାଗୁ ମାହସିକ ଅନୁଚରଣ ସମଦେଇ କରି

ଅବଲୁଣ୍ଡକ ଓ ଲଂରେତମାନଙ୍କୁ ବିଧ କରିବୁ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଅମୂଳନଙ୍କ କଥା ନ ଶୁଣି-
ଲେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନେବୁ । ତଜ ସାହେବ
ଦୃଶ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦିଗ୍ନ ଦେଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାଣ
ଦେବୁ । ପୁଲମ ତକାୟତମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନବର୍ତ୍ତା
ହୋଇ ନ ପାର ବେତେବେ ଶର୍ଦ୍ଦାଷ୍ଟି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ
ଧର ଆଛନ୍ତି । ଅଗାମୀ ବର୍ଷ ଦୂର୍ଭିଷ ପଞ୍ଚଲେ
ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଅନାହାରରେ ମରବେ ବିମା
ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା ପାଇ ଅମୂଳନଙ୍କ ପର ଅବଲୁଣ୍ଡକ
କରିବେ । ଏହି ପ୍ରକାରରେ ଅମୂଳନଙ୍କର ଦଳ
ବୁଝି ହେବ । ଏକଦଳରେ ଶବ୍ଦରୁ ସହସ୍ର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିବେ ଏହି ପ୍ରକାରରେ ଦଳ ଦଳ
ହୋଇ ଚାହିଁଗ ଉଚ୍ଚିନ୍ଦା ବରିବୁ ଓ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ
ଦ୍ଵାରି ବିଦ୍ୟୁତ ଜାତ କରୁଳାରୁ ବୃମ୍ବର ସେଇଥେ
ଏକଦଳରୁ ଦମନ କଲେ ଅନ୍ୟଦଳ ଅନ୍ୟ
ଦିଗରେ ବାହାରିବେ । ହେ ଲାଟ ସାହେବ !
ଶିବାଜିର ବାଣ୍ଡକୁ ମନେ ବର ସାବଧାନ
ହୁଅ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗେଜିଗାର ବା ଆହାର
ଦିଅ ନଚେତ ବୁନ୍ଦକୁ ନରବକୁ ପଠାଇ
ଦେବୁ । ବୁନ୍ଦ ମୁଣ୍ଡ ଆଖିଦେବା ନିମନ୍ତେ
ସହସ୍ରେ ଟଙ୍କା ପୁଣ୍ୟ ଯାତ୍ରାରୁ
ତୁମ୍ହେ ଆମ୍ବ କଥା ନ ଶୁଣି ଅବା କିରୁପତି
ସମୟରେ ନାହିଁ ନ ପତ ତେବେ ବୁନ୍ଦର କିମ୍ବା
ପାଇ ଅନ୍ୟ ସମୟ କରୁପିଲ ହେବ । ଏଥିର
ପ୍ରତିକିରି ପୁନାର ଧଳେବିତର, ଗବର୍ଣ୍ଣର
ବିମାଦିପଥମାନଙ୍କଠାର ଥିଲା ଅଛି ରେ ।

ଏ ଯୋଷଣା ପ୍ରକାଶ ଉତ୍ତାରୁ ମରହିଛନ୍ତା
ସମୟର ଦୂରଗୋଟି ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସରକାରୀ
ସ୍ଥରକାଳୟ ସଞ୍ଚାରର ଉତ୍ସାହ ଅନ୍ତିମାତ୍ର
ହେଲା । ଜ ୧୦୦ ଶ ଗନ୍ଧିଗାର୍ଯ୍ୟ ଉକାଏତ
ବରହାର ପୁରୀ ଦେବାନ ଗଣେଶ ପନ୍ଦିତ
ଦରେ ପରି କେତେ କଣ ପ୍ରତିବିକୁ ପ୍ରାଣରେ
ମାରି ତ ୭୫୦୦୫ କଙ୍କା ମନୁଷ୍ୟର ସମ୍ମତି ଦେଲା
ଗଲେ । ମୁହସ୍ତ କଂମିନ୍ ନେ ମଧ୍ୟ ଅଗାମ
ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥାଇଲା । ଏହି ପ୍ରକାରରେ ଉକା-
ଏତମାନେ ଅନେକ ଧରନ୍‌କୁଳର ଘର ଲୁହ
ଲକ୍ଷ୍ୟ ଠଙ୍କା ପଞ୍ଚମୀ କରିଥାଇଲା ଏବଂ ଲୋକ-
ମାନଙ୍କର ଘର ଓ ସରକାରୀ କଟେଜ୍ ଓ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ଘୋଡ଼ ଅନେକ ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ
କବରିଥାଇଲା ଏଥରେ ଲୋକେ ବଜା କାତର
ଅଛିଲା । ସେମାନେ କୌୟାରେ ସମ୍ବାଦ
ଆମ ଲୁହି ନେଉଥାଇଲା ଓ ଏତେ ବାହସ
ହୋଇଛି ଯେ ଦିବବେଳେ ସବ୍ବ କୌୟା-

ଠାରେ ତକାସୁଳ ବରୁଆଛନ୍ତି । ଏଥରୁ
ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବିବରଣ ପ୍ରାନ୍ତାବିବ ହେଉ ଲେଖି
ଛି ଯାହାକୁ

ଗବୁଦ୍ଧମେଘୀ ବି ପ୍ରତି କେବ ଡକାଏକିବି
ନମକାଣରେ ଚନ୍ଦିବେ ? ସେମାନଙ୍କୁ ପାହିବ
ବରିବାରେ ବି ସମ୍ମ ଜ ହେବେ ? ଡକାଏ-
ତକୁ ଦନନ ବରିବାର ଯଥାର୍ଥ ଉପାୟ ହେଉ-
ଅଛି ଓ ନଥି କେତେବୁର ସଂଗିଲ ହୋଇଥାଏ !
ଶୁଲ୍ଲପର ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ଵରଶ୍ରେଷ୍ଠ ମେଳର ଡାକିଯୁର
ସାହେବ ଗାଏକଣ ଡକାଏତକୁ ଅନ୍ତମଣାକର
ସେମାନଙ୍କର ପରିବାର ଦୋଖର ରାତି ଓ
ଅନ୍ୟ କ ଏ ଶକ୍ତି ହଇ ଓ ଅନେକଙ୍କୁ ଆହାର
ଓ କ ଏ ଶକ୍ତି ଥିବ ବରିଥାଏନ୍ତି ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ପକାର ଲୁଣିର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଏ ଅନ୍ତମଣରେ କ ଏ କହିଯୁବଲ ଆଦାର
ପାଇଥାଏନ୍ତି । ଏହ ପ୍ରକାରରେ ଶୁଲ୍ଲପର ଓ
ପଲଚନର ଯନ୍ତ୍ରରେ ଆର କେତେବ ଡକାଏଇ
ମର ପଡ଼ିଥାଏନ୍ତି ଓ କେତେବ ଧର୍ପତ ଦୌର
ସ୍ଵପ୍ନଦ୍ଵାରା ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଦୌର ସ୍ଵପ୍ନଦ୍ଵାରା
ହୋଇ ପଳାଇଥାଏନ୍ତି । ଦୌର ସ୍ଵପ୍ନଦ୍ଵାରା
ହୋଇ ପଳାଇଥାଏନ୍ତି । କେତେବ କୁଞ୍ଚିତ ଧର୍ପତ
ଦୂରପୋତ ସ୍ଵାକାର କରିଥାଏନ୍ତି । ଏ ଅଗ୍ର-
ଧରେ କେତେବ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୌର ସ୍ଵପ୍ନଦ୍ଵାରା
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଫରନାୟକ ଅନେକ ଡକାଏଲ୍ଲ
ବରିଥିବାର ହିଲେ ଶ୍ଵାକାର କରିଥାଏ । ଥୁଣ
ଦରଖୋଡ଼ାକ କବାବରୁ କଣାଯାଏ ଯେ
ସେମାନେ କେବେବାରକ ତେବ ଯୋଗେ
କୋଠାଏରମାନ ଘୋଡ଼ ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ବ-
ଚେତ୍ରସରେ ରୁଥରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ କାଗଜ
ଛତାହି ଢୁକର ତହରେ ଅନେକ କେ-
ବେଶ୍ୟାଳକ ତେବ ଶାନ ଶିଆଁ ଲଗାଇଲେ,
ତାହା ଜଳନାରୁ ଛାଇରେ କିଥା ଥିଲା ।
ସୁନାର ଲୋକେ ହାତ ଦେବା ପାଇଁ ବାହିକ
ଏତେ ପଥ୍ୟରେ ପ୍ରବୁର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଆମେମାଟେ ଭରିଗାବରୁ ଡକାଏବମାନେ
ବିହୁର ଦଶ ପାଇଁ ଅବଳମ୍ବନ ପାହିବ ହେବେ
ହେପନାରେ ପାଇଁ ବରିଜ କରିବ ।

ପରିବାର କଲ୍ୟ ।

“କିମ୍ବା ନ ହେଲେ ସରକାଙ୍ଗ କର୍ମ ଚଳଇ
ନାହିଁ” ଏ ବଥା ଏଠି କାହାଙ୍କିମେଳାଖାର
ପ୍ରାୟୋତ୍ତବାଦୀର ପାଦରେ କରୁଥିବା ଯେବେଳେ ପଢ଼

ପ୍ରସାଦରେ ପରେ ଅଜଗନ୍ଧ ପ୍ରସାଦରେ
ଉଛୁମ କରିଥିଲୁ । କହିବିଷୟରେ ଆମ୍ବମାନ-
କର ଆର ଯେ ମନ୍ଦିରୀ ଥିଲ ଜାହା ବର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ । ଯେତେବେଳେ କରୁଥିଲୁ
ମେଜଫୁର କରିଲେ ଏ ମନ୍ଦିରମାରେ ବିଛି
କୁଳମ ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ଗେଣ୍ଠ ନୁହେ ତେଣେ
ବେଳେ ବାବା ଉତ୍ତର କଲେ ବିଜୁର କୁଳମ
ସ୍ଵାଭାର କଲେ ମାତ୍ର ତହିଁର ପ୍ରକାଶ କରୁ
ଜାହାନ୍ତି । ତହିଁ ସାହେବ କହିଲେ ସରକାର
କର୍ମପଂଚ କୁଳମ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ପଲଟକ ଗଲ
ବେଳେ ଏହପରି ଅନେକ ଗାନ୍ଧି କୁଳି ବେଦେଶ
ବଳ୍ପୁଦ୍ବଳ ଧରିଯାଏ । ଆମ୍ବମାନେ କହିଁ କୌଣ୍ସି
ଏହି ସମୟରେ ଗାନ୍ଧିରାକୁ ବଳ୍ପୁଦ୍ବଳ ଗ୍ରାମ
କରୁଥିବାର ଦୋଷ ଅଟେ ଓ ଏହେବୁ ଦୃଶ୍ୟର
ଆଜନରେ ଭାବିର ଦଣ୍ଡ ଦିବାଜ ହୋଇଥିଲା ।
ତେବେ ପଲଟକ ବିବା ଆସିବା ସମୟରେ ଏ
ଦୋଷ ତେଣେ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେ କାରଣ ପଲଟକ
ଆଜନରେ ଭାବିର ଦଣ୍ଡ ଦିବାଜ ହୋଇଥିଲା ।
ଆଜନରେ ଭାବିର ଦଣ୍ଡ ଦିବାଜ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହି ଯେ
ପଲଟକ ସଙ୍ଗରେ ଗଲେ କାଳେ ଦେଶ ନୁହଇ
ହେବାକୁ ପଞ୍ଚକ ଦିମ୍ବ ରଜତମିଳିବେ ପ୍ରାଣ ବିବ
ଏହି ରଜତମିଳିବେ ସେମାନେ ପଲଟକ ବିବା ବଥା
ଶୁଣିଲା ମାତ୍ରକେ ଗାନ୍ଧି ବଳ୍ପୁଦ୍ବଳ ଓ ଥିଲେ
କୁଳି କୁଳି ଓ ଦୃଶ୍ୟର ମୂଳ ଅପେକ୍ଷା
ଅସ୍ଵକ ଯାତନେହେ ସେମାନେ ମିବାକୁ ଉଛୁକ
ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏ ସୁଲେ ବଳ ନ ଚଳାଇଲେ
ବିରା କର୍ମ ଗଲିବ, ଏହେବୁ ପଲଟକ ଗାନ୍ଧିମାନ
ସମୟରେ କଲେ କୁଳ ଉତ୍ତରାଧି ଧରିବା ଗୋ-
ଟିଏ ଆଜନଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୱବସ ହୋଇଥିଲା । ତଥାର
ଛିଲ କର୍ମତ୍ତମାନେ ଦୃଶ୍ୟ ଗାନ୍ଧିକାଙ୍କ ପ୍ରତି
ତାତ୍ତ୍ଵଶିଖ କଟିବ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଅଉ ଗାନ୍ଧି କଥା ଦୂରେ ଥାଉ ବିମସ୍ ସାହେ-
ବଙ୍କ ପର ପ୍ରଭାପଗାଲୀ ମେଜଫୁର ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ସୁବିଗର କରିଥିଲା । ସେ ଏଠାରେ
ଥୁବା ସମୟରେ ପଲଟକ ଥରେ ଦିକ୍ଷିଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗାନ୍ଧି ଘର୍ଥଥିଲେ ଗାନ୍ଧିମାନେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମିବାକୁ ଅନିକୁବ ବେବାକୁ ବିମସ୍ ସାହେବ
ସେମାନଙ୍କ କାଳାଇ ପଲଟକକୁ ମନା କରି
ଦେଲେ । ତହିଁ ଅନ୍ୟ ବନୋବସ୍ଥ ହେଲା ।

ସେ ଯାହାଦେଉ ପଲଟନ ସିବା ଓ କେତେବୁ
ଅମିନ ମଧ୍ୟପଲରୁ କଠକ ଆସିବା ଏ ଦୂରବିଧା
ମୟରେ ଅନେକ ଅନ୍ତର । ପୁଣି ପଲଟନ ସିବା

ସମୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତୀ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଥିଲା
ଯାଏ । କେହି ଉତ୍ସମେଳନ ଗାନ୍ଧିରେ କୌଣସି-
ଠାରୁ ଯାଇଥିଲେ ତାରୁ ଗାନ୍ଧିରୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଇ
ତାହାର ଗାନ୍ଧିଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଧରିବାର କଥାପ
ଶୁଣା ଯାଇ ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ କେତେବେଳେ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ
ଆମେଇ କୁଳଅରୁ କଟକ ଆସିବାରୁ ଏହା
ହେଲା ଏ ଜ୍ଞାନମେଳନରେ ବିଚାରରେ
ତହିଁରେ କହି ଦୋଷ ନ ଘଟିଲା । କୁଳଅ
କଟକରୁ ବେବଳ ୮୦ ମାରର ଅନ୍ତର ସେ-
ଠାରୁ ୧୦୦ ମାତ୍ର ଉତ୍ସମେଳନ ଧରିବା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ
ହେଉଥିଲା । ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗାନ୍ଧି ଆପାପ
କୁଳର ଅମେରିକାନେ ସମ୍ବନ୍ଧ କେବଳ୍ ଯାଇ
ଗାନ୍ଧି ଅନ୍ଦେଶର କରିଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ ପାଇ
ଆନ୍ତେ । ଆସିମାନେ ଆଠଙ୍ଗୁ ଗାନ୍ଧି ପାଇ
ଥିବାର ସ୍ଥାନର କରିଥିଲୁ କେବଳ୍ କରିଥିଲେ
କି ଆର ଜଣ୍ଣୁ ପାଇ ନ ଥାନ୍ତେ ? ଗାନ୍ଧି ଜ
ପାଇଥିଲେ କୁଳ ପାଇଥାନ୍ତେ ଓ କୁଳପୂର୍ବ
ସେମାନଙ୍କ ବୋଟ ଉତ୍ସମେଳନରେ ଆପି
ଆନ୍ତା । ଆସିମାନେ ଏପରି ଚେଷ୍ଟା କର
କିମ୍ବଳ ହୋଇଥିବାର ଜୀବାବରେ କହି ନାହାନ୍ତି
ଉଥାତ ସେମାନେ ଏକ ଉତ୍ସମେଳନ ଗାନ୍ଧିଙ୍କୁ
ବାପରେ ଧର ବଳପୂର୍ବକ ସେ ଉତ୍ସମେଳନ ଓ
ତାହାର ସାନ୍ତ୍ରି ସାରୁ ଗାନ୍ଧିରୁ ବାହାର କର
ଗାନ୍ଧିଙ୍କୁ ଘେର ଗଲେ ଓ ତାହା ଜ୍ଞାନମେଳନ
ଫୁଲଙ୍କ ବିଚାରରେ କୌଣସି ଅଗ୍ରଧି ନ ହୋଇ
ସରକାର କର୍ମ ଉପଲବ୍ଧରେ ଆବଶ୍ୟକ ଓ
ଉତ୍ସମେଳନ କୋଥାରେ ହେଲା !! ହ ଶୁଣିବାକେବେଳେ ନିଜେ
ଗାନ୍ଧି ବା ବରେରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ
ଆନ୍ତେ ପଥରେ କେହି ସରକାର କର୍ମ ଦକ୍ଷାଗେ
ତାଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧିରୁ ବାହାର କର ଦେଇ ତାଙ୍କ
ଗାନ୍ଧିଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଘେର ଯାନ୍ତା । ଗାନ୍ଧିଙ୍କ
ମହୋଦୟ କେତେ କଷ୍ଟରେ ପଢିନ୍ତେ ତାହା
ତାଙ୍କ ମନ ଜାଣନ୍ତା । ଭେତେବେଳେ କି ସେ
ଏ ପ୍ରକାର ଭବ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତେ ଅର୍ଥକ
ସରକାର କର୍ମ ସକାଗେ ଜୁଲମରେ କିଛି ଦୋଷ
ନାହିଁ ?

ବିନା କୁଳମରେ ସରବାଘ କର୍ମ ଚଳ ଜାଗରେ ହାଣୁଲ ପାହେବଙ୍ଗର ଏପରି ସଂସ୍ଥାର ଅତି ଦ୍ରମୟକୁ ଅଟେ । ଯଦିୟି ଅନ୍ୟର କର୍ମ ଅଜ୍ୟାରର ବନ୍ଧୁରେବେ ଚଳଇ ଓ କେହି ଅଜ୍ୟାର କଲେ ଦିଶୁନାୟ ଦୁଆର ତେବେ ସରବାଘ କର୍ମ କାହିଁ କିନା ଅଜ୍ୟାରରେ ଚଳକ ଜାହିଁ ଓ କେହି କର୍ମଚାରୀ ଅଜ୍ୟାର

କାରେ କାହିଁକି ଦିଶନାୟ ହେବ ନାହିଁ ? ସବାର କାର କରିଛି ଦେବାରେ କାତର ନୁହନ୍ତି ବରଂ ସାଧାରଣ ଲେବଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅସୁକ କରିଛି ଦିଅନ୍ତି । ସରକାରୀ ଜାଳ ଓ ବାରକମାଞ୍ଚରର ଅନ୍ୟନ୍ୟ କର୍ମରେ ଅସୁକ ମୂଳ ମିଳିଥିବାରୁ ନୁହିଆମାନେ ଆଗିବ୍ୟାହକ ସେ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଲୋଡ଼ୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏହି ହେତୁ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଖ୍ୟମଙ୍କ ମଳ ଅନେକ ବୁଢ଼ି ହୋଇଥାଏ ଓ ଅନ୍ୟନ୍ୟ ମଳିଆଟିଏ ପାଇବାର କଠିନ । କେବଳ ସରକାରୀ ସ୍ଵପ୍ନ କର୍ମଚାରୀମାନେ ବୃଥା ଅନ୍ଦରକାରମୁଦ୍ରକ ଅଧିକାରୀ ବତ ମନେ କରିଛି ଅତିରକ୍ତ ଆସ୍ତିପର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇବା ଓ କିଛି ଲାଭ କରିବାକୁ ଗୁହାନ୍ତି । ଏ ଦେବ ସେମାନେ ଅଭ୍ୟାସର କରିଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ତ ସରକାରୀ କର୍ମ ହେତୁ ଅଭ୍ୟାସର ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯଦି ବାସରେ ଅବସ୍ୟକ ଥାନା ତେବେକ ତହିଁର ଦଶୁକିମ୍ବ ଆଇନରେ ବଜ୍ଜିତ ବିଧାନ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏହା ନ ହୋଇ ଉହିର ଦଶୁକିମ୍ବ ବିଧାନ ଅଛି ହାତୁରି ମାହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜ୍ଜିତ ବିଧାନ କର ନ ପାରିଛନ୍ତି । ସରକାରଙ୍କର ବିସ୍ତରଣ ଅନୁନ୍ତରେ ବିବେଚନ ପ୍ରକାର ନଳିଲେ ସରକାରୀ କର୍ମ ମକାଣେ କଦମ୍ବିଜୁମ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ ଓ ହେଲେ ତାବା ଦୋଷ । ବିରୁଦ୍ଧପତଙ୍ଗ ହୃଦୟରେ ଗ୍ରା ପ୍ରକା ଉବ୍ସ୍ତା ସମାଜ । ସରକାରୀ କମ୍ବରେ ଅଭ୍ୟାସର ହେଲେ ତାହା ଅପରିଧିତକୁ ନ ଦେବନା ଓ ଅଭ୍ୟାସର ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିରୁଦ୍ଧପତଙ୍ଗରେ ନେଇଲା କରିବା ବିରୁଦ୍ଧପତଙ୍ଗ ବିରେଷତଃ ବାରିବୁର ବିରୁଦ୍ଧପତଙ୍ଗ ପଥରେ ନତ ନିରମାୟ ଅଟଇ । ଏଥରେ ଅଭ୍ୟାସରମାନେ ଉତ୍ସାହ ପାଇବାର ସମ୍ଭବ ଏହେତୁ ଆମ୍ବେମାନେ ପୁନଃ କହୁଁ ଯେ ବିରୁଦ୍ଧପତଙ୍ଗରେ ଏପରି କଥା କହିବାରେ ହାତୁରି ମାହେବ କିମ୍ବ ହୁଅଥାଏ ।

ଏ ପ୍ରତ୍ୟାବ ଲେଖିବା ଉତ୍ତାରେ ଶୁଣିଲୁ
ହାନ୍ତିଲି ସାହେବ ମନ୍ଦିର ଏବଳିଶ ଅମାନିକୁ
ମାରିପଟ ଦୋଷରେ ଦ୍ଵ୍ୟ ଦେବା ସମୟରେ
ତାକୁ ସମ୍ମୋଧନ କରି କହୁଲେ ରୁମ୍ମମାଜି
ଯେ ଏପରି ଅଭ୍ୟାସର କରୁଥାଏ ଏହା ବଢ଼ି
ମନ୍ଦ, ରବିଧିତରେ ଏପରି କହେ ରୁମ୍ମମାଜିଙ୍କୁ
କଠିନ ଦ୍ଵ୍ୟ ଦିଅଯିବ । ଯାହା ଦେଉ ସାହେବ
ମହୋଦୟ ଯେ ଆପଣା ଗ୍ରମ ପଣ୍ଡାତି ଗୁଣ୍ଡ ପାଇ
ଅଭ୍ୟାସର ଅନିଜମାଜିଙ୍କୁ ଚେତାଇ ଦେଲେ
ସଂଗର ବିଷୟ ।

କରୁଣାପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଛୁ ୧୪ ଗ
ସେ ୨୪ ଜୟ।

ମୋହନ ପାତେ କହ ସବୁ ୧୯୭୫ ମସିହା । ମ୍ର । ଅଷାଢ଼ ଦି ୨ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୮୨ ସାଲ ଶନିକାର

{ ଅତିମ ବାଣିକମୂଲ୍ୟ ଟେୟୁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେୟୁ
ମଧ୍ୟସଳପୀର ଭାକମାସକୁ ଟେୟୁ

ଗତମାସର ତା ୧ ରିଙ୍ଗର ଉତ୍ସମ୍ପାଦକେ
କି ଯାହା ଉତ୍ସମାସ ତା ୨୭ ରିଙ୍ଗରେ ବାହାରିଲ
ଛାଁରେ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ବାଞ୍ଜିବାଉସମାଜ
ଇତାଗୁ ଦେବାଜୀରଣ ଏଠା ମାଛଫେଟ୍ ସାହେବ
ଇତ୍ତାଗର ଦେବାଜୀରଣ । ଶ୍ରୀ ଏଗରିକ
ଇତାଗୁ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଏ ଗୋଟିଏ ନୂଆ
ରୁଅଣ ଓ ଅମୃମାନଙ୍କର ରିଯୁ ଦେଇଥାଏ ଯେ
ଏଥରେ ଉପକାର ନ ହୋଇ ବରଂ ଅଗରାର
ଦୋକପାରେ । ଇସ୍ତାବାରକୁ ଜଣାୟାଏ ଯେ
କାଞ୍ଜିବାଉସ ମୋହଚରମାନଙ୍କ ମାବଳୁ ଠଙ୍ଗଳା
ଲେଣ୍ଟୀଏ ବେଳଜ ଦିଆଯାଏ ବୋଧ ହୁଅଇ
କାଞ୍ଜିବାଉସର ଆୟୁ ସେପର ହୁଅଇ ନାହିଁ
ବୋଲି ଇତାଗୁ ଦେବା ନିଯମ ହୋଇଥାଏ
ଯେବେ ତାହା ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଇତକଣ୍ଠାର
ଆୟୁ ବୁଦ୍ଧି ବରବର ଚେଷ୍ଟା କରିବ ଓ ଅନୁମାନ
ଦେଇଥାଏ ଯେ ସେ ହୁଏ ଏକଜଣ ଲୋକ
ଇନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରାମର ଗୋଟିଏ ଛେଳ ଇତଣାହି ଅଡ଼ାଇ
ଅଣି କାଞ୍ଜିବାଉସରେ ଭରତ କରିବ । ନୋ-
ହୁଲେ ତାହାର ଲୁହ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ
ଏବଂ କାଞ୍ଜିବାଉସରେ ମାବଳୁ କେତେଲେଖାଏ
ଇନ୍ଦ୍ରଲ ହେଉଥିଲ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେ ଠଙ୍କା-
ରେ ଇତକଣ୍ଠ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଏକଥାମାଜ ସବ୍ବ-
ମାଥାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବା ମାଛଫେଟ୍ ସାହେ-
ବଙ୍କର ଉତ୍ତତ ଅଟର ତାହା ହେଲେ ଇତାଗୁ
ଦେବାର ପ୍ରକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜଣାଦିବ ।

କୁଳିକତାରେ କୃଦିମ ବୋଟପିଲ ଶ୍ଵାଙ୍ଗ ଧରି
ପଡ଼ିଥିବାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏଥିପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ତେଲିରଯୁଦ୍ଧରୁ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ
ଜାଲକାଣ୍ଡ ଏଲାହାବାଦର ହାଇକୋର୍ଟକୁ କୋ-
ରବ ଓ ପରିହାସପୂର୍ଣ୍ଣପଦ ଲେଖି ଉଠିଥିବ
ତେରଣତ ଟଙ୍କାର କୃଦିମ ବୋଟପିଲ ଶ୍ଵାଙ୍ଗ
ତାକରେ ଧାରାଇଥିଲା । ଏ ପଦ ଅବଶ୍ୟ
ବେଳାମୀ ଅଟେ । ସେ କୁଷାହବିକ ନରଧିମ
ଲେଖିଥିଲୁ—ଜାଲ ଧରିବା ପକ୍ଷରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘ ଅଗାବଧାନ ଓ ନିଦ୍ରାର ଅବସ୍ଥାରେ
ଥିବାରୁ ଆମ୍ବେ ଜାକୁ ଅନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲୁ ।
ଆମ୍ବେ ଏହପ୍ରକାର କୃଦିମ କୋର୍ଟପିଲ ଶ୍ଵାଙ୍ଗ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ନନ୍ଦପୁରା ରିଗଲକ୍ଷଟଙ୍କାରୁ ଥିବା
ଉପାର୍କନ କରିଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିର୍ମିତ୍ତରେ
ଜାବନ୍ୟାଧା ନିବାହ ନିମିତ୍ତ ଏ ଥାପଦିକନକ
ବ୍ୟକ୍ଷାୟକୁ ଫିରିଲୁ ତର ତେଣୁ ଟଙ୍କାର
ଅବଶିଷ୍ଟ ଶ୍ଵାଙ୍ଗ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କୁ ଦାନ କରୁଥିଲୁ
ଆମ୍ବଙ୍କୁ ଧରିବାର କାହାର ସାଥ ନ ଥିଲା
କେବଳ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବଗରୁ ଏ ଟଙ୍କା ସରକାରଙ୍କୁ
ଦାନ କଲୁ । ଏ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତି ଉତ୍ତାରେ ଉଦ୍‌ଦୟ
କରିବାରେ ଦେଖାଗଲ ଯେ ସୋ ସବ୍ରଜଙ୍କ
ନହିଁମାରେ ଅରଜ ଉତ୍ତାଦିରେ ଏବଶତ
ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଉତ୍ସୁପ କୃଦିମ କୋର୍ଟପିଲ
ଲାଗିଥିଲା । ପ୍ରକାର ବୋଟପିଲ ଶ୍ଵାଙ୍ଗ ସଙ୍ଗେ
କୃଦିମକୁ ସୁଅଁବିଲେ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରରେବ
ଦେଖାଯାଏ । ଜାକୁ ଧରିବାକାରଣ କିମେଷ

ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ସେଇ କହିଥିଲା
ମତେ ଧରିବାର କାହାର ସାଙ୍ଗ ନାହିଁ । ବୋଧ
ହୁଏ ସେ କଲାପ ଜାଳସାଜ ଅଟେ । ଦେଶାଯୁ
ଲୋକର ଏତେଦୂର ଦୁଃଖାହସ ବା ପାରଗଜା
ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।

କଳିବଜା ହଗରରେ ଗୋଟିଏ ଛାଡ଼ି ନିବାର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା କାରଣ ଭେଦା ସଂଗ୍ରହ ହେଉ-
ଥିବାର କଥା ଆମ୍ବେମାନେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ବଜ
ସପ୍ରାହରେ ଜଣାଇଥିଲୁ । କେହିଁ କହିନ୍ତି କି
ଯେଣୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଗୋଟିଏ ବଲେଜ ପ୍ଲାସିଟ
ହୋଇଥାଏ ଏଠାଗ୍ରହ କଳିବଜାକୁ ଯାଇ ପରି-
ବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ସୁଭର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଶାବାସି-
ମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଗ୍ରୁହନିବାସ ସକାଶେ କାହାଙ୍କି
ହେବା ଦେବେ? ଏକଥା ବେତେହା ପରିମାଣରେ
ସ୍ଵର୍ଗିଷିବ ହେଲେହେଁ ଗ୍ରୁହନିବାସଦ୍ୱାରା ଯେ
ଓଡ଼ିଶାବାସିଙ୍କର ଅଧୋ ଉପକାର ହେବ
ନାହିଁ ଏମନ୍ତ୍ବ. ମନେ କରିବା ତୁମାତ୍ରକ ଅଚ୍ଛା
କାରଣ କହିବ କଲେଜ କେବଳ ନାମମାତ୍ର
କଲେଜ ଓ କାଲେ ଏହା ଭଲ ହେଲେ ମଞ୍ଚ
ମେତ୍ରକଳ ରଞ୍ଜନୀଯମ୍ବନ ଓ ଆଇନ ଶିକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ
କଳିବଜାକୁ କେହିଁ ପ୍ରଥମ ଯାଇ ଘରନ୍ତି ପ୍ରଥ-
ନିବାସ ସେମାନଙ୍କର ଉପକାରରେ ଆସିବ ।
ଏପରି ବି, ଏ, ପଣ୍ଡା ଦେବା ସକାଶେ
ହେଲେ ଏଠାରୁ ଗ୍ରୁହମାନେ ଯାଇମାସେ ପଞ୍ଚେ
ସେଠାରେ ରହିବେ । ସୁଭର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରୁହନିବାସଦ୍ୱାରା

ଓଡ଼ିଆର ଉପକାର ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ
କଥା ପାରେ । ପ୍ରକୃତରେ ବୁଝିଲେ କଲିକତା
ବିଦ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଶିଖିବାରେ କିଛି ପ୍ରୟେଁ
ଜଳ ନାହିଁ ବାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନେ
ଅଧିକା ଘରେ ରହି ଅଞ୍ଚଳୀ ବରିବେ
ପରାନ୍ତ ଯେଷୁଲେ ସେମାନେ ପାଥାରଣ ହୁଇ
ଉଦେଶରେ କିମ୍ବାର୍ଥ ଭାବରେ ସହସ୍ର ଟଙ୍କା
ଦେବା କେଇ ଅଛିନ୍ତି ସେ କୁଳେ ମୋଧିବଳ
ବିଷମାନେ ଫଳକ୍ଷେତ୍ର କରିବାର ସମ୍ଭାବନା
ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଯେ ଏମନ୍ତ ସଦିନଶାନରେ
ଦେବା ଦେବାକୁ କାତର ହେବେ ଏପରି
କଥାର ହୋଇ ନ ପାରେ ଓ ହେଲେ ଜାହା
ସନ୍ଦର କିମିବ ନାହିଁ । ଅଜାବ ଆମ୍ବେମାନେ
ଅଶାକରୁ ବି ଓଡ଼ିଶାବିଷମାନେ ଅଧିକା ମାତ୍ର
ନୂପରେ କିଛି । ଦେବା ଦେଇ ଏ ମହିଳା
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଏଠା ଜଣ୍ମ ମେଳକୁରକ ଅହାଲକରେ କେ
ତେବ ପିନ ହେଲ ଗେଡ଼ି ମନ୍ଦିରମା ଦତ୍ତ ଧୂମ
ଆମରେ ତଳୁଆଛି । ଉର୍ପ ପଞ୍ଚରୁ ବଢ଼ି
ଓଙ୍କାଳ ଶାଶ ତଣ ଉଗଟିଛି ହେରାଛନ୍ତି ଓ
ଦାନ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ବଢ଼ି ବଢ଼ି
ଅଛନ୍ତି । ବାବୁ ପ୍ରତିବାନୀ ବଜ ଓ ଅଭିଯୋଗ
ଦତ୍ତ ସିମାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦିନରାତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନେକ
ଓ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଉଣା ନୁହେ । ଏ
ମନ୍ଦିରମା ସଂକାନ୍ତରେ ସବୁରୁ ବଜ ଓ ମନ୍ଦିରମା
ପଞ୍ଚଲେ ବେଳେ ନିସଳର ଶୋଭା ମଧ୍ୟ ବଜ
ହୁଏ । ଅଜୟବ ଏ ମନ୍ଦିରମାର ବୁଝାନ୍ତି ପାଠ
ବିମାନକୁ ଜଣାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ ।

ବେଳେବ ମାର ପୂର୍ବେ ବାବୁ ଗୋଲକଚନ୍ଦ୍ର
ବୋଷ ଅପଣା ଚଣ ପରିଶୋଧଇ ସୁନ୍ଦରୀ
ଯମନ୍ତେ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରଦେଶର ଶ୍ରା ଶ୍ରା ଶ୍ରା ଶ୍ରା
ଶକ୍ତିରେଣୁ ଗଜପତି ନାନ୍ଦମୃଣାଦେବ ମହା-
ବ୍ରାହ୍ମକୁ ବୋଟିଏ କନ୍ଦମାଘ ବନ୍ଧୁ କଲେ ଓ
ତାଙ୍କଠାରୁ ଏବଲମ୍ବ ଠଙ୍କା ଅଳ୍ପ ସ୍ଥାନ ଅର୍ଥରୁ
ଶକ୍ତିବଡ଼ା ଆଠାଶା ସୁଧରେ ଚଣ ନେଲେ ।
ମହାବକ୍ତା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ କାଗଜଫ୍ରାଗ୍ ଠଙ୍କା
ପଠାଇ ହବାରୁ ତାହା ରଙ୍ଗାଇବାର ବନ୍ଦ
ଛିଅହବାର ଠଙ୍କା ନେବାର ଗୋଲକ ବାବୁଙ୍କ
ପରେ କଥା ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଦେଉଁଳା
ଜିଲ୍ଲା ଠ ୩୦୦୯ ଟଙ୍କା ଓ ଆପଣାର ରଷ୍ଟନ
ଠ ୧୦୦୯ ଟଙ୍କା କଟିଲେ ବକ୍ତା ବାବୁଙ୍କ
ଦେଲେ । ସାଥେ ଜଣେ ମହନ୍ତ ମଧ୍ୟେ ହୋଇ

ଥିଲୁ ସେ ଥର ଏକ ହଜାର ଟଙ୍କା ଆପଣା-
ପୀର କାଟି ନେଇ ବାକି ଠ ୫୧୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଗୋଲିବ ଦାରୁ ଘାଇଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାସ-
ଜାଳ ପକ୍ଷରୁ ତାଙ୍କର ଜଣେ ପ୍ରଥାନ କର୍ଣ୍ଣରୁ
ଦେଖେଇ ନାମରେ ଏହି ଅଭ୍ୟେଗ ବର-
ଅଛି କି ଦେବାଜ ଉଚ୍ଚି ଠ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ବଢ଼ାଇ-
ଧାଇଁ ବାବୁଙ୍କଠାରୁ ନେଇ ବିଶ୍ୱାସାଗରଜା
ପୂର୍ବକ ଅପେ ଅଭ୍ୟାହି ବର ତାଙ୍କୁ ଦେଇ
ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ପକ୍ଷର ବାନିକ ସମ୍ବନ୍ଧ କ ୨୩ ଟଙ୍କା
ନାହିଁ ପାଞ୍ଚ ମିଲିଟରେ ବେବଳ ପାଞ୍ଚ କଣକର
ମାତ୍ର ଗୁରୁତ୍ବ ହୋଇଥାଏ । ବୋଧ ହୁଏ ଏଥ-
ିନ୍ଦ୍ର ଜନ୍ମିତ ପମାଣ ଦାଟି ନ ଥିବାର
ଦେଖେଇ ଆସାନୀ ହାଜରେ ନ ଥାଇ ଜାନି-
ନାହିଁ ଅଛି । ଏ ମନ୍ଦିରମା ସଂକଳନରେ
ଅନେକ କଥା ଶୁଣା ଯାଏ କିନ୍ତୁ ହେଲେ ସବୁ
କିମ୍ବା ଜଣା ଯିବ ।

କୁଳପୁର ସମ୍ମାନ ।

କେଷ୍ଟାରନାରୁ ପତମାର ଜା ୧୦ ରିମରେ
ଅଥିବା ମମାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ କୁକୁରକା
କେଟେଥୀ ସନିର ପ୍ରାବିଲାହିଲେ ମାତ୍ର ଗୁର୍ବା
ଦିନାପରିରେ ଉଚ୍ଚରେକଳର ଶରଣାଗତ ହେ-
ବା ବ୍ୟଙ୍ଗତ ଥାଇ କୌଣସି ନିଯମରୁ ଉଚ୍ଚରେକ
ପ୍ରହାନ ନ କରିବାରୁ ବନ୍ଦି ହେଲା ନାହିଁ । ଗୁର୍ବା
ସରଳଭାବରେ ଦନ୍ତପ୍ରସାଦ କର ନ ଥିବାର
ମେଘ କଥିତ ହେଉଥିଲା । ଶାକ ନଥର ଆ-
କରଣ କରିବାର କଳ୍ପନା ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
ଗତାୟୁତର ଅସୁଦାଯୋଗୁ ପେନ୍ୟ ଅଗ୍ରଭାବରେ
ବଢ଼ି କଷ୍ଟ ହେବାରୁ ସେ ବିଜର ପର-
ିତ୍ତକୁ ହେଲା । କେତେଥୀ ଆପଣାର ସନତ୍ର
ପେନ୍ୟ ଘେଯ ଉଚ୍ଚରେକଳୁ ଗେଲା ନିଯାତୀ-
ରେ ଅକନ୍ତୁ କରିବାର ଆଗଜା ହୋଇଥିଲା
ଉଚ୍ଚରେକଳର ସେନ୍ୟ ଗାରାଗକ ଦୂରଳିରେ
ଅଛିନ୍ତି । ବୋଧ ହୁଏ ୯ ସୁବି ସହିତରେ
କିମିବ ନାହିଁ ।

ବ୍ୟାକିନୀ ମଳି ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଏଥୁପଦ୍ଧତି ଏ ହଜିର କିମ୍ବା
ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା ପଞ୍ଚଟି ନୁହେ ।
ପଞ୍ଚଟି କିମ୍ବା କିମ୍ବାଲେଖିବ ଯକାର ଅଛଇ ।
ଯଥା—

୧। ଅନିର ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟକ ମୁଖରେ
ଦଶ ଓ ଦଶହବୁ ତାଙ୍କରକ ରହନ ।

୨। ଅମିରଙ୍କର ପ୍ରକାମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ୍-
ଙ୍କ ପଶେ ସଂସ୍ଥବ ରଖିଲେ ବା ଅମ୍ବାୟତା
କଲେ ଅମିର ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ବା ବିହି
ବକ୍ତ୍ଵ ନ ଦେବେ ଓ ସେ ଏଥର ଯୋଗା
ଦେବେ ।

୩ । ଗର୍ବ୍ରୀମେଣ୍ଡାକ ଧରନର୍ଥ ବା ଉପଦେଶ
ଅନୁସାରେ ଅନ୍ତିର ବିଦେଶୀୟ ଲୋକାଜନଙ୍କ
ବହିଜ ବ୍ୟକ୍ତିହାର କରିବେ ଏବଂ ଗର୍ବ୍ରୀମେଣ୍ଡା
ଅନ୍ତିରଙ୍କୁ କୈବିଦେଶୀକରାନ୍ତିର ଆନ୍ତରିମଣରୁ ରଖା
କରିବେ ।

୪। ଗବ୍ରେନେଶ୍‌ବାବୁ ପ୍ରକଳନାଥ ଛଂବେଳ
କର୍ମଚାରୀ (ରେଲିଟେଲ୍ସ) ଦ୍ୱାରା ସେଇଥାଏ ପରିବହନ
କାହୁକରେ ବହିବେ ଏହା ଅନେକବରା ପ୍ରତି-
ନିଯମ ମଧ୍ୟ ଉପରିବର୍ତ୍ତରେ ରହ ପାଇଛେ ।

*। ଅମିରଙ୍କ ଗୁଡ଼ରେ ଛାରେଜ ଦୂର ବା
କର୍ମଗୁଡ଼ର କଶ୍ପଦତା ଓ ନର୍ଧାଦା ପାଇ
ଅମିର ଦାସୀ ରହିବେ ।

୭ ଶେ ୨ । ଆଫଙ୍କାକଷ୍ମାନ ଓ ଭାବରେ
ମଧ୍ୟରେ ଦାଣିକ୍ଷେତ୍ର ସୁଖଥା—ଏଥିର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ପଦ୍ଧାତ ହେବ ।

ତୁ ଜୀବନକର୍ଷରୁ ବାବୁଙ୍କ ପରିଦିନେ କିମୁହୁ
ବର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଜାରିତାବ ବସିବ ।

କ । ଦନ୍ତବ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଲାଂରେଜ ସୈନ୍ୟଙ୍କ
ଥକୁଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ଛାନମାନଙ୍କ ମହିରୁ
କୁରମ, ପିଶିନ ଓ କୋ ଉପର୍ଯ୍ୟକା ଦୂର ଆର
ସବୁ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟୁ ଅମେରିକ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧବେବେ ।
ସେ ତକ ପ୍ରଦେଶ ଲାଂରେଜଙ୍କ ଗାସନରେ
ରହିବ ମାତ୍ର ତବ୍ବି ବଳବା ଗଞ୍ଜି ଅନ୍ତର
ଧାରିବେ । ଜୀବନର ପାଶୀ ଓ ମିତରଙ୍କ ପାଶୀର
ସମ୍ମୁଖୀ ଅଧିକାର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟୁଙ୍କ ହିତରେ
ରହିବ ।

୧୦। ଅନ୍ତର ଏ ଛିମୁନାଳ ସଞ୍ଚୀର୍ଣ୍ଣଗୁପେ ପ୍ରତି-
ପାଲକ କଲେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଛାପାଲକ ହଙ୍କା । ଯବ-
ଶୀମେଶ୍ଵର ପାଇସୁବେ । ସଜ୍ଜର ଏ ନୂଳକ,
ଶୀମାର ମାସାଂଶୁର ହିପୋର ହେବା ହେବା ।

ଏ ବନ୍ଦିଯଥ ଗଣ୍ଡମଳରେ ଜଳ ନେ ମାହ
ତା ୨୭ ଫିଲରେ ଅମିର ଧ୍ୟାକୁବଳୀଙ୍କହାର
ସ୍ଵାକ୍ଷରତ ହୋଇ ବିମଳଠାରୁ ଅସଲ, ସେ-
ଠାରେ ମହାମାନ୍ୟ ଲାଟ ସାହେବ ତା ୩୦ ଫି-
ଲରେ ତହରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର କଲେ ଓ ତାହା ଛାହିଦା
ହେବାର ପୋଷଣାସମୂହ ୨୨ ଜୋଥ ଫରେ
ହେଲା । ଅମୂଳଙ୍କର ଗ୍ରାମଖ ଭାବିତେମୁଖ
ଏଥରେ ଆଜିମାତା ହୋଇ ଲାଟ ସାହେବଙ୍କ

କିମ୍ବୁକୁ ବାର୍ଦ୍ଦା ଯୋଗେ ନଜଳବାଦ ପଠାଇ-
ଆଛନ୍ତି । କଷୟର ନହାଇବା ମଧ୍ୟ ମଳଳ-
ବାଦ କଣାଇଥାଇନ୍ତି ଓ ଗର୍ବୀମେଘୀ ଜାହା-
ସ୍ଵାକ୍ଷର ବରାଅଛନ୍ତି । ଅପାନିଶ୍ଵାନରୁ
ଇଂରେଜଙ୍କ ସେଣ୍ଟ ବାହୁଡ଼ ଅସୁଅଛନ୍ତି ।

ଏହେବିନେ ବାବୁଙ୍କ ସୁଧ ଶେଷ ହେଲ ଓ
ଆଜେକ ରକ୍ତପାତି ଓ ଅର୍ଥବ୍ୟମ୍ଭ କିବାରଣ
ହେଲା । ଏ ଯୋଗୁଁ ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ଦନ୍ତରେ
ଅଛି ବନ୍ଦୁମ୍ଭ ହୋଇ ଥିଲୁ । ତହାର କିମ୍ବା
ଶୁଭକ ମଧ୍ୟ ବୋଲି ଥିଲା । ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ଜୟନାର କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଜୟା
କାରିଙ୍କର ଅୟକାରମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ପ୍ରବଳ
କରିଲ ନାହିଁ । ଯୁଦ୍ଧର ବଂଧୁ ଉତ୍ୟାଦିର କ୍ଷତି
ପୂରଣ ଜୟକାରୀ ନେବାର ସତରଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖା
ଯାଏ । ଫଳା ସୁରରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧା ଆଜେକ
ମାତ୍ରା କେଇଥିଲେ ଓ ତୁର୍କ ସୁରରେ ରୂପ ଥାଏ
ଓ ଗୁର୍ବେ କେଇଥାରୁ । ଏ ସୁରରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ
ମେଘଙ୍କର ବିଶଳଷ ଠଙ୍କା ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥିବା
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ସେ ବିଜୁ ନାହିଁ ପୂରଣ ଦାମ ନ କରି
ଅମିରଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ଛୁଅଲଷ ଠଙ୍କା ଦେବାର
ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲୁ । ଆର ଯେ ଅପଗାନ୍ଧ-
କୁନ୍ଦର କେତେବ ଛିଲ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଅୟ
କାରରେ ରହିବ ସେ ମରୁ ଛଂରେଇଛି
ବଜ୍ରରେ ସଂସ୍କୃତ ହେବ ନାହିଁ । କେବଳ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଶାଖନରେ ରହିବ ଓ ତହାର
ବଳକା ସବସ ଅମିର ଥାଇବେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଘୁଙ୍କର ମାନ ରକ୍ଷା ଓ ମାନସ ସଂକଳ ହେବାରୁ
ସେ ଅଭି ବିଜୁ ରହିବେ ନାହିଁ । ତଥାତ ଏ
କିମ୍ବାରେ ଅମିରଙ୍କର ସାଧୀନତା ଖର୍ବ ହୋଇ-
ଅଛି ଓ ସେ ରହିବବର୍ଷର ସାଧୀନ ଗଜାଙ୍କର
ଅବହାକୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାରୁ । ଏହା ଜାଙ୍ଗ
ପିଜାଙ୍କର ଦୋଷରୁ ଘଟିଥିଲା ସେ ଅପଣା କିଲ
ବଳ କି ଶୁଣି ବୁଥା କାନ୍ଦି ଏବେ ଆପେ ପ୍ରାଣ
ଦୂରିଲେ ଓ ସୁଦେଶର ସାଧୀନତାର ହୃଦୟ
କପୁରିଲେ । “ଅପଣା ବିଅକୁ ଯୁଦ୍ଧକ ଦିଅ”

ଏହଜେ ଲଭନ୍ତ ବିବେଚନା କଲେ ଗ-
ର୍ଭମେଘଙ୍କର ତାତୁଗ ଲଭ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉ
ନାହିଁ । ସେ ଅନ୍ତରକୁ ବିଦେଶୀୟଙ୍କ ଆକ୍ରମ-
ଣରୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ଅଜ୍ଞାକୃତ ହୋଇଥାଇବୁ
ନୀତି ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସତଳ ବାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଥୁବିବାର
ରଙ୍ଗ ନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦୋଷରେ ଅବା ବିଜ୍ଞା-
ଦୋଷରେ ବାବୁଲକୁ ବେଳେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ
ଭବ୍ୟମେଘ ଜହାନ୍ତି ରକ୍ଷାର୍ଥୀ ସୁଧିରେ ଲପ୍ତ

କୋର କେଣ ଓ ବ୍ୟପୁରସ୍ତ ହେବେ । ଏହି
ପଛର କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଠ୍ୟମାନ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ
ଅପଣା ଅସ୍ଵାରରେ ଉପସାରେ ଅଜେବ
ବ୍ୟପୁ ପତ୍ରକ ଓ ଯେଉଁ ପ୍ରଦେଶ ଶାସନ କର
ବେ ତହିଁର ଗୃହସ୍ଥ ବଳିନୀ ଦୂରେ ଥାଇ ଶାସନ
କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟପୁରୁ ଅଗ୍ରିକ ବି ଜା ସନ୍ଦେହ ।
ତେବେ ଲାଭ ମନ୍ତ୍ରରେ ଏହି ଯେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଗର୍ଭମେଣ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିବ୍ୟ ଉପରେ ଅମିର ଜାଙ୍ଗ
ପରମାଣୁ ଦିନା ବିଦେଶୀୟ ଭାଙ୍ଗ ସହଜ କୌ-
ଶି ବ୍ୟବଧାର କରି ନ ପାରିବେ ଏବଂ କେ-
ତେତେ ଯାତ୍ରି ଉଠିରେଇକଙ୍କ ଅସ୍ଵାରରେ ରହିବ ।
ମାତ୍ର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟଙ୍କ ଏଥି ପୂର୍ବେ ବିବେଚନାପୂର୍ବକ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ବିନା ସୁଦିର୍ଘ ଏ ସବୁ ଦିମ୍ବା
ବେଳେକ ଅସ୍ଵାର ପାରଥାନ୍ତେ । ଅର୍ଥାତ୍
ସନ ୧୯୯୫ ମସିହାରେ ଅନିରୁ ଗେରାଥଲଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନା ମରେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟଙ୍କ ଭାଙ୍ଗ ବିଦେଶୀୟଙ୍କ
ଆନନ୍ଦଶବୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଶିଥିମରେ ଜାଙ୍ଗ ସ-
ହଜ ସଙ୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଅମିର କିମ୍ବପୁ
ଗର୍ଭମେଣ୍ଟଙ୍କ ମାନ୍ୟ କିମ୍ବତ୍ତୁର ସର୍ପଳ
କରିଥାନ୍ତେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମନ୍ତ କିମ୍ବ ଅସ୍ଵର
ଦେଖି ଜାହାଁ କିମ୍ବ ବେଳେ ମହାପ୍ରାଣୀ କିମ୍ବ
ଦେଲେ କି କେତେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟପୁ ହେବ । ଏ
ହେତୁ ଅନେକ ଗ୍ରଜନାଇକୁ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି
ଦୋଷାଗ୍ରେସ୍ଟ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । “ଗର୍ଭ୍ୟ ଗୋଚରା
ଜାପ୍ରି” ଏଣିକି ଆଉ କିମ୍ବ ମନାନ୍ତର ନ ହୋଇ
ଏ ସନ୍ତି ଚିରପ୍ଲାଣୀ ହେଲେ ସବୁ ଉତ୍ତମ ।
ବାରୁଦିନାନେ ସବଜଲେବ ଜୁହୁକୁ ବିହୁ ଅମିର-
କର ସାର ଦୂରୀରେ ଅଙ୍ଗାର ବିଜ୍ଞ କାରଣ
ନାହିଁ । ମେ ଲାଟ ଶାହେବଙ୍କ କିରତକୁ ବିଦ୍ୟକୁ-
ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି କି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକି ସ୍ଥାପନ
ହେଲା, ଅମ୍ବର ଏକାନ୍ତ ଉପର ହେବ ଯେ ଏ
କିମ୍ବକୁ ଦିନକୁ ଦିନ ବୁଦ୍ଧି ହେବ । ଲାଟ
ଶାହେବ ଏଥିରେ ଅର ଆଜନ୍ତର ହୋଇ କିମ୍ବକି
ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ଆମ୍ବମାନେ ନାତ ନ-
ଶାଶ୍ଵତ ଅରୁଁ ଏ ବନ୍ଦୁଭାବ ଦିନକୁ ଦିନ ବୁଦ୍ଧି
ହେତୁ ଅର ବିବାଦ ଦିବସାଦ ସାନ ନ ଥାଉ ।

ସାପୁତ୍ରିକସଂବାଦ ।

ଗତ ପୁରୁଷାର ଶାସ୍ତ୍ର ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ସାହେବ ପୁରୁଷ
ଖୋଲୁଥୁ ଗପର ଏ କମରକ ସତ୍ୟାଗିତନ୍ତ୍ର କରିଲା ।

କାହୁ ହରମୋହନ ବୟସ ଶୋଇଥା କନ୍ଦୋବନ୍ତୁ ଭାର୍ତ୍ତାରେ
ପଥମଗେହାର ସର ହେସଟି ପଦରେ ନିଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରାନତାକାର ଏକଶର୍ଷବାଲୁଦିକାରରେ ଦୂରଗୋଟି
ଏଇ ପୋଡ଼ିଗଲା । ଦେବାହୁ ରାମ୍ ଜାପିଥିଲା ।

ହେଉ କାଳମୋଦିବନ୍ଦୀରେ ଜାଗପୁଣ୍ଡ ସୁର୍କି ଗୋପ
ସୁପୋକ୍ ହୋଇଗଲେ ତହିଁର ସ୍ଵର୍ଗ ଏହି—ସୁଶ୍ରୀ
ସ୍ଵାମୀମଠର ମନ୍ତ୍ରରେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ମଠ ଜାଣିବା
ଜାମ କରିମାମଠ—ୟମଠର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସୁର୍କିର
କହିଲେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ମାରିପିଟ କର ତାହାର ଅନେକ ଧାର
କାଟ ନେଇଗଲେ । ସେ ଏଥର ନାମଶବ୍ଦକାରୀ ଅନୁତର
ମାନେ କଥିବ ହେଲେ । ଏ ମନ୍ଦିବନ୍ଦୀରେ ସୁର୍କି କହିପାପୁ
ଜିନିର ପଥ ସ୍ଵାମୀମଠର ମହନ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିବାର ବହୁ
ପଥୀ ଦାଖଲ କରିଥାର । ଉତ୍ତର ପଥୀ କାଳ ଥିବାର ଜୀବାନୀ-
ବାବୁ ଅଧିକାରୀ ବିଶ୍ଵରପଦକଠାରୁ ରାଜୁମୁଢି ନେଇ ସୁର୍କି
ଜାମରେ ଜାଲ ଅଭିଯୋଗ କଲ ।

ଏବ୍ୟାହରେ ଅଳ୍ପ କୃତି ହୋଇଥିଲା । ଏକ ସମ୍ବାଦରେ
ନାମ ମାତ୍ର କୃତି ହୋଇଥିଲା । ଏହା କୃତି ପକ୍ଷରେ ରଜ
ହୋଇଥିଲା । କାରଣ ତହୁଁ ଯୁକ୍ତ ସମ୍ବାଦେ ଅଛିରୁକୁ ବର୍ଣ୍ଣା
ହୋଇଥିଲା । ନିଜାରେ କଳ ଅସିଥିଲୁ ଓ ଆଟ ରଜବୀ-
ଦାରଙ୍କ ଅତିଶୀଘର ଆଗ୍ରହ ହୋଇଥିଲା । ରୋତୁର ଦେଇ
ତେବେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସୁଲବୁଳରେ ଦେହ ବରିତ ହେଉ
ଅଛି ।

ଅତେଣ ଦୁଃଖର ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ ଯେ, ଆମୁନା-
ନଳ ସହଯୋଗୀ ଦୁଃଖର ସମ୍ବନ୍ଧକ ବାକୁ ଉତ୍ସମୋହନ
ଭୟାଗ୍ରହି ଗତ ମେନାସ ତା ୩୫ ବିଶରେ ବେଳାତୋରେ
ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇ ମନ୍ଦବିଲ୍ଲା ଗେବ କରୁଥିଲୁ । ଚେକଣେ
ତୁମରେବସ୍ତି ସ୍ଵଯାବନ୍ଧି ଥିଲେ ।

ଏମାତ୍ର ତା ଏ ରହିରେ ବାଲେଖର କଣ୍ଠାତ ଦେବକା
ଶାମସୁନ୍ଦର କିର ଜଗରକୁ ବାହାରିଥିଲେ । ତେବେଠା
ଅଧିକ ପ୍ରକଳ୍ପ ମୋହିଲେ ସ୍ଵ ଦେବତା ଜଗରକୁ ବାହା-
ରକ୍ତ କାହିଁ । ଶୋମସୁନ୍ଦର ଜିର ଜଗରକୁ ବାହାରିଲେ
ଅନେକ ଟଙ୍କା ଖରଚ ହୁଏ, ସବୁ ଏହି ଉପଳକରେ ପ୍ରାୟ
କ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ରେତା ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲା । ଏକ ଦିନେରୀ
ସମସ୍ତେରେ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ବାହାରିଲେ । ବିଷୟାକ୍ଷର ଉତ୍ସବରେ
ବୈଷଣ୍ଵ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଧର୍ମଗର୍ଭଙ୍ଗ ଓ ତୋଳ ବାଜାରେ
ଜଗର କରି ତ ହୋଇଥିଲା । ଦର୍ଶକଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଉତ୍ସବରେ
ରହିଲା ନ ସ୍ଵ । ପ୍ରମାଣେ ଏବର୍ଧ ବନ୍ଦ ଅଭିନାଶ ହୋଇ-
ଥିଲା ବାରର ଏବର୍ଧ ତେବେଠାର ତେଜ ମଧ୍ୟକ ଥିଲା ।
ତେବେ କରିଥିବାରେ ତେବେଠାର ତେଜ ଅନ୍ତର ବୃଦ୍ଧି
କରିବାକୁ ଶାମସୁନ୍ଦର କିରଜର ଲାହା ନ ହୁଏ ? ଏହିକଥାର
ଅନ୍ତର ତେବେଠାର ।

ମୁଲିମାନମାନକ ମତରେ ଏହା ଦିଖ ଆହଁ ସେ ସେଇ-
ଠାରେ ଠାରଠା ହେତୁଥିବ ବେଠାରେ ଗୋଟାଏ ହେଲାଇ
କାହା ଧର ମୋଟାଳେ ଉଚ୍ଚ ହେଲାଇ ଶବ୍ଦ ପେଟେହୁର ଦିବ
ଦିବରେହୁର ପରିଷ୍ଠା ଅର ଠାରଠା ହେବ ନାହିଁ । ପରେ
ଉଚ୍ଚ ହେଲାଇ କଥ କରି ଗୋଟାଏ ପଦା କାରାରେ ଗୋଟା
ମୁଣ୍ଡେ ଶଣ୍ଡେ ବେଳକାନ କରିବେ । ଏହାନୟମାନ ଅନୁର୍ଭାବୀ
ହୋଇ ବାଲେଶ୍ଵରର ମୁଲିମାନମାନ ମାରବୟ ହେଲୁ
ଗୋଟାଏ ହେଲାଇ ଜୟମାନମାନରେ କଥ କରି ପୋତ ହେଲାଇ
କରେ । ଏ କେତେ ଭ୍ରମ ଯାହା ହେଲ ଟ ୫୦୦ ଲା
ଖମ୍ବରେ ଠାର ବାହାର କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଏ ସହଜ ତ

କୁଳେ କିମ୍ବୁର ଉପାୟରେ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଦେଖାଇ ରଙ୍ଗ ।
ମାଲେଶ୍ଵର ମାଳିକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ତୁମ୍ଭ ଦେଇଅଛୁଟା
ଓଜାରଠାରୀ ମରୁଥିବା ବନ୍ଦିମାନଙ୍କ ଲୁଗା ଓ କରଣାକ
ବଧାନପଦକ ଯେଉଠାରୀ ହେବ ଏବ ସେଠାଠାରୀ

ବେଗୀର ମନ ପଢିଥିବ ସେଠାରେ ଧୂ ଚକାର ଦେଇ
ନିଯ୍ୟ କଳାଇବାକୁ ହେବ । ଏବ ବୋରଡାଳ୍ଟ, ବିଲର,
ଏବ ମାହାତ୍ମା କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରର ପଦାର୍ଥ କେହ କଳାର
ହାତରେ ଦଶ କରିଯାଇବେ ନାହିଁ । ଏଗର କଲେ ଦିନମତ
ଦଶମୟ ହେବ । ବେଗରୟରେ ମାମଳଗହାରମାନେ ନଗ-
ରି ଥିଲୁ ନ ଥିବାକୁ ମବଦମାନାକ ଛକିତ ହୋଇଥାଇ ।

କଲ୍ପନାରେ ଜଣେ ପଥର ବିଦ୍ୟା କରୁଥିଲା ; ତାହାର
ଜଣେ ଧାରାଯି କୁଟୀ ମନ୍ଦିରକାବେଳେ ବାରୁ ଥିଲୁଗ୍ର ଟଙ୍କା
ଦେଇ ଯାଇଅଛି । ଧର୍ମ ପଥିବିର କପାଳ !

ଅସେମାନେ ଶୁଣି ଅହ୍ୱାଦତ ହେଲୁଁ କଳିବାର ହିନ୍ଦ
ହଞ୍ଚେଇ ନିରୀଗ ଉଦେଶ୍ୟରେ କାଣିମବଜ୍ଞାର ମହାସ୍ଵର
ସଂମୟା ଏ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ସହିରେ କି
ମହାବାଜିଙ୍କ ଦାନ ଲାହିଁ ଏପଥ ସହାୟନାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟାନ
ବଜନେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଦେଖା ନ ଯାଏ । ଧନ୍ୟ ମେ ମହିଳା !
ଦଳକୀୟ ଧନ୍ୟବଦମନ୍ କେ ଏ ଦୁଆକୁ ମନୁଷ୍ୟାମା
ହେବେ ତ ?

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPIKA
SIR,
CUTTACK

CUTTACK.

SIR,
I have been informed that the tolls levied upon boats running through the Kendraparah Canal have since October last been raised unusually high, and that the rates vary in different seasons of the year. During the 8 months, for instance, commencing from November, they are twice as much high as they are in the rainy seasons; and these again compared with those of the Marshaghai and Taldundah Canals are nearly four times as much high. What reasons can be assigned for such a want of uniformity observable in the collection of tolls? It is thought perhaps by the Canal authorities that as Kendraparah Canal has since of late been made much use of by the merchants and traders of Cuttack for the transport of their goods to Chandbally, the enhancement of tolls would not be felt a burden upon them, which at the same time it will add largely to the income from this source. No idea could indeed be more erroneous or misconceived than that of making a Canal profitable in this way. Why the rates have been fixed twice as much for the dry seasons of the year as those fixed for the rainy season? Does it not clearly indicate that in the rainy season when all the rivers and

rivulets are inundated and become navigable, if the tolls be not reduced the people would certainly make little use of the Canal preferring to send their goods through the rivers, however the route may be circuitous, at a much cheaper cost, whereas in the dry season they would not be able to avail themselves of this opportunity? This appears to be a narrow-minded policy. Our kind Government has no other object in view than that of opening facilities for the promotion of inland trade in Orissa on an extensive scale. I would not have said a word against the present arrangements of collecting tolls if the Canals had been under the management of any company.

The adoption of the measure, I am told, has not only met the disapprobation of the trading class, but has induced them also to seek out other means for the import, or export, of their goods from and to Calcutta. For many of the Mahajuns who at first on the opening of the Kendraparah Canal used it so largely have now commenced importing their goods by a False point route through the Mar-shagháí Canal. That this has actually been the case may be verified by the fact of the number of boats now plying in the Kendraparah Canal being less than what it was before the introduction of the present rates. A certain gentleman had lately to get down some goods from Chandballi to Kendraparah. He engaged a boat for the purpose for Rs. 6 but he had to pay nearly Rs. 8 as Canal dues. Nothing could be more ludicrous than this. Instead therefore of raising the rates it is necessary in my humble opinion to lower them as far as practicable in order to make the canals more popular and easily accessible to all.

It is strange, Mr. Editor, that such an important subject escaped your vigilant eye, and you never took any notice of it.

31-5-79. Yours sincerely
QUIDNUNC.

ବିଜ୍ଞାପନ

ଅବଧୋର ମଗନ୍ଦାରେ ଉପଥ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ନାମଶ୍ଵର ପରିଷକ, ନାମଶ୍ଵର
ବସ୍ତୁ, ସାଧାଗତ ବ୍ୟକ୍ତି, ସ୍ଵପ୍ନରେ ପରିଷକ ଏହି ଅବେ-
ଖାନେକ ଯୋଗୀ, ମହାତ୍ମା, ଲଭାୟାର୍ଥୀ ଓ ପରମହାତ୍ମା
ମହାତ୍ମାମହାତ୍ମା ସେବା କର ଅବୈଚିନ୍ତନକୁମାରେ ସମସ୍ତ
ପ୍ରକାର ସେବର ଦିନ, ଅବ୍ୟକ୍ତରେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଜୀବନରେ
ଧ୍ୟାନକାରୀଙ୍କ ପଦିଶାପାରା ଶିଶୁ କର ଅନେକ ବିଦ୍ୟାଳୀ
ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାତ୍ମର ମୁକ୍ତ କରିଅଛି । ସମସ୍ତଧାରଣାଙ୍କ ହତାର୍ଥରେ
ସମସ୍ତ ଜୀବନ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନରେ ପରିଷକ କର ଅବ୍ୟକ୍ତରେ
ମୂଳ୍ୟରେ ବନ୍ଦି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକୃତ ଜୀବା ହୋଇଥିଲା ।

ସମାଜକ ଦର୍ଶନାମେ ଅଥ ନିକଟରେ ବଳାମୁଖରେ
ଜୀଷ୍ଠ ପ୍ରତି ହେଉ ଆଛି । ବାହାର ସରଠାରୁ ଦେଖି
ଦେଖି ଯିବାର ହେଲେ ଅମେ ଅଭିନ୍ନମନ୍ତରେ ରହିଥାଏ ହେଲା
ଆର୍ । ବିଦେଶରେ ଦେଖି ଦେଖିବା ନିମ୍ନେ ଯିବାରୁ
ହେଲେ ପାଥେୟ ରହି ଦେଇବ ଟ ୧୯୫୩ ରହିଥାଏ ନିର୍ମାଣ
ପିତା ଏହି । ମଧ୍ୟାଳବାସିମାନେ ପାଢାଇ ବନ୍ଦାଇତ ଦବରଣ
ସହ ପଢ଼ ଲେଖିଲେ ତିକାହିଦ ହୋଇପାରାଛି । ପେଇ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପୂରତନ, ଅସାଧ, କଟକ, ଦେଖିରେ ନିରାକର
ବିକ୍ଷିତରେ କର ଅବେଳା ମନ୍ଦର ହତାତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି,
ବାହାପ୍ରକାର ବିଦୟାଧୀବ ସେଇ ମାନେ ବନ୍ଦମାଟ ରହ-
ବାର ପାଇ ନାହାନ୍ତି ସମାଜେ ଏହି ସାଧ୍ୟପଦିକ ଅବଳାଙ୍ଗ-
ଅବଶ୍ୟକ ବିବାର ଅଶ୍ୟ କରେ ଅବେଳା ହୋଇ
ପାରନେ । —

ପଦ୍ମଶାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜଣକ ମହାଦୀବ ବହାର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ
ପାରୁ ବାଲୀପଦ ବନ୍ଦେପାଧ୍ୟାୟ ମହାଶୟକ ସୁଦ୍ଧାରେ
ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବେ ।

ପାଦ ହାଲ ମହିରାଷ } ଶ୍ରୀ ହେମଚନ୍ଦ୍ର କନ୍ଦେବାପାଧ୍ୟାୟ ।
ବଳ ର ସହର ବିକଳ } ଅବଧୋତ — ପଦ୍ମବିଜ୍ଞାନ ।

ଚିତ୍ରମାସ ଟା ୧୭ ରହୁଥିଲାକାରଠାର ପଞ୍ଜି
ରେଖେହେବ କଲେକ୍ ଏବଂ କଲେଜୀଯୁକ୍ତ ମୁଦ୍ରା ସାହେବଙ୍କ-
ଟା ସମୟର ହେବ ।

S. AGER.

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ
ରେଭେଲ୍ସ ବିଭାଗ

ମନ୍ତ୍ରିପାତ୍ର ।

ବାରୁ ମନ୍ତ୍ରମୋହନ ପଢ଼ି	ବାଲେଶ୍ୱର	ଅଗ୍ରିମ	ଟ ୧ ୫
“କରିବୋହଳ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦିକ ବଜ୍ରମ୍ଭା			ଟ ୧ ୯
ଶୀ ଦୂର ଘାଟିବ	ଅଗ୍ରିମ		ଟ ୧ ୯
ବାରୁ ପ୍ରାଣକାଥ ଦରୁ ମନ୍ତ୍ରମାର	ବଜ୍ରମ୍ଭା		ଟ ୧ ୯
“ କରିବାରୀ ଉତ୍ତରା ବନ୍ଦିକ			ଟ ୧ ୯
“ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରାଚ ହିନ୍ଦି			ଟ ୧ ୯
ଶୀ ଶୀ ବକା ଦିନେ ମନ୍ତ୍ରମୂର			ଟ ୧ ୯
ମନ୍ତ୍ରୀ ଶେଖ ରହେମନ୍ଦୁଙ୍କା କୁତୁଳ	ଅଗ୍ରିମ		ଟ ୧ ୯

ପ୍ରତି ଏହି ଉତ୍ତରାଳସିଦ୍ଧିକା ମହିନେ ବନ୍ଦକ ଦରବାକଳାର ବନ୍ଦକ
ପ୍ରତି ଏହି କଞ୍ଚାଲିକା ମହିନେ ସମୀରେ ମନ୍ଦିର ଓ ଶ୍ରୀକରିତା ଦେଇ

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

१८८

ତା ୨୯ ରହୁ ମାତେ କୂଳ ସନ୍ଧି ୧୯୭୫ ମେବିହା । ମୁଁ ଆଶାର୍ଥ ଦିଲ୍ କ ସନ୍ଧି ୧୯୭୭ ପାଇଁ ଗଣବାର

୪୨

ଅଦ୍ୟ ଶାଶ୍ଵତ ର ଶାଜଗନ୍ଧାଥ ମହାପ୍ରକୃତିର
ପ୍ରଧାନ ଯାଦା । ଏବର୍ଷ ବିଗେଷ ଯାଦା ହୋଇ
ଅଛିଲୁ । ଦେବଧୂଙ୍କ ପୁଣ୍ୟମ ଦିନ ଦିନ ସହସ୍ର
ଯାଦା ହୋଇଥିଲେ ନବଯୌବନଦିନକୁ ୩୦୦୦୦
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦି ହୋଇଥିଲା । ଅସୁକ ଯାଦା
ହେବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଘରର ମେଳକୁର ଧାରେବିଜ୍ଞ
ପ୍ରାର୍ଥନା ମଜେ ଏଠାରୁ ଘରିପର ଅପିଷ୍ଟଖା
ସାଦେବ ଦୂରଜଣ ହେତୁକନ୍ତେବଳ ଓ ରଜଣ
ଜଣ କନ୍ତେବଳ ସେଠା ଘରିପର ଗାଢାଯି
ନିମନ୍ତେ ଯାଇଅଚନ୍ତୁ । ଶତିବାରେ ପୁଲିପର
କନୋବସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦୋଷାତ୍ମକ ମାତ୍ର ଲେଇଠା
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ରୂପର କାରଣ ହୋଇ-
ଅଛି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଆଜନ୍ତା ହେଲୁ ଯେ
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର କଳେହୁର ନୋଲକ ବାହେବ
ନୁହିବାର ପ୍ରବେଶିବା ପଣ୍ଡା ଓ ଜଣେ ଏଲ୍.
ଏ, ପଣ୍ଡାରେ ଉଣ୍ଡା ହୋଇଥିବା ଶୁଣି
ଆପଣା କବେଶରେ ଜାଏଦନବିଷ ବର୍ମରେ
ନୀୟକୁ କର ଆଜ୍ଞା ଦେଉଥିବାରୁ ଯେ ବର୍ମ ଜାଲ
ହେଲେ ଥାଗେ ଏମାନଙ୍କୁ କର୍ମ ଦିଆ ଯବ ।
ନୀୟକୁ ଯେ କେତେକ କର୍ମ ଜାଲ ହୋଇ
ଥିଲା ସେ ସବୁରେ ସୁଚିନ୍ତିତ ବଣ୍ଡିକୁ ନୀୟକୁ
କରୁଥିବାରୁ । ଏଥିରୁ ବୋଧ ହୁଏ ଯେ ଶକ୍ତା-
ପ୍ରତି ଜାକର ଆଦି ତେଣ୍ଟାହି ପ୍ରଦାନ ଅଛି ।
ଏହି ପରି ସବଳ ବର୍ମଗୁରୁମାନେ ଅଗ୍ରିତି

ଉତ୍ତମଦର୍ଶକର ବା ଅକୁଳରଣୀଆ ବା ସୁଧାରସ
ବିଦ୍ଯକୁମାଳଙ୍କୁ ପରିଚୟକୁ କର ଶିଖିତ ବିଦ୍ଯକୁ-
ମାନଙ୍କୁ ନିୟମକୁ ବଲେ ବିଦ୍ୟାଗିନୀର ଉତ୍ସାହ
ଓ ଉତ୍ସାହ ହେବ । ଏହି କବିତାର କର୍ମମଧ୍ୟ
ଅଛି ଉତ୍ତମଗୁଣ୍ୟ ଚଳବି ।

ସଂସ୍କୃତ ଶ୍ରୋଳର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ପଣ୍ଡିତ ଓ
ପଦ ପ୍ରଦାନର ପ୍ରସ୍ତାବ କିମୟ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ପା-
ଠିମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛି । ପଣ୍ଡିତୋଳାର୍ଥ
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପଦ ସହିତ କିମ୍ବା ପୁରୀମାର ବେବା
ବଜାଗେ ଲକ୍ଷ୍ମୀମେଣ୍ଟ୍ ଓ କେତେବେ ଦେଖିଯୁ
ଦିଦେଖାଯାଇଛି ଧନୀ ବିଦ୍ରୂପ ମୁଦ୍ରା ଦାନ କରି
ଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ପଣ୍ଡିତା ଗତ ଅଶ୍ରେ ମାସରେ
ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚର ଫଳ ଉତ୍ତଳଦିର୍ଘରୁ
ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚତ କରାଯାଇ ଯଥ;—

“ମୋଟରେ କି ୨୫ ଏ ଯେତ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ ପଦ ଲାଭ
କରଇଥିଲା । ସୁଧା କାହିଁ ମୁଣ୍ଡ, ଦର୍ଶନ, ଜୀବୀ ଏବଂ
କେବାନ୍ତରେ ପଳାଶା ହୋଇଥିଲା । କାହିଁରେ କି ୨୫ ଏ,
ସୁଧାରେ କି ୨୫ ଏ, କେବାନ୍ତରେ କି ୨୫ ଏ ଦର୍ଶନରେ
କି ୨୫ ଏ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇଗାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିଶଳଣ
ବିବରିମେଣ୍ଡାଙ୍କ ଦର ଏକ କି ୨୫ ଏ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକିତର
ପୂର୍ବପାର ଲାଭିଥିଲା । ପିନାକିନୀ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କର୍ତ୍ତା
ମାନ ଏବଂ ଜବାପ ଶୋଲମ ନଜିରୁ ଆବିଧିବାର ଦେଖାଯାଏ
ଦୁଃଖରକଷୟ ଏହି ସେ କେତେକାରୁ ବେହି ସହିତାଧ୍ୟାୟ
ଏବର୍ତ୍ତ ପଳାଶା ଦେଲେ ନାହିଁ । ତେଣାରେ ମୟ ବାଜାଳାପର
ସୁଧା କେବାଶାର ଉତ୍ତମ ଚର୍ଚା ଅଛି । ସୁଲାଙ୍ଗେରମ ଏବଂ
ଯାତ୍ରପର ସୁଧା ପାଥ୍ୟକର ପାତା ବହୁଲେ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ହେବ
ନାହିଁ । ଏହାମାନକରୁ
କେହି କେତେ ବାହିଶ ହୋଇ

ପରିଶାଳା ଦେଇ ନ ଥିବା କବତ୍ତି ଲକ୍ଷାର ବନ୍ଦୟ ଅଛେ । ଉଚ୍ଚ-
ଶାବାସୀ ଗଡ଼ମାନଙ୍କୁ ରହ୍ୟାଇ ଦେବା ବାରବ ସଜା ଶ୍ରୀ
ଶାମାନାନ ହେ ଏକ ସଣୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗାସୀ ରହ୍ୟବ ନାମରେ
ଟ ୩୦ ଲୋ ଏବଂ ଟ ୨୦ ଲୋର ଦୂରଗୋଟି ସୁରଯ୍ୟାର କୁମାର
ବୈରୁଣ୍ୟକାନ୍ତ ହେ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚଶାବାସୀ
କେହି ପରିଶାଳା ଦେଇ ନ ଥିବାରୁ ଜନ୍ମ ଦୂରଗୋଟି ସୁରଯ୍ୟାର
ଦୂରଜଣ ଜଣାଇଛନ୍ତି ପାଇଥାରୁ । କୁମାରଗାୟ ସେଇ
ଅର୍ପାୟରେ ପୂର୍ବାର କରିଥିଲେ ମାହା ଯାତ୍ର ହୋଇ
ନ ଦେବାରୁ ଅଧେନାମେ କବତ୍ତି ଦୂରିତ ହୋଇଥାଏ । ଉଚ୍ଚ-
ଲାୟମୁଁ ଦର ମୁକ୍ତ୍ୟାର ଅପର ଯେବକ ନେବା ମଧ୍ୟ ଲଜ୍ଜାଲୀ-
ୟକ ପରିଶାଳା ଦେଇଲାଜନକ ଅଛେ । ଅଗାମ କରୁଁ ଅଗାମୀ ବର୍ଷ
ଉଚ୍ଚଶାବାସୀ ଗଡ଼ମାନେ ବରଗାହାଙ୍କ ସହିତ ବକତ୍ତ ପରିଶାଳା-
କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପରିଶାଳା ପ୍ରାପ ହୋଇ ବେମନଙ୍କ
ମାତ୍ରମେରି ଗୋରବ ରଖି କରିବେ ।

ଉତ୍ତର କେବେ ଶୁଦ୍ଧ ପରିଷାଦେବାକୁ ନ
ବିବାର ବାସ୍ତବରେ ଲଜଣ ଓ କିନାର ବିଷୟ
ଅଟେ । ଆଗାମୀ ବର୍ଷରୁ ଯେପରି ଏ କିନା କ
ଅଟେ ଏଥିବ ଦୃଷ୍ଟି କର ଉତ୍ତଳୀଷ୍ଟ ଶୁଦ୍ଧମାନେ
ଯନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛି ।

ନଗରକାର୍ଯ୍ୟ ।

ଏ କଗରର ସତବ, ଗଳ ଗୁପ୍ତ ଜାତ୍ୟାଦି
ମରମତ ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ହାଣୁଲ ସାହେବ
କଏଣ୍ଠ ମେଳଖୁରଙ୍ଗର ବିଶେଷ ଯହ ଦେଖି
ଆମେମାନେ ଅଛି ଆଜନିତ ହୋଇଥାଏ ।
ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବିମସ୍ତ ସାହେବ କେବଳ ହାଠରେ ମାତ୍ର
ସତକପବ୍ଲୁ ପ୍ରାୟ ଓଡ଼ାଇ ଦେଉଥିଲେ ।
ଆଉ କାର୍ଯ୍ୟ କଥା ଜେଣି ବି ଆଉ ବର୍ଷା ସମ-
ସରେ ଜର୍ଦିମା ସଧାଇ ଯେ କିଜାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ

ଜାହା ସୁବା ଦଳିର ହୋଇଥିଲା । ହାତ୍ରିଲି
ସାହେବ ମିଛରୀପାଲାଙ୍ଗାର ସହକାରୀ ସଭାପତି
ହେଲା ଦିନୁ ସେ ସତକର ସଂସାର ବାର୍ଯ୍ୟରେ
ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇ ଅନେକ ସତକ ସ୍ଵଧରୁ
ଲେଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ ନର୍ଦ୍ଦମା ଖୋଲାଇ କରି
ଲାଗିଥିଲା । ବର୍ଷାରୁ ପ୍ରଦେଶ ପୂର୍ବରୁ ଏକାର୍ଯ୍ୟ
ଆରମ୍ଭ ହେବା ରାଜୁ ହୋଇଥିଲା । ଜଗ
ରାର ବର୍ଷାକଳ ହକ୍କୁରୁଷେ କିର୍ତ୍ତ ହେବା
ସକାଶେ ବୃଦ୍ଧିତା ହାଲ ଖୋଲା ହେବାର ପୁରୋ
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା ଓ ଜାହା ବିନାନ୍ତେ ଏବର୍ଦ୍ଦର
ବଜେଡ଼ରେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଚର ହୋଇଥିଲା
ସେ କରି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଓ ଜାହା ବିନା
ଗଲଗ୍ରାହ ମୋହରିମାନ ମଧ୍ୟ ଖୋଲା ହେଉଥିଲା
ଅଛି । ବେତେକ ନୂତନ ପୋଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଉଥିଲା ଓ ଶୁଭତନ ପୋଲର ସଂସାର
ହେଉଥିଲା । ଶୁଭତନ ପୋଲର ହୋଇ
ପଢ଼ିଥିଲା ସେବରୁ ପରିଷାର ହେଉଥିଲା । ଗଲ
ଶ୍ରୀର ମୋହର ଖୋଲାଇରେ ସେ ଶ୍ରୀମାତା
ମନ୍ଦିର ମରମତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ସକାଳ
କବିତା ହେଉଥିଲେହେ ହାତ୍ରିଲି ସାହେବ
ଅବସର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସହରରେ କୁନ୍ତଳକର
ସକଳ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଉତ୍ସମରୁଷେ ବହରୁଥା-
ହାରି । ଏଥା ପାଇଁ ଆମ୍ବମାଜେ ଜାଙ୍କୁପଣ୍ଡିତ
କରୁଥିଲା । ଆମ୍ବମାଜେର କହିବାର ଏହି
ଯେ ଯେଉଁ ପୋଲବୁ ଭଲା ହେଉଥିଲା ବିମା
ଯେଉଁ ଠାରେ ନୂତନ ପୋଲ ସକାଶେ ସତକ
ଖୋଲା ହେଉଥିଲା ସେ ଖୋଲା ପ୍ରାନର ଦୂର
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବାତ ବା କିଛି ଅଟକ ଦିଅ ହୋଇ
ନ ଥିବାର ଅନେକ ସ୍ତଳେ ଦେଖୁଥିଲା ।
ଏ ହେତୁ ଗଥରେ ଏଥିରେ ନନ୍ଦିଯ ଓ ପରି
ପତ୍ରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ, ଓ ଜଣେ ପତ୍ରିବାର ଶୁଣିଲା
ଏହି ବେତେକ ସ୍ତଳେ ଗଭାଥାଜର ବନ ଅସୁ-
ଦିଧି ଦାଖିଥିଲା । ଏହିର କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କର-
ବାର ଆବଶ୍ୟକ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ବଧା ଏହି
ସେ ଯେଉଁ ନର୍ଦ୍ଦମା ବା ନାଲବୁ କିଛି ଗଲା-
ରେ ଖୋଲା ହୋଇଥିଲା ବିମେଷ ବର୍ଷାରେ
ଅଭିଜା ଖୋଲ ପୋଲହୋଇ ପତକାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଜହାର ଦୂରପାର୍ଶ୍ଵରେ ପଥର ବସିଲେ
ଆମଙ୍କା ନ ରହନ୍ତା ଓ ସେବରୁ କରିବାପ୍ରାପ୍ତ
ହୁଅନ୍ତା କିନ୍ତୁ ଜହାରେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଲାଗିବ
ଓ ଏହା ପ୍ରାୟ ହୋଇ ନ ପାଇବ । ତେବେ
ଯେଉଁ ପ୍ରାନମାଜେରେ ଜାଲକୁ ବିଗେଷ ପାଇ
ଗଜର କେବଳ ସେବର ପ୍ରାନମାଜେରେ ପଥର

ବସାଇ ଦେଲେ ଅଧିକ ଅଜତ୍ମା ଗାଇ ନ
ପାରିବ ଓ ଏଥରେ ଅନେକ ବ୍ୟଧି ନ ଘଡ଼ିବା
ହାତୁଳ ସାହେବ ଅବଶ୍ୟ ବିହିତ ବ୍ୟକ୍ଷଣ
କରିବେ ଆମମାନ୍ଦ୍ର କୋଲିବା ବାହୁଳ୍ୟ ।

ବାଟୁଆଜିଯାଉଁର

ପାଠର ଅଜ୍ଞାନର ବିଷୟ ଲେଖିବାର
ଆମ୍ବାନ୍ଦର ଗୋଟିଏ କାର୍ବିକ ହର୍ମ ହେଲାଣି ।
ଏ ବର୍ଷ ମହାନଦୀରେ ଅଛି ତଙ୍କିଲ ଅର୍ଥକୁ
ଦେବମୂଳକ ପୂଣ୍ୟମା ପୂର୍ବରୁ ପାଣି ପଡ଼ିଲ ଓ
ସେହି ହମୟୁରୁ ଅନେବ ଯାଦି ଘୁମକୁ ଯାଉ-
ଅଛିରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅନେକ ଗାଉ
ଅଛି । ଆମ୍ବାନ୍ଦେ ଅନେକ ଲୋକ ପ୍ରମୁଖାତ
ଶୁଣୁ ଅଛି ଯେ ମହାନଦୀ ଯୋବିଲୁ ପାଠର
ସେପାରିରେ ମାହିମାନେ ଯାତ୍ରିକାଳାରୁ ପ୍ରତି
ଗାଉରେ ଗରୁଅଶାରୁ ଅଠଥଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅସ୍ଵକା ରୂପମ ଜ କେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଗାଉ
ଜୌକାରେ ଚଢାଉ କାହାନ୍ତି । ଏହିକରେ ଯେ
ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ମରୁଅଟୁ ଜାହା ଚାହେ,
ପାଠରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଜୌକା କ ଥିବାରୁ ସେମାନେ
ଲେଇ ସେଗାରିରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବାକୁ । ଜାହ
ବର୍ଷାରେ କାଲିରେ ଭେଳିବ ଅବା ପୂର ରହି-
ଗାଈ ପଡ଼ି ରହିବା ଓ ତଳାପର ଅସ୍ଵକା
ରୂପମ ଦେଇ ପାର ହେବା ଅଛି କଷ୍ଟବ୍ୟର
ଅଛେ । କେହି ? କହି ପାରନ୍ତି ସେମାନେ ଟେ-
କହୁର ସାହେବଙ୍କାରେ ଏଥର ମୁହାର
କରୁ ନାହାନ୍ତି ବାହି କି ? ଏହା ସହଜ କଥା
ନୁହେ, ଏକେ ସେମାନେ ପଥକ, ମେଳତୁଳାରେ
ଦଇଗାସ୍ତ ଦେବାକୁ ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଦିଲେ
ତୁଳଦିନ ବନ ରହିବାକୁ ହେବ ଓ ବିକ୍ରି ଜର୍ଣ୍ଣ
ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିବ । ଦୁଇମେଣ୍ଡ ସେମାନେ ସହର ମଧ୍ୟକୁ
ଆସିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ଏ ସ୍ଥଳେ ସେମାନେ
ଅଜ୍ଞାନର ସହ ଭୁବ ହୋଇ ବାଟେ ନ ଯାଇ
ଆଇ ଜାଗର ଗଛ କଣାଉଛି ? ବୋଧ ହୁଏ
ସହର ମଧ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଆସିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
କଥ୍ୟ ଜାଣି ମାହିମାନେ ଅନ୍ୟ ପଥକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା
ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବ ବିଶେଷ ଅଜ୍ଞାନର କରୁଥ-
ବୁନ୍ଦିରୁ । ଯାଦି ହେଉ ବା ନ ହେଉ ପଥକ
ପକ୍ଷରେ ମଳଦମା ବରଦା ସହଜ ବ୍ୟାପାର
ନହେ ଏହା ଜାହାକୁ ଅବଦିତ ନାହିଁ ।

ଗର୍ବସ୍ତ ଅମ୍ବେଲାକେ ପାଟର ଦୌରାଣ
ଦିଷ୍ଟ ଏଥି କାରେ କୁର୍ତ୍ତଗନ୍ଧିକୁ କଣାଇ ଥିଲୁ
ଓ ହେଲି ଅମଳ ମୟ ଜିତିବାଚାହେବ ମେଲ

ଶୁରକୁଳିରେ ଏ କଷ୍ଟଯୁଗେ ଦରଖାସ୍ତ ହେଲେ
ଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ସାହେବ ଜଳବିଦୀର ପ୍ରତି ବିଜୁ
ଦଶ୍ତବ୍ଧୀଧାନ୍ କି ଫର ଏ ବର୍ଷକୁ ଉଚନ୍ ପ୍ରଥା
ଉଠାଇ ଦେଇ ଘାଟମାନ ଜୀବରେ ରାତ୍ରିବାର
ଥାଣ୍ ହେଇଥିଲେ । କେତେବାରକୁ ଦଶ୍ତ ହେଲା
ନାହିଁ ଓ ଇବର ଉଠିଲା ନାହିଁ ଏ ହୁଲେ ଯେ
ଅବା ମାତ୍ରିମାତ୍ର ଅଭ୍ୟାସର ଭେଦବାକୁ କାହିଁକି
ଭର୍ମାତାଙ୍କ ନ ହେବେ? ଉଚନ୍ ପ୍ରଥାରେ ଅଥବା
ଲାଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୂଳ୍ୟବିପତ୍ର ବନ୍ଦିଏନର ମାନେ
ସେ ପ୍ରଥା ନ ଉଠାଇ ଅଭ୍ୟାସର ବିବାରବା
ନିଜି ଜଣେ ଉନ୍ନତେବୁର ସମ୍ବାଦ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ କିଛି ଦେଖାଗଲା
କାହିଁ ଯେବେ ଶୌଭାଗ୍ୟ ବିବାରଣ ନ ହେଲା
ତେବେ ଉନ୍ନତେବୁର ନିୟମ ହୋଇ ଥିଲେ
କେତେ ବି ହୋଇ ଥିଲେ କେତେ । ଗୁଡ଼ିକ
ପରେ ଯାଏଟି ଫେରଳ ଦେଲାକୁ ଏକାବେଳକେ
ଅନେକାନ୍ଦକ ଆସିବେ ସେ ହମ୍ବୁରେ ସେମା-
ନେ ଚହିଲ ଓ ଅୟବା ରସମ ବିଜା ନିଃ ପାର
ହେବା ପକ୍ଷରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଆକଶକ । ଅଭ୍ୟାସ ଅମେଜାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଁ ଯେ ଶ୍ରୀପଦୁମେଳକଞ୍ଚୁର ମୋଳନ ସାହେବ
ଓ ମୂଳ୍ୟବିପତ୍ର ଦଶକାର ସମ୍ବାଦ ସାଙ୍ଗଜିଲ
ସାହେବ ଏଥର କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ କିମ୍ବା
ତ ଯାହିଁ କର କିମ୍ବା କେମି ହେବ ।

ସରବାଟା ବନ୍ଦେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ଏହିଦିନେ ଗର୍ଭମେଘ ବ୍ୟୁତ ଲାଭକ
କରିବାକାରଣ ଦୃଶ୍ୟକଳ୍ପ କରିଥିଲାଗନ୍ତି । ସ୍ଵାଧୀନ
ଅନ୍ତରିକ୍ଷମ୍ବୀ ବାରିବିମାନୁଷ ମହାକୁମା ଉପରେ
ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଥିଲୁ । ଏ ମହାକୁମାରେ ଯୋଗିର
ଅଗବ୍ୟ ଦୂର ବାହାରିଲୁ ଅବଦିତ ଜାହାଁ ।
ଅତେବେଳ ଏଥର ବ୍ୟୁତ ଆଗେ କର୍ତ୍ତନ କରି-
ବାର ଅଞ୍ଚଳ ଅଛି ଯଥାର୍ଥ ଅଛେ । କେବେଳ
ଛନ୍ତିଦୟର କର୍ମଚାରୀ କରନ ହେବେ । ଶୂନ୍ୟ
ଦ୍ୱାରାନ ଛୁବିବ ରହିଲାଣି ଓ ସରଜାରୀ ଦରି-
ମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଷାଂଶ
ହେବ । ମୋଟରେ ଏବରୋଟି ପଢ଼ୁଣ୍ଟାଲକ୍ଷ
ଆଗ୍ରହିତାର ଝକା ଲାଗା ଦରିବାର ଗର୍ଭମେଘ
ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇଥିଲାଗନ୍ତି । ଏଥର କଥିପା ହେଉଅ
ଥିଲା । ବାରିବିମାନୁଷ ଉତ୍ତି ଅନ୍ୟ ମହାକୁମାର
ବ୍ୟୁତ ଲାଗି ଲାଗା ହେବ । ମହାମାନ୍ୟ ଗର୍ଭମେଘ
ଜେନରିଲ ମାହେବ ବୋଲିଛି ଶାଥାରଣ ସମ-
ସରେ ନିର୍ମିତ ବ୍ୟୁତ ଲାବାହ ଦର ଦୂର୍କଳ

ତେ ଅନ୍ଧପେଣିତ ବ୍ୟୟ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଗତିଶର୍ଷ ଦୂର-
ଛେତି ଠଙ୍କା ନଈୟ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ।
ଏଥବୁ ଏକବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏତୁଥ ଫଳ ପିତୃଥିଲ
ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ ନିରୂପିତ ବ୍ୟୟକୁ ଠ ୧୯୯୫୦୦୦୦
କା ଅନ୍ତରେ ହେଉଥାଇ । କିମ୍ବାରେ ଚୂପାନ୍ତି
ଲ୍ୟାବ ହ୍ରାସ ଉଚ୍ଚିର ପ୍ରଥାନ ବାରଣ ଅଟଇ ।
କିମ୍ବାରେ ବ୍ୟୟ ନିମନ୍ତେ ଏଠାରୁ ଯେତେ
ଠଙ୍କା ସିକ୍ତ ଉଚ୍ଚିରେ ଠ ୧୪,୧୪,୦୦,୦୦୦ କା କ୍ଷତି
ପଡ଼ିବାର ଅନୁମାନ ହୋଇଥାଇ ମାତ୍ର ବଜେଠ
ଇଣ୍ଡିସ୍ଟ୍ରିଆରେ ଏ ବାଦିତରେ ତିନିକୋଟି ଠଙ୍କା
ଧର୍ଯ୍ୟାଇଥିଲ ସୁତିଶାଙ୍କ ଏବା ଏହି ପଦରେ
ଏକକୋଟି ଠଙ୍କାରୁ ଉଚ୍ଚି ଅନ୍ତରେ ହେଉଥାଇ
ଏପରି କ୍ଷତି ଯେ ରହିଥିଲାରେ ନ ପଡ଼ିବ
ବୋଲିପାଇ ନ ପାରେ ଅଭିଏକ ଶାସନ ବିଭା-
ଗର କିମ୍ବୁ ନଈ ଜିଶା କରିବାକୁ ହେବ ।
ଦୁଇତିନ ବ୍ୟୟକୁ ଶୁଣି ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଏ କିମ୍ବାର
ବ୍ୟୟ ପ୍ରଗତିଶର୍ଷ ଦେଇବୋଟି ଠଙ୍କା ଜିଶା
ହୋଇଥାଇ ଭାଥାର ଆହୁରି ଜିଶା କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକ । ଏଣୁକିର ଏ କଷ୍ଟପୂରେ ମହାମାନ୍ୟ
ନିଃସାହେବ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣନେଶ୍ଵରଙ୍କୁ
କିମ୍ବା ଆଦେଶ ଦେଇଥାଇବ ।

ପାଦ୍ୟୁକ୍ଷଯୁକ୍ତ ପଦି କା ଲେଖନ୍ତି ସର ହେ-
ନ୍ତିର ତାରିଖାହେବ ବସ୍ତୁ ଲୁଗାବର ବସ୍ତୁଗୁ
କରିବାକାରଣ ସିମଳାକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି
ଏଥିରୁ ହନ୍ତୁପେଟ୍ରୋଫ୍ ବୋଲନ୍ତୁ “ପଢ଼ିବା
କଷକଙ୍କର ଦାନା ମାରଦା, ସଧ୍ୟ ଗବ୍ରେର
ଜୈନରଳ ବାହାପୂର ଓ କାନ୍ଦିନୀପଳର ମେ-
ମୂର ସହି ସମସ୍ତ ଭର ବେତନର କର୍ମଗ୍ରହୀ
କର ଦେଇନ ଗରିବି ଠ୍ୟୋ ଛା ଦରରେ
କର୍ତ୍ତନ କର” । ଥାମୁନଙ୍କର ମଝ ଏହି
ନାହିଁ । ପିଆବା ଚିତ୍ରଗୀ ଦସ୍ତଖତ ବା ଅମଲ
କାଟିଲେ ତାତୁଶ ଲାହ ହେବ ନାହିଁ । ସହସ୍ର
ଟଙ୍କା ଓ ଉତ୍ତୋଦ୍ୟକ ବେତନରେଗା କର୍ମଗ୍ରହ-
ଙ୍କର ବେତନ ଗରିବି କୋଡ଼ିଏଠଙ୍କା ଶତ
ଦଶଙ୍କା ଦରରେ କାଟିଲେ ଅନେକ ଲାଭ
ହେବ ଓ ମଝ ସେମାନଙ୍କୁ ତାତୁଶ ବାସକ ହାହିଁ
ନାହିଁ କି ଗବ୍ରେମେଣ୍ଟ୍ ଏବା କରିବେ ? ଯାହା
ହେଉ ବାରିକମାଣ୍ଡୁଗ ନହିଁକୁମାର ବସ୍ତୁ ଯେ
ଅନେକ ଜଣା ହୋଇଅଛି ସନ୍ଦୋଷର ବିଷୟ ।

ଯଦ୍ୟପି ଗବ୍ର୍ରମେଣ୍ଟୁ ଉଚ୍ଚ ବେତନ ଛେଗିଲୁ
ବେତନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କରିବାକୁ ଉଚିତ ବୋଧ
ନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥଳୀ ଉଚା
ହୋଇ ପାରେ କି ନା ଏଥର କିମ୍ବା କରିବାକ

ଆବଶ୍ୟକ । ଆମୁଲାଜଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସର-
ବାଣୀ ବର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ବଧ୍ୟାତରେ ବେତେକ ସଂଖ୍ୟା
ଉଗାବୋଲୁପାରେ । ଗବର୍ନ୍ଦ୍ରର କେତେକ ସାହେ-
ବଙ୍କ ସରର ଜଣେ ମେମ୍ବରଙ୍କ କାନ୍ତଦେବାର
ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟିଅଟ ଅଳେକ ଯଥାର୍ଥ ସୁକୁ ଦେଖାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏବଞ୍ଚରେ ପୂର୍ବେ ଜ * ଶ ସର୍ବଧ୍ୟଲେ
ବେତେକ ବର୍ଷ ହେଲା ବାରିକ ମାଝୁର ବର୍ମ
ବୃଦ୍ଧିବା ସକାଗେ ଆଉ ଜଣେ ବର୍ଧ ଅସ୍ଵାକା ନ-
ସୁକୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଏକଳକ୍ଷେତ୍ରକାରୁ
ଅସ୍ଵାକ ବ୍ୟୟ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ସରକାରଙ୍କର
ଜାଦିଗୀ ଲାଭ ନାହିଁ । ଏହି ଗୋଟିଏ ଅସ୍ଵାକ
ବର୍ମ ଉଠାଇଦେଲେ ଗବର୍ନ୍ଦ୍ରମେଣ୍ଡୁଙ୍କର ବର୍ଷରେ
ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କା ଲାଭ ହେବ କି ଯାହା ଦେଇବଜାର
ପେଗ୍ରୀ ବିମା ଦେଇଗ ଅନ୍ତର କାନ୍ତିଲେ
କୋଇ କ ଧାରିବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଆସନ୍ତା ସୋମବାରଠାରୁ କଲେକ୍ଟର କବେଶ ଏଗାର
ଘଟିଲାରୁ ହେବ । ଏବର୍ଷ ସକାଳ କବେଶ ଅଛେବ ଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା ।

ପୁରୁଷ ସମ୍ବାଦ ଥିଏଇ ପେ ନବଗୋବିନନ୍ଦ ଦର୍ଶନ
ଯାହିମାନେ ଉତ୍ତମରୂପେ କରିଅଛନ୍ତି କୌଣସି ଦୁର୍ବଳନା ବା
ଉପାର ହୋଇ ନାହିଁ ସମ୍ମ ମାଜିକ୍ଷେ ଓ ପୁରୁଷ ମାହେବ
ଦ୍ୱାରା ଭାରରେ ଲୁପ୍ତ ନ ଥାଏ ଫର୍ମନ କରାଯଥିଲେ ।

ଭକ୍ତିଲ ଦର୍ଶନରୁ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁଁ “ବାଲେସୁରରେ ଖୋଲାର ପାଦମାତ୍ର ରଥା ହୋଇ ନାହିଁ । ସେ ସଥାର୍ଥ ବୋଲିଲୁ କଣେଖ ବର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଲେ ଏବେଳେ ଉପଯମ ନ ହେବ । ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରଙ୍ଗଜୁଙ୍ଗୁ ଏବେ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ତାଙ୍କୁ ୧୯୦୦ ଟଙ୍କା କଷ୍ଟସୁରେ ଜଗାର କାହାର କରିବାରେ କହିଲୁ ଯାଇ ଘଟିଲା ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆସନାନକର ଅଶକ୍ତା ଘଟିଲାକ ? ତଥବେ ବାଲେସୁର ବାରିମାକେ ଅରଥରେ ସହସ୍ର ଟଙ୍କା ଦ୍ୟୁରେ ଶାନ୍ତିକରିଛି କାହାର କରିଲ ।

ଏଲାକା ବସେଇର କଣେମହାନ୍ତ ଅସାଉବକ ଅପରାଧରେ
ଚାରୁପର୍ବତ ହୋଇଗଛି ।

ଗୁଣମବରେ ଲାଙ୍ଘନି ସେଇଥିକିର ପରେଟ ହୋଇଥାଏ ।
ମିର ଯୁଦ୍ଧ ବାଁ ତୋପର କବିତାର ଦେଖି ଚମକୁଡ଼ି
ହୁଲେ ।

ସୁନାର କଲେକ ହୁଣି ପାଇ ହାତରୁଳ ଦେବ । ଏଥର
ରେବ କିଛି ଜାଗାର ନାହିଁ । କଟକ କଲେକର ଅବସ୍ଥାରୁ
ଯଠା କଲେକ ଲଭିଅଛି କ ? ସନାରେ ଶିକ୍ଷାର କଷ୍ଟାର ଓ
ନୂତନ ଜାବନ୍ଧୀକ । ଏହା ଡକାଏଗା ନିବାରଣର ଗୋଟିଏ
ପାଇ ଉପାୟ ।

ତିବେ ଥାନେକ କୁଟ୍ଟିମ ମୁଦ୍ରା ଜଗେ ବିଦେଶୀଠାରେ
ପଢ଼ିଥିଲା । ଅପରାଧୀ ଦୋଷ ସାକାର କରି ଉହେ ସେ
ମେର୍ମେ ଦେଶର ମୁଗ୍ଧାଦିକ ସମେ ତାହାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏଥର କହନ୍ତି କହୁଅଛନ୍ତି । ସେ ଅପରାଧୀ କେବୁ
ବୈରୀଯାର ହେବ ପର ।

କାଗୁହାର ଘେଡ଼ିଘେସ ଲକ୍ତିମାୟର ସାହେବ ଗୋଟିଏ
ଦ୍ୱାଟ ବାଟେ ଯାଉଥିବା ବେଳେ କିନ୍ତୁ ଦୂରରେ ତାଙ୍କ ଅଧି-

ନେହି ଦର୍ଶକ ଉପରୁ ଦେଖିଲେ । ସେ ଧୋତ ପିନ୍ଧିଆ-
ବାରୁ ସାହେବଙ୍କ ନବକର୍ତ୍ତା ନ ଥିବା ସମ୍ମାନ କରି
ତାଙ୍କ ଦେଖି ନ ଦେଖିଲୁ ପ୍ରାୟ ଗୁରୁଗମ । ଏହା କି ଜ୍ଞାନ
ସାହେବଙ୍କର ସହ୍ୟ ହୁଏ । ସେ କଚେରିକୁ ଆସି ସବୁ ଉପରୁ
ଉପରୁ କରାଣ୍ତା କଲେ । ସେ ତହିଁ କାରଣ ପରମ
ବାରେ ସାହେବ କହିଲେ ତୁମେ ହଜୁରରୁ ସମ୍ମାନ କରି ନାହିଁ
ଏହା ଛିନ୍ଦ ଅନ୍ୟ କିଛି କାରଣ ନାହିଁ । କଲେ ସାହେବ
ଏତେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରିୟ ! ଅନ୍ୟ ତାଙ୍କ ଦୂରୀ କବେବଳା ! !

କାଶ୍ମୀର ମହାରାଜା ଅଳ୍ପ ଦେଉଥିବୁନ୍ତି ତାବର ନିଜ
ଘୋଡ଼ାମାନ ଓ ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଘୋଡ଼ାମାଜ ଶସ୍ତ୍ର ବୋହୁ-
ଦାରେ କିମ୍ବୁ ହେବେ । କାଶ୍ମୀରେ ଦୂର୍ଭିଷ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରହ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମା ଦେଉଅଛ । ଏଥର ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଲେ-
ଇଠା ଉପାର୍ଥ ହେଉଥିଲା ।

ହୁଏକରେ ଗୋଟିଏ ସାହୁତ୍ୟ ସବୁ ଶାପନ ହୋଇଥିଲୁ ଏ
ସବୁ ମାସିକ ଦେବ ଓ ଘଜନର ଉଚ୍ଚ ଅନ୍ୟ କଷ୍ଟସୂର ରବନା
ପାଠ ଓ ରତ୍ନ-ବର୍କ ଦେବ ।

ଅନିର୍ବାକୁ ଶାଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନେଥାରୁ ସେ ଦୂଇମୋଟା
ଅରାଜୀ ପୋଡ଼ି ଉପଚୌକନ ସମ୍ମାନ ଦିଅ ହୋଇଅଛି ତହୁଁର
ମୂଲ୍ୟ ୩ ଲକ୍ଷ ୦୦୦ ଟଙ୍କା ମୁଣ୍ଡ ଏହା ଦର୍ଶନିଲ୍ୟ ନାହିଁ ।

ଅମିରଙ୍କ ସୁଲେ ସବ ହେବାର ପଥଗାନ୍ତରେ ମହାଶବ୍ଦ
ଆନନ୍ଦର ହୋଇ ଦରବାର ଓ ବଜାଧାନିରେ ଘେଣନୀ
ବରିଥିଲେ ।

୯ । ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ପାଦଗତ ହେଲୁ କାରୁଳୁ ରେସିଫେଲ୍
ନ କାରୁଶ ଗୁରୁଙ ପାଦର ସାହେବ ଶ୍ରୀଶର୍ମ ପ୍ରଶ୍ରର
କରିବାକୁ ସାଲମାନ୍ତରୁ । କାରୁଲମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଶାନ କରିବାର
ସେମାନଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟ । ଅସଲ ଉତ୍ତାହ ଓ ଦୈଶ୍ୟଗର
ଏହ ଦ୍ୱାନ ଗାତର ।

। ହାବଡ଼ାରୁ କିମ୍ବା କୁରିକେଣେଶ ଦୂରରେ ଏକ ପ୍ରାମ
କାଟେ କୌଣସି କ୍ରାତ୍ରିଗ ଯାଉଥିଲା । ଦେବାତ୍ମା ସେଠାରେ
ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଉ, ସଜରେ କିମ୍ବା କୁରିକେଣେଶ ଥିବା ଥିବାରୁ ସେ
ସେହି ଟଳା ଥାଙ୍କାର କମାଦାର ପାଖରେ ଉଚ୍ଚି ଏକ ମୋହ
ଦୋକାନରେ ବୁଢ଼ିରେ ରହିଲ ମୋଦା ଘରକୁ ଘାରସିନ୍ଧାର
ତାହାର ପୁଣି ଦୋକାନର କର୍ତ୍ତର କରାଇଥିଲା । ଦୂରକଣ୍ଠୀ
ମାର ଟଳା ବୁଢ଼ିର ଅତୁମାଟ ବୁଝି ଏହା ଲୁହ ସବୁ ଦୂର
ତନିଖା ଉପରୁ ସେହି କମାଦାର ମୋହର ପୁଅ ଯେଇଁ-
ଠାରେ ଗୋଟିଏଥିଲ ସେଠାରୁ ଯାଇ ଚଲେଯାଇର ଏକ
ଗୈପ ଲଗାଇଲା । ସେଇ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମା ମର ଗାଇ । କ୍ରାତ୍ରି
ସେହି କବାପାର ଦେଖି କୁମୁଦେ ଓ ପ୍ରାମ ବାୟୁରେ ହଠାତ୍
ହତି ଉର୍ଧ୍ଵାସରେ ଦରକାର । ଜନ୍ମ ପୁରସର ଅଶ୍ଵୟ
କନବାରୁ ତାହାର ପାଶ କହିଲ ଅନ୍ତବାର ନିର୍ମର ହେଉ-
ଛି । ପୁରସର ବୋବୁଥି ଓ ଜନ୍ମାଶୁର ଲେଖି, ସଙ୍ଗାନ-
କମାନେ ହରବାର ହେଲେବି । ଏବେଳି କରୁଣାଶୁର ଦୃଷ୍ଟି
ଗଲାକେ ଅନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରାମ ଗାଇ ।

୩ । ଅନେକାବର ଜଣେ ଦିନ୍ତି ପ୍ରଗର ବଲେ ସେ
ବୁଝୁ ତାଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରୁଥାଏନ୍ତି କି ତାଙ୍କର ପାଇଁ କରୀଯା
ନନ୍ଦାକୁ କଳି ଦେବାକୁ ହେବ ଓ ସେ ପୂଜ୍ୟମୁ କରିବିଲ
ଧ୍ୟରେ ଦିଶ ଉଠିବି । ଏହି ପର ବସ୍ତାମ କରି ସେ ସେହି
ନନ୍ଦାକୁ ମେଳ ଜପରେ ଶଥାର କୁହାରେ କାଟିଲେ । ସବା-
ପଞ୍ଚା ଅର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଏହି ସେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗାନ୍ଧିନୀ ନ ହୋଇ
ଥେବାକୁ ପରେ ଏହି ରାଶାକ ବାର୍ଷିକରେ ସହାୟତା
ପାଇଲେ । ଧର୍ମକାଷ୍ଟାମାକେ ଦଶମ ତାଙ୍କ ଦରିଦ୍ରବନ୍ଧ ।

୪। ପରିଷ୍ଠା ଦେଶରେ ଅଳକାଳ ଅନେକ ଥି ମୋକ୍ଷହୃଦୟ ଉପାଧ ପାଇଅଛନ୍ତି । ସେଠାର ଏକ ଗେଜଟରେ

ଏଥର ଏକ ପାଇବା ବାହୀର ଥିଲା । ବିଜ୍ଞାନ ଶାଖରେ
ଏ କଣ୍ଠ, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ସାହିତ୍ୟରେ କି ୨ ଟଙ୍କା, କେବଳ ବିଜ୍ଞାନ
ଶାଖରେ କି ୨ ଟଙ୍କା ଏକ ସାହିତ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ୨୦ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚାଧିକ
ପାଇଅଛି । ସାହିତ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ କାନ୍ତିର ଭାବର ନ
ଦିଲେ ଅନୁକାନ ସେ ସାହିତ୍ୟର ମାନ୍ୟତା ଦେବ ।

କ । ତାକୁ ଅଛିଲା ଅଧିକ ଅନ୍ତରେ କହି ହୋଇଥିଲୁ
ପିଲମାକଙ୍କ ଅଧାର ଯୋଗାଇ କି ପାର ଦୂରକି ଶୀଘ୍ରରେ
ଅଚୁଟନା କରିଅଛନ୍ତି । କି ରୟାଜନାକ ବିଧାପାର ।

୨ । କାର୍ତ୍ତିର ଲାଗଗଳ କୁଣ୍ଡଲେଖର ଏବଂ ନୃତ୍ୟ ଉପରେ
କାହାର କରାଯାଇଥିବୁ ସେ କହାର କର୍ତ୍ତକହେଲରେ କୁଣ୍ଡଲେଖ
ସେମତ୍ତି ଅବେଳା ଦ୍ଵାରା ମେମତ୍ତି ଆର ବାହଁରେ ଦ୍ଵାରା ହାହଁ ।
ସେ ସେହି ଦେଲରେ ଅବେଳା ପାତା ଆସମ କରିଅଛନ୍ତି ।
ସେଥିରୀର ହାର୍ଡାକାର ହୀପର କୌଣସିଲ ଜନରଲ ହୋମ
ଶବ୍ଦିମେଧଳ ତିକଟୁ ମେହି ଦେଲରୀର ଲେଖି ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି କୁଣ୍ଡଲେଖିମାଟିକ ଥରେ ସେହି କେଲ ପଦିଷା କରି
ପାରିବ ।

ତେବେଳ ନାମକ ଗୋଟିଏ ମାଛ କାହିଁପୋର୍ମୟା ଗରବେ
ଧର ପଡ଼ାଏଛି । ଏହାର ଅବୁଦ୍ଧ ଦେଖିବାରୁ ଗୋଟିଏ ଅଚି
ଦ୍ୱାରା ବାହୁଦୟ ଲମ୍ବରେ ଏହା ୨ ହାତ ଏବଂ ତୌରେ ।
ରେ ୧୦ ହାତ । କେନ୍ଦ୍ରରେ ଅନ୍ତର ମ ୨୫ ହର ହୋଇ
ପାରେ । ସୋଜାର ଶୁଣି ପରି ଏହାର ଲମ୍ବପୁରୁ ଅଛି
ମୁଖନାର ଏହା ସୁନ୍ଦରେ ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟର ଗର୍ଭାତ୍ମା
ଲଭ ପାରେ । ଏହାର ଶରୀରର ଉପରିଭାଗ ପାଇସିଥାଏ
ତଳବର ବାବା । ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରାଣଦର୍ଶ ହେଲେ ଏହା ଅବଶ୍ୟକ
ଗୋଟିଏ ଦେଇସିଲଞ୍ଜ୍‌ବାର ଉପରାଗରରୁ ଧର ପଡ଼ାଏଲୁ
ସେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ୧୦୩ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ତା
ଯୋଗୀଙ୍କ ଶାର ଉପରେ ପକାଉଥାଏଇ ତଳବର ବିଳ
ଗୋଟିଏ ଦେଇବା ୨୩ ଦେଦେବ କଣ ମନୁଷ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥିଲେ ଏ ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀରରେ କୁର୍ବାଥିଲି ୨୦
ମାତ୍ର ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ସମ୍ବାଦରେ ଅଠ ଦୃଢ଼କେବେ ଜ
ମ୍ଯାନ୍ଦରେ କାହାଯାକ ବିଦ୍ୟାଇଲା ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଣ୍ଟିଯାଇଲେ ରେଖନଗଲ ଜାମକ କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି
ଜୀବଜୀବ ଶାଶ୍ଵତ କହିଥା, ଟୁଟି ଉଦ୍‌ବାଦ ବସ୍ତୁର ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରତିବ ବନ୍ଦୁଯତ୍ତ ।

ବର୍ଷାନାତିଥିର ପ୍ରକରଣ ବାଗାନାପଢ଼ାରେ ଶୋଧେଇ
ଖାମକ ଏହି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶିଳ୍ପଙ୍କ ଅଛନ୍ତି । ତାରକେସାବୁଲେ ଯଦି
ସେଠାରେ ମନ୍ତ୍ର ଶତ ସହସ୍ର ସେବା ପ୍ରଭାବ ଥରିଥା ପଢ଼ିବା
ପାଇଁ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଆରୀ । ଦକ୍ଷ ବୈଶାଖ ମାସରେ ଘେର
ହରାପାଇ ହୋଇଥିବ ତାହା ଶୋଧେଇବଳି ମନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରଦେଶ କରି ଶିଳ୍ପଙ୍କ ସହି ପାଦାକବାମୀ ହୋଇଅଛି ।
ଯେବେ ପୂଜା ପ୍ରକାର ଦେଇ ପାଇଁ ନାହାଇ ବସନ୍ତ
ବନସ୍ତ୍ର ଶୋଧେଇବଳି ଅନୁର୍ବାଦିତ୍ୱ ଏହି ଅଶ୍ୱରର ଦିନ
ବୋଲି କହୁଥିବାକୁ ପ୍ରଦେଶରେ ସେ କେତେକବୁଦ୍ଧି ଅଳ୍ପକୁ
କ୍ଷାସ ପରିହାସ ଦେଇ ହେଲା ହାହିଁ । । ।

ବ୍ରାହ୍ମଦେଶୀୟ ସକା ଥିବ ଜଣେ ଏହାଙ୍କାଳିତ କଣ୍ଠରୁ
ଗୋଲ ରତ୍ନ ଦେଖନାପିମାନଙ୍କ ଦୟାସ ଅଛ । ସେମଳକ
ଦୟାସ ଏବେଳୁଳ ତତ୍ତ୍ଵ ସେ ବ୍ରାହ୍ମ ଯାହା ବରତ୍ର ତାଙ୍କାମ
ସେମାନେ ହୃଦର ଅତେଷ କୃତ ଗୋଲ ମନେ କରଗ
ଅନେକଙ୍କାଳ ଅତୁଳ ମଧ୍ୟ ଦୟାସ ଏହ ସେ ବ୍ରାହ୍ମ ନରମାନଙ୍କ
ଅତୁମ୍ଭୁତ ଯେଉଁ ତାରେ ଘର୍ତ୍ତା ସେହିତାରେ ଗମନାପନେ
ବହିଅଜାନ୍ମା ନୁହୁଳା କେତେ ତ୍ରମ କହାଏ ।

ପ୍ରାଦୁଷଦେଶରେ ଜଣେ ମହିଳା ତାହାର ସ୍ଥାନୀୟ ସଂଗ୍ରାମୀ
ସମ୍ପର୍କ ପରିବହାର କରି ଅପର ଏକ ପ୍ରକୃତିର ଅନୁଗ୍ରାହୀତିର

ଦେବାକୁ ଗାହାର ସାମୀ ଘାସ ପରିତାକୁ ଫେରି ଅନ୍ଧବି
ସବାଟେ ଅଳ୍ପ ବୌଣ୍ଣି ଉଗ୍ରାୟ କବର ଓହେ ସ୍ଵରୂପ
ତୁରେ ନିଜପକ୍ଷ ଦେଖ ସେ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଵର୍ତ୍ତକେନରେ ଦେ
୫୦ ହଢ଼ର ଟଙ୍କା ପାରାତ୍ତି । ଦୁଃଖଭାସିଯୀ ସ୍ଵରୂପନାମରେ
ଛକ୍ତ ଦିଲ୍ଲିପକ ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରକେ ଗାହାର ଉପରିତାକୁ ପରି
ବାର କର ଅପଣା ସ୍ଵାମୀଠାକୁ ଫେରି ଆହି । ଧରନ
ସବର ମୋହିତ ।

ଏ ସତ୍ତବବେଳନ ମେଣିକେବୁ ଅବସର ହେଲୁ " ପୁରୁଷ
ପ୍ରସାଦ ଦାତା ଦେଖିଅଛନ୍ତି " ସେ କିମ୍ବରେ ଅବସାଧ ପାଇ
ହୋଇଲାହୁ । କୌଣସି ଗ୍ରାମରେ ବକୁଳ ଜଳବତ୍ତ ହେଲା
ର ଅଛି ସେ ସେ ଗ୍ରାମ ବାବିମାନେ ଉଦକ୍ରୋତ ଥାଇ ଦେଇ
ଯ ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମରୁ ପିଇବା ପାଇଁ ଥରି ପ୍ରାଣ ରଖା ବନ୍ଦ
ଅଛନ୍ତି । ଦକ୍ଷତା ହେବ ମୋଟି ଶୀଳେବ ଅନ୍ୟ ଦୌରାନ୍
ଗ୍ରାମରୁ ପାଇଥିବ । ବାଟରେ ଠାହାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପିପାଳ
କୋଖ ହେଲାର ବୌଣି ଏକ ସୃଜନଶୀଳ ଗଲା କି
ସେଠାରେ ପାଣି ନଦେଖିବାରେ "ହାୟ ପାଣି ରାହି " ଏହି
କିମ୍ବା ଗ୍ରାମ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଛି ।

୨ । କରିବାର ଉପର ଦଶମେଶର ପ୍ରାମାଣେ ହୁଏ
କଥ କେବା ସାପ ଦକ୍ଷକାରୀଙ୍କର । ଅସମାଜକର ତାମା
ଦେଖିବାଯାଇଁ ଅଜେକ ଘୋକ ବହିଟ ହେଲେ । କିମ୍ବା
କେବା ଅପଣା ଦକ୍ଷ୍ୟର ପଳକା ଦେଖାଇବା ଗାହଁ ଘୋକ
ଏ ସାପ କେହାଁ ସେହି ଘୋକାଇବା ମଧ୍ୟରେ ଯହିଦେଖ
ବାପାହ ତୌଡ଼ ଗୋଟିଏ ବାନକୁ ଧର ତାହା ହାତରେ
ବାମୁଠି ! କେବା ଅଜେକ ମନ୍ଦ ଉତ୍ତାଇବା ଦର ଥାଇ
କିନ୍ତୁ ତାହାରେ କହି ହେଉ ନାହିଁ । ପିଛଟ ମଦ୍ୟାରାତରର
ସୂର୍ଯ୍ୟ ସେହି ସାଧୁଅ କେଳା ଦୁହର୍ବ୍ଲି ବିରତ୍ତରବନ୍ଦିଅବସର

ତତ୍ତ୍ଵ, ଏହି ଦୂରଗୋଟି ସମ୍ମୁଖ ଧ୍ୟାନ ମେଣାକୁଆ ଦେଇ ମାତ୍ରେ ମର ଅଛି ।

୪ । ଦୂରଗୋପ ଶଶ୍ଵତ୍ ବିଶେଷ ସମ୍ବାଦଦାସ ଜଣା ଯାଏ
ଅଛି ଯେ, ତୀର ଶାଶ୍ଵତକୁରୁତ୍ତିର ରତ୍ନ ଦେଇ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ
ତବର୍ତ୍ତର ବାରିନ୍ୟ ସୁମୁଖଲାଭେ ପହିଁର ନିର୍ମଳ କି ତୃ
ତହିଁର ବିଶେଷ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵକ ନବା
ମାତ୍ରେ ବାରିକର୍ତ୍ତାର ଗଠାନ୍ତ ଉତ୍ସୁକ ଏହି ସେମାନେ
ବିଧା କରସା ଯେ, ପରତବର୍ତ୍ତ ବାରିମେହ ତୀର ସମ୍ମୁଖ
ନିର୍ବଳେ ସହିଁର କି ସୁରବର୍ତ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନେ ମୁଢିଲା

ଲୟାର ଗତିର ସାଥୀ ପାଇବା, ଯାହାର କଷାଯାର କଷାଯା ଯିବା
ଏଥର ମହିମାରେ ନୃତ୍ୟ ବିନୋଦତ୍ତ ହୋଇଥାଏ
ଜଣେ ଶିତିତ ଘୋଷ ମାତ୍ରିକ ୧୨୦୦ ଟଙ୍କା ବେଳନାମ
ଦିନ ଜନିଶରର ରେବାଲ୍ ସେବକେଷ୍ଟ କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ
ଅଛି । ଅଛି ଜଣେ ମାତ୍ରିକ ୧୫୫୦ ଟଙ୍କା ବେଳନାମ
ସେଠାର ପ୍ରଧାନ କଳ ହୋଇଥାଏ । ଅଛି କବିତାର କ
ତେଣୀଶ୍ୱର ଭେଦ୍ୟତୀ ବିନିଶର ହୋଇଥାଏ । ଚାରି
ଶିଥୁ ସେବକହାଏ ବଜାରୀର୍ ଭରିବୁପ କଥିପାଇଁ
ତେବେ ବତ୍ତା ଯାହେବନର ମତ ହେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ରାର
ଲବହୀର ସାହେବ ଏବେଳାଯୁ ସେବକୁ କଲିତୁରେ ହେ
ତୁମବାବୁ ଏଥି ଉପର ହେବ ।

କବିର ଅଭିଭାବି ପ୍ରଶନ୍ନାର ଦେହ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେବାର
ଅଭୟ ହୋଇଗଲା । ସାହୁ ତଥେ ସମ୍ମାନ ଉପରେ

ହେଠୋ ଥିବାରୁ ସମ୍ପଦରେ ଶିଖାଗାନ କାହିଁ କୁହାଯାଇ ମୁଁ
କେ ଯେଉଁ ଦେଇ ଶାମି ଜିହେରୁ କଲେ । ତାକର ଫଳ
ଏବାକର କଣେ ଏମୀତ ସମ୍ଭାବନା ନୁହିବାକୁ । ସୂଚନା ସେ ଫର୍ମିତାଙ୍କ
ଶା ପାଇ ଅନ୍ଧାରର ସହିତ ସେହି କାହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଜାମାପ୍ରାପ୍ତ
ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭାବ କରାଇବାକୁ ମନ୍ତ୍ର କଲେ । ଦିନରେ
ତାକର ହଜାରୀ ମାନେ ଅଭିନ୍ନ ଫେରି ଉଠିଲେ । ତାହାରୁ
କାହିଁତ କର ହାତାପ୍ରହାର କିମ୍ବରେ ପଢାଇଲେ ।
ପରେ କମେର ସୁଲାଗଣ୍ୟ ବୈମାନେ ତାଗାଳକଷଣ ହୋଇ
ଖୁବ ଲିବିଲେ । ଏବେଳେ ନବଦୟାପର୍ଵତ ଦେଇ କୁଣ୍ଡର
ଓ ଅଞ୍ଜଳିପାର୍କ ଯେବନ୍ତୁ ଯେ ସମୟରେ ବେଳେ-
କୁଣ୍ଡ ପାଇବାକୁ ଡିଏ କାହିଁ କୁହାଯାଇ କି ଆରେ ।

ଦୁଇଟି ହେଉ ରାଜନୀତିରେ ସୁଧାର କେନ୍ତାଳୀ
ପଦଶା ବିଭାଗୀୟଙ୍କ । ଏହି ଦରତାରେ ଗାନ୍ଧା ରାଜୀନୀତି
ତାହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଲେ ୧୫୦୦୦ ମିଲିଯନ ପରିମାଣ
ଏମାତ୍ର କେବଳ ଉଠିଲୁଗେ ମେଧର ପଥ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କର । ଏକାଦେଶେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହେଉ ଶେଷରେ ପାଇୟାଏ
ଚେମ୍ପି ଜାମ ନିଷକ୍ତରେ ପାର ।

ଦୟାତରେ କଥେ କିନ୍ତୁ କେତୋତ କଳା ବେଳ
ସବୁ, ସେ ଲୁହେକ ଅନ୍ଧମାଳ କଲ ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ତିବଜ୍ଞା
ନ ପାଇବାର ଫର୍ଶ ରହିଲ । କିନ୍ତୁ ବାଳ ଉଗନ୍ତର ସେ
ଖଣ୍ଡି ଏ ପଥ ତାକ ଯୋଗେ ପାଇବ ପଢ଼ ଚିଠିକ ଦେଖେଇ
ପେ ଗେଲ ପାଇଥାବ ତାକାର ହିଂକିଛ ଅଧିକ । ପେଇ
ସେ ହଣ୍ଡି ପଠାଇ ଲେଖିଥିଲ ମନେ ଅନ୍ଧକାଳ ବାଥବାରୁ
ନିର୍ମାୟ ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରବନ୍ତର କଳା ଗେବର ଅବି ଚହୁରେ
ତୋକାନ କର ବର୍ଷମାସ ମୋହର ସଥେଷ ଅୟ ତୋକାନ
ଅବ ଅପରମ କଳା ଉତ୍ତିବାର ଅର ଅବନ୍ଧନ ଜୀବ୍ ଏ
ହେଉ ଅପରମ କଳା ଏଥ ସଙ୍ଗେ ଫେର ପଠାଇ ଶମା
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲ ଓ ଅପରମ ଏକାତ୍ମ ଧରନାର ତତ୍ତ୍ଵର
ର ମଳକ ମନ୍ଦାୟନ୍ତର । ଏ ଅଛ କବେଳ ମେଲ । ତଥାବ
ଦବେତନାଲେ ବହୁ ହୃଦ ହୋଇଥିଲ । ସେ ପାହା କବାର
ଦ୍ୱାରା ପଠାଇବ ।

ବର ମନ୍ଦିରାଶ ତା ୨୫ ଦିନରେ ମହାରାଜୀଙ୍କ କରୁଥିଲ
ଉପଳିଷ୍ଟେ ଗନ୍ଧର୍ତ୍ତ ଚେନ୍ଦର ବାହାରୁ ସିମଳାଙ୍କ ତାହା-
ର ପିଣ୍ଡରହୃଦୟ ଖାନର ଅଳୟରେ ଦେଇ ଏ ୧୯ ବା
ସମୟରେ ଏକ ମହିନେ ବର୍ଦ୍ଧନେ । ପେହି ମନ୍ଦିରାଶରେ
ବିଦ୍ରୋହ ବାହେର ଜୟନ୍ତି ଘୋରାପଥରେ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ମୟୁରଙ୍କ ପାଦିତ ଶାସନ ମାନ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଗ ବ୍ୟାପରେ ଏହାର ପାଦ ଓ ବାହ୍ୟ ପଢାଇବା ନମିର ମହାପାଦକ ମନ୍ଦିରର ପତ୍ରିବିଦ୍ୱର ଅପାରଦିଃ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ମାରିବ ଦେଇବ ଦେଖିବା, ଦୂର୍ଧ୍ୱକାର୍ତ୍ତ ମାନ୍ୟ ନିଃଶ୍ଵର ପ୍ରମାଣା ପଦ୍ମବୀର ଅଳାନ୍ତି ଅପାରନାମ ମଧ୍ୟରେ ଅଚ୍ଛବ୍ଦିତ ପଡ଼ୁଠିଲା ରହେ ଅଥବା ସ୍ଵର୍ଗ ପାଦିତ ହେବେ । ଘେରିମାନେ ତତ୍ତ୍ଵର ବିନିଷ୍ଟ ବାଦିବିଦ୍ୱର ତାଙ୍କର କୃତହାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଦରେଖ ସ୍ଵାକଳା । ୨୭ । ୨୮ । ୨୯ । ୩୦ । ୩୧ । ୩୨ । ୩୩ । ୩୪ । ୩୫ ।

Gobinda Chundra Mahapatra
Sub Inspector of schools
Mayurbhanj and Keunjhur.

କେବୁ ମହାଦୟମର୍ତ୍ତବ୍ୟା ଗନ୍ଧି କଣ୍ଠ ଦଳସାହିତ୍ୟ କଷକ
ଶିଖିଂ କାନ୍ତିକ ପଥାଳିଯୁବେ ମୁହଁ ଓ ଏ ପକାଦିକ ଦେବୀ

ଅଟିରିବ୍

ଉତ୍ତରପାତ୍ରକା ଛା ୨୯ ରଖ ମାହେ ଜୁନ ସନ ୧୯୫୫ ମସିଥା ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଶ୍ରୀପୁର ସଂଥର୍ତ୍ତନେଟ ଜକ ସାହେବଙ୍କ
ଅଦାଳତରେ ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଗୋଧୁଣ୍ଡ ବିଷନାଥ ଦାସ ତତ୍ତ୍ଵିଦାର ମୁଖୋପାର ଓ୍ରୋରସମାନେ ପୁଣ୍ଡ ଗୋଧୁଣ୍ଡ କାଶିନାଥ ଦାସ ଓ ପୌତ୍ର ଗୋଧୁଣ୍ଡ
ବାଲକୁଣ୍ଡ ଦାସ ସ୍ବର୍ଗଂ ଭାଇ ଓ ମାହାପିଲ ଗୋଧୁଣ୍ଡ ବିବ୍ସିଂହ ଦାସ ନାବାଲଗ ବାଗମାନଙ୍କର ଦାସ୍ତ୍ରୀ ଗୋଧୁଣ୍ଡ ସହଦେବ
ମହାପାତ୍ର ପ୍ରତିବାଣ ନାମର ସନ ୧୯୮୮ ମସିଥାର ନ ୮୮ ମର ତତ୍ତ୍ଵିଜାଣ ମୋକଦମାରେ ବାଦମାନଙ୍କର ପାତ୍ରଣା ୨୦୦୫୫ଟାଳ/କ୍ଷା
ଆଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ପର୍କିଯାନ ସନ ୧୯୫୫ ମସିଥା ଜୁନରମାସ ଛା ୧୯ ରଖ । ମୁ । ତେଣୁ ସନ ୧୯୭୭ ସାଲ ଶ୍ରାବଣମାସ
ଦି ୧ ନ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଶ୍ରୀ କନ୍ଦିମାନେ ଉଚ୍ଚ ବାରଖେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନିଲମରେ ଖରଦ କରିବ ।

ଜୀବ ବସ୍ତାପାତ୍ରାଥିରେ ଯେ ଖରଦ ଆକାଶ୍ରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉଚ୍ଚ ବାରଖେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନିଲମରେ ଖରଦ କରିବ ।

ଉପସ୍ଥିତ ସମ୍ପର୍କ ।

ନାମ ପ୍ରତିକାରୀ ।	ଜିଲ୍ଲାକ ନମର ।	ନାମ ମାହାଲ ।	ଜିଲ୍ଲାନ ସଦରକମା ।	ନିଲମ ହେବାର କଷମାତ୍ର ।
ଯାଜପୁର	ନ ୩୨୬୮ ମର	କି । ତା । କାଳିମେଥା	ଟ ୪୪୫ ୫୦/ ୩	ଟ ୦ ୫୦/ ୧୦୦
ଏଜନ	ନ ୫୮ ମର	ତା । ନଦରଧର	ଟ ୩୨୬୭ / ୧ କ୍ୟ	ଟ ୦ ୦
ଏଜନ	ନ ୨୨ ମର	ମୌ । ରୁଷିଧର	ଟ ୪୪୯ ୯ ଦ୍ୟ	ଟ ୦ ୦
ଏଜନ	ନ ୩୨୯୭ ମର	ମୌ । କାରେଶର	ଟ ୨୨ ୫	ଟ ୧ ୯ ସମ୍ବଦୟ
ଏଜନ	ନ ୨୨୫୫ ମର	ଖ । ମୌ । ସନ୍ତମାଧବ	ଟ ୪୪ ୫୦/ ୪	ଟ ୦ ୦
ଏଜନ	ନ ୩୨୭୦ ମର	କି । ତା । ସୁନ୍ଦରପୁର	ଟ ୧୨୩ ୧୦/ ୪	ଟ ୧ ୯ ସମ୍ବଦୟ
ଏଜନ	ନ ୩୨୯୦ ମର	କି । ତା । ସୁନ୍ଦରପୁର	ଟ ୨୨୫୦/ ୭୫	ଟ ୧ ୯ "
ଏଜନ	ନ ୭୪ ମର	କି । ତା । ଶ୍ରମକରପୁର	ଟ ୧୨୩ ୧୦/ ୫୫	ଟ ୦ ୦
ଏଜନ	ନ ୨୦ ମର	କି । ତା । ଶ୍ରମକରପୁର	ଟ ୪୭୫ ୩/ ୮	ଟ ୦ ୮ ୯୫
ଏଜନ	ନ ୧୨୧ ମର	ଖ । ମୌ । ପାଳଦା ଓଗେର	ଟ ୨୪ ୧	ଟ ୦ ୦
ଏଜନ	ନ ୧୨୨ ମର	ମୌ । ପାଳଦା ଓଗେର	ଟ ୪୩୫ ୧୦୦ୟ	ଟ ୦ ୦ ୧୦ ୯୯
ଯାଜପୁର ଓଗେର	ନ ୩୦୭ ମର	ଖ । ମୌ । ପାଳଦା ଓଗେର	ଟ ୨୪ ୧	ଟ ୦ ୮ ୨
ଏଜନ	ନ ୩୦୮ ମର	ଖ । ମୌ । ପାଳଦା ଓଗେର	ଟ ୨୬ ୧୦/ ୮	ଟ ୦ ୦ ୧୧
ଯାଜପୁର	ନ ୨୨୨ ମର	ଖ । ମୌ । ପରବଜ	ଟ ୨୨୫୦/ ୧	ଟ ୦ ୮ ୩୫
ଯାଜପୁର ।	ନ ୨୨୨ ମର	ଆ । ଖା । ଦେବୋଦିର		
		। ମୌ । ମୁଷ୍ଟକଲ ପୁର	ଟ ୪୫୦/ ୨	ଟ ୦ ୦
ଏଜନ	ନ ୧୩୯ ମର	ଅଗ୍ରଜ ଲାଲବାଗ	ଟ ୨୫ ୧ ୭	ଟ ୦ ୦
ସାହେବନଗର	ନ ୧୨୨୫ ମର	କି । ମୌ । ବୃଦ୍ଧାବନପୁର	ଟ ୪୪ ୩୦୦/ ୧୧	ଟ ୦ ୯୦
ଏଜନ	ନ ୧୨୨୦ ମର	ମୌ । ଜାମୁକଣର ଓଗେର	ଟ ୨୨ ୧୦/ ୩	ଟ ୦ ୯୮ । ୧
ଏଜନ	ନ ୧୨୨୭ ମର	ମୌ । ବାସ୍ତବେଦଇଷୁର ଓଗେର	ଟ ୧୦୬ ୫	ଟ ୦ ୦/ ୮
ଯାଜପୁର	ନ ୩୦୨୨ ମର	କି । ଖ । ମୌ । ସରପୁର	ଟ ୧୫ ୩୦/ ୭	ଟ ୦ ୦
ଯାଜପୁର	ନ ୧୨୨୯ ମର	ମୌ । ପାଟଳୀ	ଟ ୨୪ ୧ ୫	ଟ ୦ ୦
ମାରକଣବାଦ	ନ ୧୨୧୪ ମର	କି । ତା । କେଶପୁର	ଟ ୧୭୭୦ ୩୦/ ୨୫	ଟ ୦ ୧ ୮୮
ବରୁଆଁ	ନ ୧୨୧୪ ମର	କି । ତା । କୁଗଲେ	ଟ ୧୪୨୫ ୫	ଟ ୦୫୦/ ୧୫ ୧୧୫/ ୧୫
ସରଗଡା	ନ ୧୨୧୨ ମର	କି । ମୌ । ବରଣ୍ଗେଲ	ଟ ୨୦ ୫୦/ ୨	ଟ ୦ ୦
ଏଜନ	ନ ୧୨୧୨ ମର	କି । ମୌ । ସଜ	ଟ ୧୮ ୩୦/ ୨	ଟ ୦ ୦/ ୧୫
ଏଜନ	ନ ୧୨୧୮ ମର	କି । ତା । ମକୁନପୁର	ଟ ୨୨୩ ୮ ୫	ଟ ୧ ୯ ସମ୍ବଦୟ
ଏଜନ	ନ ୧୨୧୮ ମର	ଖ । ମୌ । ଲେଙ୍କାପାତ୍ର	ଟ ୧୦୫୦/	ଟ ୦ ୦
ଗ୍ରାମିଅ	ନ ୧୨୧୮ ମର	ଖ । ମୌ । ସେରପୁର	ଟ ୪୫୦/ ୫	ଟ ୦ ୦
ଏଜନ	ନ ୧୨୧୯ ମର			

W. WRIGHT,
Sub Judge.

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

১৪৮

୪୨୭ ଖ୍ୟା

ଗୀ ୨୮ ରିକ୍ଷ ମାଡ଼େ କୁଳ ସନ୍ଦର୍ଭ ମସିହା । ମୁଁ ଅପାର ବି ୧୭ ନ ସନ୍ଦର୍ଭ ପାଲ ଶନିବାର

{ ଅଶ୍ରୁମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲ୍ଲାହୀଲ ଜାକମାସୁଲ୍ ଟେଙ୍କାୟାମ୍

ଏ ବର୍ଷା ବର୍ଷାର ଗଛ ରଲ ଦିଶୁ ଜାହିଁ ।
ଏ ସପ୍ତାହରେ ଏ କଣରରେ ହାମମାର ବୁଝି
ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବେଳାକେ ଶୁଣିଲୁଁ ମୋଧେ-
ଲରେ କେବେବ ସ୍ନାନରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ
ବର୍ଷା ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ଶୁଣିଲାକରେ
ବର୍ଷା ଅଛି ଆକର୍ଷଣିକ । ନାଥରେ ସେପର
ଚଞ୍ଚଳ ପାଣି ଅବିଲା ମେହିପର ଚଞ୍ଚଳ ତ୍ରତ୍ତ
ଗଲା । ଦାଂଯୋଗୀରେ ସ୍ଵଳ୍ପହୋଇଥାଏ ମହା-
ଜୀବରେ ନନ୍ଦା କଳ ଥାର ଲଜ୍ଜବହାରକୁ
ପୋଛୁଆଛି । ନିବଟରେ ସଥେଷ୍ଠ ବୁଝି କ
ହେଲେ କୃଷିର କ୍ଷତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।
ମେଘର ଶରୀର ବର୍ଷାର ଭରତା ହେଉଥାଏ
ଏଥରେ ଯାହା ହେଉ ।

ହେଲୁ କାହିଁବ ? ବୋଧନ୍ତିଏ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମାନେ
ବ୍ୟବସାୟୀ ତଥାବତ ନୁହନ୍ତି ଓ ଗୋକେ ଯେ-
ପରି ମେଲି କର ଏ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ରିଲେ ଏଥ-
ରୁ ବିଶ୍ୱାସ ହେବ ଯେ ପେମାଳଙ୍କର ବିଜ୍ଞ
ଦୃଶ୍ୟ ଅଛି । ଏହା ଉପରୁ ବରଗ୍ରାର ଘବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉଚିତ ।

ଭାବିତ କରୁଥିଲେ ପ୍ରଥମବର୍ଷ ଫୁଲ୍ଲ କରି ଦ୍ୱାଳୀଯ-
ବର୍ଷରେ ପଦାର୍ପଣ କରିଥାଏ । ଏ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ
ଓ ଦୁଃଖୁମନ୍ତର ଯାହା ଏହିବେଳେ କାହାରିଅଛି
ଦେଖିବାରେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବାବୁ କିମ୍ବା ରେ
ମଧୁପର ଚାରି ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତି ବା ପରିମା-
ର୍ତ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ନବମସଙ୍କ ଦ୍ୱାଳୀ ଅର୍ଥାତ୍
୨୭ମାନର କୃତବ୍ୟବେଳେ ଗୋବିମାନେ ଉତ୍ତଳ
ବାବୁ ଆଦିରସମ୍ପର୍କି ବୋଲି ଥାଂ କରିଛି
ଏହି ଏଥିରେ ମଧୁପ କରିବା ହୋଇଥିଲେ ଓ
ଉତ୍ତଳକାବ୍ୟର ଉତ୍ତଳଶୁଭା ଦେଖାଇବା ସକାଶେ
ଶୈଶବ ଅଧିକରି ଘଟିଛି ବୋଲି ଜ୍ଞାନ ଥିଲେ-
ତା ଲୁବଣ୍ୟବଜ୍ଞାକୁ ମହୋମାତା କରିଥିଲେ ।
ବର୍ଷଲୁବଣ୍ୟବଜ୍ଞାରେ ମଧୁପର ସମ୍ପର୍କ ଅନୁଭି
ବା ଏପ୍ରଭାବ ଅଧିକରି ଘଟିଛି ବି ଯାହା
ବେଳେଇ ନୁହେ ଏମନ୍ତ ବି ଏହା ପ୍ରବୃତ୍ତ
ବ୍ୟ ନୁହେ ଏକ ଏହାର କବି ଅଶ୍ଵାଳ ବର୍ତ୍ତିନୀ
ଥଥବାରୁ ବାତୁଳଗେଗାନ୍ଧାନ୍ତ ବୋଲି କଥିତ
ହୋଇଥାଏ । ମଧୁପର ଚାରିର ଏତେ ପରିବ-
ବିପର ହେଲା ଆମ୍ବେମାନେ ବୁଝି ପାବୁ

ନାହିଁ । ରହାମୁକ ବାକିର ଜାମ ବାବଣ ଓ
ଆଦିରସ ଗୋଟିଏ ରସ ଅଟଇ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆଦ-
ରହାମୁକ ବାକିରଙ୍କୁ ବାବଣ ବୋଲିବା ଅନିଯୁକ୍ତ
ନୁହଇ ବୋଲି ପହଞ୍ଚିନାମରେ ପ୍ରଫଳ ହେଉଛି
ଆହୁ ବିକୁ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରସ ପ୍ରାବଳ ହେଲେ
ଜାହା ବାବେଦାରିଜ ଦୁଆର ନାହିଁ ଅଥବା
ଅଶ୍ଵାଲାଗରେ ପରିଣାମ ଦୁଆର ଏକବ ଦୂଷି-
ବାର ଆଶା ରହିଲା ଲେଖିବ ଜାହା ବିଦ୍ୟାର
ବିଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିଲେ ରାଜ ହୋଇଥାନ୍ତା ।
ରହମା କରୁଁ କେତ୍ତିବୁଝାପୁନରାଧିକ ସମାଜେ
ଚନ୍ଦା ସଙ୍ଗେ ଜାହା ପ୍ରକାଶ ଘାଇବ ।

ରଥଯାତ୍ରୀ ।

ଏଥର ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ରଥ-
ଯାତ୍ରା କାର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଚିତ୍ତଳ ବିଦ୍ୟାହି ହୋଇ-
ଅଛି।

ତଳିଭାବୀର ଜା ୨୫ ରଜ ଶକବାର ଗ୍ରାମ-
ଶ୍ରୀନ୍ଦୟ ସୁଲ୍ମ । ଏହିଜ ସକାଳ ଦାନ-ଶ୍ଵା ସମୟରେ
ଖେଚିଛିବେଗ ଶେଷ ହୋଇ ଏ ୯ ଶ୍ଵାବେଳେ
ଅହଶ୍ରୀବିଜେ ଅରମ୍ଭ ହେଲ । ଏ ୧୧ ଶ୍ଵା
ଅଧରେ ଉଚିତାକୁର ଅପଣା ରଥରେ ଆସିବ
ହଲେ । ଅପଣଙ୍କ ଏ ୩ ଶ୍ଵା ସମୟରେ ବଳ-
ଦିବଳିରଙ୍କ ରଥଟଣା ଅରମ୍ଭ ହେଲ ଓ ସେ-
ଦିନ ସନ୍ଧାନୀର୍ଯ୍ୟରୁ ଉଚିତାକୁରେ ଗୁଡ଼ିନ
ଶୁଘତାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।

ତା ୨୨ ରଣ ରବିବାର ପ୍ରାତିକାଳ ଘଟଣା।

ବନ୍ଦମୁକ୍ତ ପାଇଁ ରଥତଣା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ
ଏ ୧୦ ଟଙ୍କା ସରକ ରଥ ଗଣ୍ଡିଲିନ୍ଦରରେ ପ୍ରବେଶ
ହେଲା ।

ଏହିପରି ମାନ୍ଦ୍ରଷ୍ଟେଣ୍ଡ ଓ ପୁଲାସର ଅଞ୍ଜି
ଶାହୀଯକେ ଦୂରରଥ ମାଉସିମାଗର ବା ଅନ୍ୟ-
ଦରେ ବିଶ୍ଵାମ ନ ପାଇ ଏକାଠାଗାରେ ଶୁଣିଗା-
ମନ୍ଦରକୁ ଆନନ୍ଦ ହେବାରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କ
ଯେ ବାସ୍ତବିକ ଏହା ବୋଲିବା ବାହୁଦିଲ୍
ଅନୁମାନ ହୁଅର ଏହା ଦେଖି ଶ୍ରାବିଗମାଥଙ୍କର
ସୁଧା ଭୟ ହୋଇଥିବ ଓ ସେହି ହେତୁରୁ ହେଉ
ଅଥବା ଅନ୍ୟ କାରଣରୁ ହେଉ ଉପରକ୍ରମୀ
ଏ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥ ଚାରି
ହୋଇ ଅଥେବାଟ ଯାଇ (ଆର୍ତ୍ତା ବାସପାତାଳ
କିଳିରେ) ଗ୍ରଜଣ କଲାପିଠିଆଙ୍କ ଉପରେ
ଚଢିଗଲା । ପୁଲାସ ଜୟର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ
ସତେଜ କରି ହାସପାତାଳକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ
ମାତ୍ର ହେମାକେ ଗୁରୁତର ପାତା ପାଇଥିବାରୁ
ଦୁଇତଣ ସେହି ବୃଦ୍ଧରେ ମରଗଲେ । ଅନ୍ୟ
ଦୂରଜଣ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁଅଛନ୍ତି ।

ରଥପାଳା ସମୟରେ କଟକର ଅଣିଷ୍ଟଗୁ
ସୂପରିଶ୍ରେଣ୍ଟେଜ୍ ବକ୍ସାହେବ ପୁରୁଷର ଲକ୍ଷ୍ମେ-
କଟକ ବାବୁ ମୂମ ଘର୍ତ୍ତି ଉଚିତର ସବୁଲଙ୍ଘନପ୍ରେ-
କ୍ଷର ଏବ ପ୍ରାୟ ଜ ୩୦ ଟଙ୍କା କଲାଙ୍ଗାବଳ
ମୁଠୟକ ଥିଲେ ଓ ସେମାନେ ଯାହିଁ କୁ ଅନୁର
ରଖିବା ଓ ବିଭିନ୍ନ କିବାରଣ ପକ୍ଷରେ ସଥେଜୁ
ସବଧାକ ଥିଲେ । ଉଥାତ ଏପରି ଘର୍ତ୍ତନା ହେଲା
ବିଭିନ୍ନ ରହିଷ୍ଟି ଅଛଇ । ଜଣାଯାଏ ଯେ
ବିଲାପିଠାମାନଙ୍କୁ ରଥଠାରୁ ଅନୁର ରଖିବା
ବିଷୟରେ ପୁନଃ ତେଣେ ସତର୍କ ହୋଇ କ
ଥିଲେ କାରଣ ରଥପାଳରେ ଥିବା କଲାପିଠି-
ଅଙ୍କ ମେରକୁ ଗୁରୁତବ ଉପରେ ଏ କିପଦ
ପଡ଼ିଲା ଓ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ସେମାନେ
ଯାଦା ଦେଖିବା ଓ ଗାନ୍ଧି ଶୁଣିବାରେ ମାତ୍ର
ରଥଦୌତ ଶିଥିଲ କର ଧରିଥିଲେ ଥଥକା
ତୁମ ଦେଇଥିଲେ ଏହି ହେତୁରୁ ଅଗବାନ୍ତୁ
ମାନେ ବଲରେ ଝାଣିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ରଥ ଚାଲିବା । ବେହିଁ କହିନ୍ତି କି
ଆହୁରୀପୁଣ୍ୟକ ଅର୍ଥକୁ ଲଙ୍ଘନ ଓ ମୁଦ୍ରମାନ
ରଥରୁ ଛାଇବାରୁ ଏପରି ପୂର୍ବତନା ହେଲା ।
ଯାହା ହେବ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେସ୍‌ଟି ଉଦ୍‌ବିଜନରେ କାହାର
କୁ ପ୍ରଦାନ ପାଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସାଧାରଣ
କିମ୍ବା ଏହି କି ପୁଲୁସ ଯେମନ୍ତ ଯାହିଁଙ୍କ
ବିଷାପ୍ରତି ଦୂଷି ବନ୍ଧୁରେ ଯେବେ ତରୁ

ସଙ୍ଗେ ରଥାଶିବା ଲୋକଙ୍କ ରକ୍ଷାପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟି
ରଖିଥାନ୍ତେ ଜାହା ହେଲେ ଏ ଦୂର୍ଘତଜା ଦୂର୍ଘତ
ନ ଆନ୍ତା । ହାତମନାହଙ୍କର ଭରତରୁଆସନ
ମଧ୍ୟ ଏଥର ଅନ୍ୟତର ବାରଣ ଅଚର ।

ତା ଯେ ରିଗ ରହିବାର ଅପରିହାନ ଏ ଏ ଶ୍ଲା
ସମୟରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥଟଣା ଦୋଇ ବାର-
ଆଖିତାଠାରେ ଅଚଳ । ଏହନ ରଥରେ
ପାଞ୍ଚମୀ ଦୋତା ଲଗିଥିଲା ଓ ରଥ କିଛିରୁ
ପ୍ରାୟ ୧୫୦ ଫୁଟ ଅନୁରରେ ବଳପିଠେଆମାଜେ
ଥାର ଟାଣିଥିଲେ ଓ ରଥ ଅଛି ଥାରେ ଗଲ-
ଥିଲା ।

ତା ୨୪ ରିଣ ମଞ୍ଜଳବାର ଅପବନ୍ଧ ଘଣ୍ଟା
ସମୟରେ ସେହିପର ଥାରେ, ରଥକୁ ଠାଣି
କେଇ ଶୁଣ୍ଡିଗମନରେ ପଢ଼ିଥାରଲେ ।

ତା ୨୫ ରିଜ ବୁଥବାର ପ୍ରାତିକାଳରେ
ପଥଣ୍ଡିକଙ୍କ ଅରମ୍ଭ ହେଲ ଓ ଠାକୁରମାନେ
ସ ୨୦ ଟଙ୍କା ସମୟରେ ସିଂହାସନରେ ବସିଲେ ।

ବିତ୍ତ ସୁମରକିଷ୍ଟମୁଁ ଯେ ଖୋଲାଇତା କେବଳ
ଏ କର୍ଷ ଶାନ୍ତି ଅଛି ।

ଅସ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦାବର ନିଜନ ଆଇନ ।

ଆଜି କାଳ ଏଠା ମେଳେଷୁଣ୍ଟରେ ଅଧ୍ୟାଦିର
ଲୋଇଷେନ୍ସ୍ (ପଞ୍ଚା) ହେବାର ଥୁମ ଲବିଅଛି ।
ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ଅନେକ ଚତେଇମାର ଶିଳ୍ପାଳ୍ପନ
ଓ ଅନ୍ୟ ଅସ୍ଥିରିମାନେ ବଚେଶ୍ଵରେ ସମା-
ପନ ହେଉଥିଲା । ଏ ଥୁମ ନୂତନ ଆଜନ
କଣ୍ଠାର ଦେଇଅଛି । ପରା ଅଇନର ବିଷ୍ଟ ଏହି
ଖଳ ସେ କୌଣସି ବିଷ୍ଟି ବିନା ପଞ୍ଚାରେ
ଯାଇବ ଓ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ବା ବିକ୍ରି କରିଗାଇବ

କାହିଁ ଓ ଏକଶ୍ଵରକୁ ଅନ୍ୟଶ୍ଵରକୁ ହୋଇବି
କ୍ଷେତ୍ର ବିନା ପାଇବେ ଅଥ୍ ସେହି ଗମନ କର
କାହିଁ କାହିଁ । ନୂଜନ ଅଇଲାର ଅନ୍ୟକା ବିଦ୍ୟା
ଏହି ଯେ କୋଣବି କଣ୍ଠି ବିନା ପଞ୍ଚାରେ ବନ୍ଧୁ
ପିସୁଳ ଛକ୍ରଧାର ଆମ୍ରମୃଦୁ ସରେସୁଧା
କିମ୍ବା ନ ପାଇବ ଓ କୁଣ କରିବାପାଇଁ ଛକ୍ରଧାର
ଦ୍ୱାରା ବରୁଜ ପାଇବ । କେହି ଏପରି ଅଥ୍
କିମ୍ବାକୁ ବା ଦ୍ୟୁମହାର କରିବାକୁ ଘରିଲେ
ରିଆଶା ରୂପ ଦେଇ କାଳିମେନ୍ଦ୍ର ନେବ ।
ଥର ମିଆଦ ଏକବର୍ଷ ଜାପରେ ନୂଜନ
କାଳିମେନ୍ଦ୍ର ନେବାକୁ ହେବ । ସୁତ୍ରଶବ୍ଦ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ରିଆଶା ରୂପ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମେଳ-
ଭ ସାହେବଙ୍କ ଅନ୍ୟକାର ଅଛି ଯେ ମେ

କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏଥର ଲାଇଫେନ୍ ଦେବାର
କଷେତ୍ର କରାଯାଉବେ ।

ପୁରୁଷ ମେଳକୁର ଅଜ୍ଞା ପ୍ରଭାବ କରିଥିଲେ
ଯେ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କଠାରେ ଅସ୍ତ୍ରାଦି ଥୁବ ସେ-
ମାନେ ଏ ମାତ୍ର ତା ୨୫ ରିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜା-
ମାନଙ୍କରେ ଦାଖଲ କରିବେ । ଏ ଅଜ୍ଞା ଶାସ୍ତ୍ରର
ବିମ୍ବର ସାହେବଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧାରରେ ଅସିବାରୁ
ସେ ଏହା ଅଜାବନ୍ୟବ ଓ ଆଇନବିରୁଦ୍ଧ
ବୋଲି ରହିବ କରିଥିବାରୁ ଏ ଆଇନକୁ
ବିଠିବାରୁ ପାଇଁ ଚଲାଇବା ପକ୍ଷରେ ଏମନ୍ତ
ମେଳକୁରକୁ ବିଷେଷ କରିଥିବାରୁ । ଉତ୍ତର,
ପୁରୁଷ ମେଳକୁର ବି ପ୍ରକାର ଏଥର ଅଇନ-
ବିରୁଦ୍ଧ ପ୍ରଥୀରକ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଭାବ କଲେ କିନ୍ତୁ
ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ । ଏହଥର ଏ ଅଇନ କେତେ ହାବି-
ମଙ୍ଗ ହସ୍ତରେ କେତେ ପ୍ରକାର ବନ୍ଧୁ କନ୍ତୁ ଜାଇବ
ତାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମେଳକୁର ବିବେଚନା ପୂର୍ବର
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକଙ୍କର କେତେକ ଦୁଇମାଧିନ
କରିଥାଇଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ତରବାଣୀ
ରେକଟ୍ସର ଓ ଲାଇଫେନ୍ସ ପକ୍ଷରେ ଅପରି-
ବରବାରୁ ମେଳକୁର ଶାହେବ ତାହା ମୁହିଳ
ରକ୍ତ ଦିନିଶବ୍ଦ ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତାକୁ
ଅଜ୍ଞା ନିମିତ୍ତ ଉପୋର୍ଟ କରିଥିବାରୁ । ଯେଉଁ-
ମାନେ ତରବାଣୀ ସରେ ରତ୍ନବେ ହେମାନଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ଲାଇଫେନ୍ସ ନେବାର ଅବଶ୍ୟକ
କାହିଁ । ତରବାଣୀ ଦେଇ ଅଜ୍ଞା ମୁହିଳକୁ ଗତା-
ଧ୍ୟାନ କଲେ ତାହାର ପାପ ନେବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଏ
ଏହାହି ଅଇନ ଓ ନିୟମର ମର୍ମ ଅପରା । ଏ
ଅଇନ କେତେକ ବନ୍ଦୁକୁ ପ୍ରତି ଜଟିଲନାହିଁ
ଏହା ବାଗ୍ଦନ୍ତରେ ଲେଖିବାରୁ ।

ଅମୁଲାକୁ ବିବେଚନାରେ ଏ ଅଳ୍ପକ୍ଷ
ଅନିଶ୍ଚିନ୍ଦନ ଓ କ୍ଲୋପଦୀଯକ ଅଟେ ଓ ଏପରି
ଅଇନର ଲେଖନାଏ ଆବଶ୍ୟକ କି ଥିଲା । ପୂର୍ବ
ଅଇତି ପ୍ରାୟ ହୋଇବ ବର୍ଷ ପ୍ରତିଲି ହେଉ
ଗହିରେ କି ଦୋଷ ଘଟିଲା ଯେ ଭବ୍ୟ-
ଅବଧିରେ ଏପରି କଠିନ ଆଜନର ପ୍ରୟୋଗରେ
ହେଲା । କେତେକ କଣ୍ଠା ଅସର୍ଥ ଲୋକଙ୍କୁ
ପ୍ରତି ଦେଖିଯି ଲୋକନାମେ ଏପରି ଗାନ୍ଧି-
ସ୍ଵକଳ ଯେ କବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ବିବୁଦ୍ଧରେ ଅଛି
ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ଦୂରେ ଥାଇ ଅନ୍ୟ ଜାତିଆ
ଭିବୁଦ୍ଧରେ ଜାତିଆ ଘଟିବାର ବିରଳ । ସୁଦର୍ଶନ
ଏତାଦୁର ଅଗନ୍ଧାର କିନ୍ତୁ ଜାରଣ ନାହିଁ ।
ଲୋକଙ୍କ ଧର୍ମକ୍ଷମ ଉତ୍ସରେ ସିପାହୀଙ୍କାହିଁ

ହୋଇଥିଲ କରେଇ ଦେଖାଯୁ ଲେକେ ଅଛି
ଏମୟ ରଜନ୍ତର ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ୍ ସେମାନଙ୍କର
ରଜନ୍ତର ନାହା ଚିହ୍ନ ଦେଖୁଥିବା ଓ ଶୀକାର
କରୁଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି
ଇଠିନିର୍ମୟନ କରିବାର ଅଛି ଅନ୍ୟାୟ । ଅନେକ
ଲୋକ ଶିବାର ବା ଅତୁରକ୍ଷା ବା ବେବଳ
ଶିବାରେ ଖଣ୍ଡେ ଅଧେ ଅସ୍ତ୍ର ରତ୍ନଥାନ୍ତି
ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥର ଲୁହପେନ୍ଦ୍ର ଦେବାକୁ
ହେବ ଓ ଉତ୍ସଂଘାର କରେଶକୁ ଦିଇଅ
କରନ୍ତି ଦେବାକୁ ପଢ଼ିବ ଏହି କ୍ଲେଶ ହେବୁ
ଦିମ୍ବା ଲୁହପେନ୍ଦ୍ର ନ ପାଇଲେ କେଉଁ ଲେକି
ଅସ୍ତ୍ର ଡାଗ କରି ପାଇନ୍ତି, ଏରେ ଖଣ୍ଡେ ଅଧେ
ଅସ୍ତ୍ର ରତ୍ନବାର ଯେ ନିଜାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଓ
ଉତ୍ସଂଘେ ନାଜାଦ ଉପକାର ଏଥରେ ଲେଶ
ମାତ୍ର ପନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଦର୍ତ୍ତମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ୍
ତାହା ରୁହାଇ କେଇ ଲେବମାନଙ୍କ ଅତୁରକ୍ଷା
ପକ୍ଷରେ କରୁଥାୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହା କି ପ୍ରକାଶ
କରୁନ ଓ ଜ୍ୟାଧିବନ୍ତ ଇଂରେଜ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ୍
ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ? ଲୋକେ ଅସ୍ତ୍ରଶାନ ହେଲେ
ବ୍ୟାପୁ ଭାଲୁ କାହିଁ ହୁଅ କରିବାକୁ ସଂଖ୍ୟା
ଓ ଗୋଗୁଡ଼ିକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଜନମାନଙ୍କର
ଅନେକ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରିତିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ବିଲାତରେ
କ୍ଲୋନ ପାହେବ ଏ ଆଇନଙ୍କ ନିଜାନ୍ତ
ଦୂରଶୀଯ ମନି ଅଛନ୍ତି ।

ଶୋଭାବସ୍ତୁର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ

ଶ୍ରେଣୀ ଅଳ

ପିଲାକନେ ନାଚିବଥାରେ ପରିଥିଲୁ କି
ଜଣେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଏକ ଚଷା ପ୍ରସ୍ତୁ କଲା କି
ମାବଜ ମାଇଲେ ଦୋଷ ଅଛି କି ଜାହଁ ।
ପଣ୍ଡିତ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଖି ବହୁଲେ ଏ ଅଚି ଗଣ-
ସ୍ଥାନ ପାପ ଏଥର୍ଗାଇ କଟିଣ ପ୍ରାୟସ୍କରିତର
ପ୍ରୟୋଜନ । ଚଷା କହିଲ ପଣ୍ଡିତେ, ଅଧିକ
ଯୁଦ୍ଧ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହା ଶୁଣି ପଣ୍ଡିତ
ତମକି ପଡ଼ି ଧୂଣି ବଗ ପାଞ୍ଚପୁଣୀ ଘୋଥରୁ
ଲେଉଠାର ପକାଇ ବହୁଲେ ‘ବେମନ୍ତ ଆମ୍ବ
ସୁଅ ! ଭେବେ ମାବଜ ମାଇଲେ ଥୋକିଛି
ହୁଅ’

ଏ ନଗରର ଜୀବମାହାଲ ବିବୋଦସ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ ଠିକ୍ ଏହିପରି ଜ୍ୟୋତି ଅବଳମ୍ବିତ ହେବାର ଅବରତ ହୋଇ ଆମ୍ବେମାନେ ଆର୍ଦ୍ଧର୍ଥ ହୋଇ ଅଛୁ । ଏଥି ପୂର୍ବେ ସରକାରୀ ଜାରି କୌଠିର ଉଚ୍ଚଜନିକୁ ସରକାର କଣେ ଶୀଘ୍ର

ମାହାଲର ପ୍ରକାଶରୁ ପଢ଼ି ଜେତଥିଲେ
ରେଗେବେଳେ ସେ ଜମିର ସରବାଘ ଜଳଣ
୪ ୧/ ଥିଲ ଓ ସରକାର ଭାରମହିକୁମା
ପକ୍ଷରୁ ବାର୍ଷିକ ଟ ୧୦୦ଙ୍କା ଜମାରେ ଏଥର
ପଢ଼ି ନେଇଲେ । ପଢ଼ିରେ ଏହି ମର୍ମର ଏକ
ସର୍ତ୍ତ ଥିଲ କି ଯାମ ବନୋବସ୍ତରେ ଏ ଜମିର
ଜଳଣ ବୁଦ୍ଧି ହେଲେ ଯେତେ ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେବ ହେହି ମଥୋଟ ଅନୁସାରେ ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଟ
ଜମିର ମାଲିକଙ୍କୁ ଜଳଣ ଦେବେ । ଏଥକୁ ଜାସ-
ମାହାଲର ନୂତନ ବନୋବସ୍ତରେ ଏ ଜମିର
ଜଳଣ ଟ ୮୮୯ଙ୍କା ହେତେ ଅଣା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲୁ । ଉଚ୍ଚ ପଢ଼ାଦାତା ଅପଣା ଦିଆ ପଢ଼ାର
ସର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରେ ଭାରମହିକୁମା ଉପରେ
୫ ୧୭୦୯ଙ୍କା ବାର୍ଷିକ ଜଳଣ ଦାଖି କଲା ।
ଉପବିଲିଙ୍ଗର ସର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରେ ଏହା ଅସରତ
ନୃତ୍ୟର କାରଣ ଟ ୧/ ଲୁ ଯେବେ ଟ ୧୩୦୯ଙ୍କା
ହେଲୁ ତେବେ ଟ ୮୮୯ ହେତେ ଅଣାକୁ
ପ୍ରାୟ ଟ ୧୭୦୯ଙ୍କା ହେଉଥିଲା । ଏହା ସମାନ୍ୟ
ଦୈରିକି ମାତ୍ର ଏଥରେ ଆଉ ବହି ବରର
ନାହିଁ । ଏପରି ଦାଖି ଦେଖି ବନୋବସ୍ତ କର୍ତ୍ତା-
ମାନେ ଦିରବରରେ ପଞ୍ଜିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ
କୋଣସି ପ୍ରତିକାର ନ ପାଇ ବନୋବସ୍ତର୍ବାରୀ
ତେସୁଟୀକଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଅନୁଦାପିତାଦ
ଦୋଷ ପଢ଼ାଦାତା ସଙ୍ଗେ ଏକପରାଗ ରହିଥାନ୍ତି
ଉକ୍ତ ଜମିର ଜଳଣ ଟ ୨୫୦୯ଙ୍କା ହୁଇ କର
କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ମଞ୍ଜୁଲ ସକାମେ ପଠା-
ଇଲେ । କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଅସରତ ଜମା
ବୁଦ୍ଧି ଦେଖି ଭାବା ମଞ୍ଜୁଲ ନ କର ଅଜ୍ଞ
ଦେଲେ ବି ଯେତେବେଳେ ଟ ୧୦୦ ଜଳଣ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ
ଅଛି ପଢ଼ାଦାତା ତେବେକି ଅସରତ ପାଇବ ଅର୍ଥାତ୍
୫ ୧/ ସ୍କଲେ ଟ ୮୮୯ ଜମା ହେବାରୁ
ବୁଦ୍ଧି ହେଲ ପ୍ରାୟ ଟ ୧୭୦୯ଙ୍କା ଓ ପଢ଼ାଦାତା
ମାତ୍ର ପାଇଥାନ୍ତ ୫ ୧୦୦ ଜମା ସରଗମ କର୍ତ୍ତରମାନ

(୧୩+୧୬)= ୫ ୦୯ ଲକ୍ଷ ପାଇବ । ପଞ୍ଚ-
ଦିଶା ଏଥରେ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ଅପିଲ କର-
ବାରେ ବନିଶ୍ଵର ସାବେଦ ଦେଖିଲେ ଯେ
କୌଣସିମତେ ବ୍ରଜକିଷ୍ଣର ବସ୍ତାର ଛାଁ
ଅଭିଏବ ଜମା ବୃଦ୍ଧି କ୍ଷାନ୍ତ ରହି ଉକ୍ତ
ଜମିର ପଦ୍ମ ଜମା ୫ ୧୦ ଲକ୍ଷ ରଖିଲେ ।

ସରକାର ଜୀବମାହାଲର ଜମା ବୃଦ୍ଧି କରିବାରୁ ପ୍ରକାମାନେ ଅପଣା ହକମୀ ପ୍ରକାଳେ ଯଥେତ୍କା ଖଜଣା ବଚାଉ ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଗର୍ବ ହକମୀ ପ୍ରକାମାନେ ଦିଲେକିଟର ପାଇଁ

ବନ୍ଦିତାରେ ଦୃଶ୍ୟ ଜଣାଇଲେ ସେ ଜାହାଙ୍କୁ
ମାଲିକ ସଙ୍ଗେ ରିଧା କରିବା ଅଥବା ଅଦୀ-
ଲଜକୁ ଯିବାର ଅଞ୍ଚ ଦେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ସରକାରର ନିଜ ବେଳକୁ ସେହି ହାତିମମାନେ
କି ହେଠାର କିମ୍ବର କଲେ ? ଅପଣା ବେଳକୁ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ରହଇ ଓ ଘର ବେଳକୁ ଭାବା
ସଂଖ୍ୟାତ୍ମି ପ୍ରକଳ ଏହା କି ଜ୍ଞାପନ୍ ଓ ନିରପେକ୍ଷ
ବିଗ୍ରହ ହେଲା ? ଏଥରେ ଯେ ପ୍ରଜାମାନେ
କହନ୍ତି କି ସରକାର କେବଳ ନେବାକୁ
ଜାଣନ୍ତି ଦେବା ବେଳକୁ ସତର ବିଗ୍ରହ
ବାହାରେ ଏହା କିମ୍ବା ଅସଜତ ବୋଲି ବୋ-
ଲିବ । ଆମ୍ବେମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ କହୁ ଅଛୁ
ଯେ ଉପରଲକ୍ଷିତ ବିଗ୍ରହରେ କମିଶ୍ଵର ଓ
କଲେପ୍ତର ଦୁଇଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡିକର ସମ୍ମାନ
ରକ୍ଷା କରିବାରେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲା ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଯେବେ ଅଗେଇ ହଜାର ଟଙ୍କା
ଟୁଳରେ ଦିଗନ୍ବଜର ଟଙ୍କା ବିବାଇଲେ ଓ
ସମୟ ପ୍ରକାର ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଭାବା ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ
କଲେ ଏବଂ ତହୁଁ ଉପରେ ଅସ୍ଵଚ ଦିଅଇଲେ
ତେବେ ଏକଟୁଳରେ ସରକାର ନିଜେ ଆପଣା
ନିୟମ ରକ୍ଷା ସକାଗେ ଦୁଇ ଏକଗତ ଟଙ୍କା
ଅସ୍ଵଚ ଦେଇ ଥିଲେ ଏବଂ ଭାର୍ଜି ଯାଉ ନ
ସୁଲା । ଭାବା ସେହି ଅସ୍ଵଚା ଟଙ୍କାରୁ ନିଭା
ଯାନ୍ତୁ ଏଇକ ମାତ୍ର । ଆଉ ଯେବେ କମିଶ୍ଵର
ସାହେବ ଉକ୍ତ ଜମିକୁ ପୃଷ୍ଠାଦାତା ହାତରୁ
ବାହାର କର କେଇ ପାରନ୍ତେ ଭାବା ହେଲେ
ନଥ୍ୟ ତେଜେ ଅସ୍ତନର ଦିଗନ୍ତା ଜାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଏକଦିଗରେ ସ୍ଵପ୍ନ ଅଧିକ ପ୍ରଜା ହୋଇ
ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଗୁର୍ବା ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେ
ଅସ୍ଵଚାରଦ୍ୱାରା ଅପଣାକୁ ବଞ୍ଚାଇବା କହାଚ
ନ୍ୟାୟବାକ୍ ବ୍ରିଟିଶ୍ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ପକ୍ଷରେ
ଶୋଭନାୟ ନୁହୁଇ ଓ ଏକ ପକ୍ଷରେ ମାରି
ଦୂରି ଅଟେ ।

କୁଥୁତ ହୁଅଇଯେ ଏ ନଗର ଜ୍ଞାନମାହାଲର
ଜମାବୁବି ଜନିର ବର୍ତ୍ତମାଳ ଭଇ ମୂଳ୍ୟ ପୃଷ୍ଠା-
ରେ ଦୋଇ ଅଛି ଏବଂ ସେଇଁ ବଜାରରେ
ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ସେପର ଉଦ୍‌ଦ୍ୱୀରେ ସେଠାର
ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଇଅଛି । ମାତ୍ର ଉପରଲିଖିବି
ବିଶୁରରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ଏକ ହେଲେ ସର-
କାର ଉଚିତ ବରୁ ଅନେକ ଜଣା ଜମା
ବିଶୁର ଅଛନ୍ତି କୋହିଲେ ଆପଣା ଗଣ୍ଡାବ
ପାଇବା ସକାଗେ ପ୍ରକାଙ୍କ ଗଢ଼ିରେ ଖୁର
ଦେବାକ ଜିଲ୍ଲାର ସମୀକୁଳ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଅଚି ରି କ୍ରୀ |

ଉତ୍ତଳପାଇକା ତା ଶା ରଖ ମାହେ ଜୁନ ସନ ୧୯୭୫ ମସିବା ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଶ୍ରୀଶୁଭ ସବ୍‌ଆର୍ଡିନେଟ ଜନ ସାହେବଙ୍କ
ଆଦାଲତରେ ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଗୋଧୁଗ ବିଷକାଥ ଦାସ ଡକ୍ଟରିବାର ମୁଗୋପାର ଓେବରସମାକେ ପୁଣି ଗୋଧୁଗ କାଶକାଥ ଦାସ ଓ ପୌଢ଼ ଗୋଧୁଗ
ବାଲକୃଷ୍ଣ ଦାସ ସ୍ଵପ୍ନ ଭାବ ଓ ମାହାପିଙ୍କ ଗୋଧୁଗ ବିବ୍ୟାହିଂଦ ଦାସ ନାବାଲଗ ବିଷମାନଙ୍କର ଦାସେଶ ଗୋଧୁଗ ସହଦେବ
ମହାପାତ୍ର ପ୍ରତିବାଗ ନାମର ସନ ୧୯୭୮ ମସିହାର ନାଟ୍ ମର ଡକ୍ଟରିକାଶ ମୋକଦମାରେ ବାଦମାନ ଜର ପାଉଣା ଟେଂଟନ୍‌ଗାଲ୍‌କ୍ଲା
ଆଦାୟ ନିମନ୍ତେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ମତିମାନ ସନ ୧୯୭୫ ମସିହା ଜୁଲାଇମାସ ତା ୧୫ ରଖ । ମୁ । ଉତ୍ତଳ ସନ ୧୯୭୭ ସାଲ ଶାବଦିମାଧ
ଦି ୧ ନ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜନ ସାହେବ କିରଳ ଆଦାଲତରେ ନିଲମ ହେବ ଅଛଏବ ସବ୍ସାଧାରଣକୁ
ଜୀବ କରିଯାଉଥିଲୁ ସେ ଖରଦ ଥାକାଟ୍ରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉଚ୍ଚ ତାରିଖେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନିଲମରେ ଖରଦ କରିବେ ।

ଲପ୍ତିଲ ସମ୍ଭବ ।

ନାମ ପ୍ରଗନା ।	ଜନ୍ମନ ନମ୍ବର ।	ନାମ ମାହାର ।	ଭୟନ ସବରଜମା ।	ନିଲମ ହେବାର କିମତ ।
ସାଜପୁର	ନ ୩୭୬୮ ମର	କ । ରା । କାଲିମେଶୀ	ଟ ୪୪୫ ୫୮/ ୩	ଟ ୦ ୫୦/ ୧୦୫
ଏଜନ	ନ ୪୮ ମର	ରା । ନହରପୁର	ଟ ୩୭୬୭ ୧ କ୍ୟ	ଟ ୦ ୦/
ଏଜନ	ନ ୨୭ ମର	ମୌ । ଗ୍ରେଷ୍ଟର	ଟ ୪୪୯ ୯ କ୍ୟ	ଟ ୦ ୦/
ଏଜନ	ନ ୩୭୭୫ ମର	ମୌ । କଥରେଶ୍ଵର	ଟ ୨୨ ୬	ଟ ୧ ୮
ଏଜନ	ନ ୨୭୯୫ ମର	ଖ । ମୌ । ସନ୍ତ୍ରମାଧବ	ଟ ୪୪ ୫୮/ ୪	ଟ ୦ ୦/
ଏଜନ	ନ ୩୭୭୦ ମର	କ । ରା । ସୁନ୍ଦରପୁର	ଟ ୨୩ ୧୮/ ୪	ଟ ୧ ୮
ଏଜନ	ନ ୩୭୬୦ ମର	କ । ରା । ସୁନ୍ଦରପୁର	ଟ ୨୭୫୫/ ୭୫	ଟ ୧ ୮
ଏଜନ	ନ ୨୪ ମର	କ । ରା । ଶ୍ରୀମକରପୁର	ଟ ୪୪ ୧୮ ୫୫	ଟ ୦ ୦/
ଏଜନ	ନ ୨୦ ମର	କ । ରା । ଶ୍ରୀମକରପୁର	ଟ ୪୭୫ ୩୮/ ୮	ଟ ୦ ୦/ ୫୫
ଏଜନ	ନ ୧୭୨ ମର	ଖ । ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୨୪ ୧/	ଟ ୦ ୦/
ଏଜନ	ନ ୧୭୩ ମର	ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୪୩ ୧୦୫	ଟ ୦ ୦/ ୧୧
ପାଜପୁର ଓଗେର	ନ ୩୦୨ ମର	ଖ । ମୌ । ଶରୁଆଁ ଓଗେର	ଟ ୨୪ ୧/	ଟ ୦ ୦/
ଏଜନ	ନ ୩୦୮ ମର	ଖ । ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୨୫ ୧୮/ ୮	ଟ ୦ ୦/ ୧୧
ମାଜପୁର	ନ ୨୭୭ ମର	ମୌ । ପରବରତ	ଟ ୨୭୫୫/ ୧	ଟ ୦ ୦/
ମାଜପୁର	ନ ୨୭୧ ମର	ଅ । ଖ । ମୌ । ମୁଷ୍ଟକଳ ପୁର	ଟ ୪୫୫/ ୨	ଟ ୦ ୦/
ଏଜନ	ନ ୧୩୧ ମର	ଅରଜି ଲଲବାଗ	ଟ ୨୫ ୧ ୭	ଟ ୦ ୦/
ସାହେବନଗର	ନ ୮୭୫ ମର	କ । ମୌ । ବୁନାବନପୁର	ଟ ୪୪ ୩୮/ ୧୯	ଟ ୦ ୦/ ୧୦
ଏଜନ	ନ ୮୭୦ ମର	ମୌ । ଜାମୁନଗର ଓଗେର	ଟ ୨୧ ୧୮ ୩	ଟ ୦ ୦/ ୧୮ । ୧
ଏଜନ	ନ ୮୭୭ ମର	ମୌ । ବାସୁଦେବପୁର ଓଗେର	ଟ ୧୦୧ ୫	ଟ ୦ ୦/ ୪
ମାଜପୁର	ନ ୩୦୨୨ ମର	କ । ଖ । ମୌ । ସଇପୁର	ଟ ୧୫ ୩୮/ ୭	ଟ ୦ ୦/
ମାଜକରବାଦ	ନ ୮୭୨ ମର	ମୌ । ପାଠଳୀ	ଟ ୨୪୧ ୧ ୫	ଟ ୦ ୦/
ବରୁଆଁ	ନ ୧୩୬୮ ମର	କ । ରା । କେଶପୁର	ଟ ୧୭୨୦ ୩୮/ ୨୫	ଟ ୦ ୦/ ୪୯
ସରଗଡ଼ା	ନ ୨୭୨୮ ମର	କ । ରା । କୁଗଲେ	ଟ ୧୪୨୫ ୫	ଟ ୦୫୦/ ୫୫ ୧୧୫/ ୧୫
ଏଜନ	ନ ୧୬୬୨ ମର	କ । ମୌ । ବରଣେଲ	ଟ ୨୦ ୫୮/ ୨	ଟ ୦ ୦/
ଏଜନ	ନ ୧୬୩ ମର	କ । ମୌ । ସତ୍ତା	ଟ ୧୬୮ ୩୮/ ୨	ଟ ୦ ୦/ ୧୫
ଏଜନ	ନ ୧୬୮ ମର	କ । ରା । ମକୁନପୁର	ଟ ୨୨୩ ୮ ୫	ଟ ୧ ୮
ଏଜନ	ନ ୧୦୮ ମର	ଖ । ମୌ । ଲେକାସାରୀ	ଟ ୧୦୫୫/	ଟ ୦ ୦/
ପାଶାଣିଆ	ନ ୧୩୯ ମର	ଖ । ମୌ । ସେରପୁର	ଟ ୪୫୫/ ୫	ଟ ୦ ୦/
ଏଜନ	ନ ୧୩୯ ମର	ଅ । ଖ । ମୌ । ସେରପୁର	ଟ ୪୫୫/ ୫	ଟ ୦ ୦/

W. Wright.

Sub Judge.

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିବିହାରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୮

प ११ अप्र०

ତା ୫ ରକ୍ଷଣ ମାହେ କୁଳି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମଧ୍ୟରେ । ମୁଁ ଅଖାତ କି ୨୩ ନ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ୧୯୮୭ ସାଲ ଶିଳବାର

ବରକାଣ ବ୍ୟୁତି ଲାଗିବ ସନାନ୍ତରେ ହେବିଲ
ବ୍ୟୁତ କର୍ତ୍ତବୀ କରିବାର ବ୍ୟୁତପ୍ରା ନିମିତ୍ତ କମି-
ଶଳ ବହିଥାଏ । ଅମୃତାନନ୍ଦର ଲେଖନ୍ତଙ୍କେଷ୍ଟ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ମାଜ୍ୟବର ଉତ୍ତର ସାହେବ ସେ କମି-
ଶଳ କରିବ ସଭାପତି ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଲାଇ-
ସେନ୍ସ ମାକ୍ସ ପ୍ରସ୍ତାବ ବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ନୂତନ ଟାକ୍ସ ବିଧାଯ ବ୍ୟୁତ ଉପାଦା-
ନ କଲେ ଅନ୍ୟାୟ ହେବ, ଏ ବର୍ଷର ବଜେତ
ଦିର୍ଘେ ବେଳେ ସେ କପା ମାସୁନ କର୍ତ୍ତବୀ ପ୍ରତି
ଅପରି କର କହିଥିଲେ ଯେ ତାହା କେବଳ
ବିଲ୍ଲାଜର ଜାଇକ ପ୍ରତି ଅବହତ ଅନୁଗ୍ରହ ଅଟେ
ଏବ ସରକାଣ ବ୍ୟୁତ ବିଶେଷତଃ ସେହିକ ବ୍ୟୁତ
କର୍ତ୍ତବୀ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧ
ତାଙ୍କର ବିଚକ୍ଷଣ ବୁଦ୍ଧି ଓ ହବେଚନା ଏବଂ
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପରି ହିଛି ପ୍ରାଣ ଥାଏ । ଏ
ହେଉ ଆଶା ହୁଏ ଯେ ଉତ୍ତର ସାହେବଙ୍କ
ଯୋଗେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମମୁକ୍ତେ ହେବ । ତାଙ୍କ
ନର୍ମରେ ଆଶାମର ଚିତ୍ର କମିଶନର ବେଳୁ
ସାହେବ ଏବଂ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସେ ଦୂର କରି
ନିରାହ କରିବେ । କମିଶନ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ତିନି
ମାତ୍ର ଲୋକ ଉତ୍ତମମୁକ୍ତ ଉତ୍ତର ସାହେବ ବମ୍ବାର
ବା ମାନ୍ଦ୍ରାତର ଗବର୍ଣ୍ଣର ହେବାର ଜନରବ
ଶୁଣାପାଏ । ଏହା ସତ୍ୟ ହେଲେ ଏଥରେ ତା-
ଙ୍କର ପଦୋଦୃତ ମାତ୍ର ବଜ୍ଞ ପ୍ରତି କାହିଁକିନି
ହେବ । ଫେବ୍ରୁଆରୀ ସାହେବ ପ୍ରାୟ ଦୂରବର୍ଷ
ଲେଖୁଣିଗୁଣ ଗବର୍ଣ୍ଣର ହୋଇ ବିମ୍ବାରକୁ ବଳେ

କେ ଲହୁକୁ ସାହେବ ଅର୍ଜେଇ ବର୍ଷ ହେଲା ଏ
କର୍ମରେ ଅଛନ୍ତି ସେ ପୁଣି ଗଲା ଯିବେ । ଏଥର
ଆଜୁ ସମୟରେ ଗବଣ୍ଠିରଙ୍ଗର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଶ
ପ୍ରତି ଅଛିବକର ଅଟେ ।

ପ୍ରତ୍ୟୁଷାଶ୍ଚ କାଗଜ ଦାଖଲର ନିଧିମ ପ୍ରବଳ
ରହିବା ଅବା ରହିଛ ହେବା ପକ୍ଷରେ ଦୂଡ଼ାନ୍ତ
ନିଷ୍ଠୁତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପେଶକବି ମହାଲମାଙ୍କର
କାଗଜ ଦାଖଲ ସ୍ଥବତ ରହିବାର ଆଜ୍ଞା ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଲ୍ଲାର ଆହିବା ସମୟରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରସାବ
କରିଥିଲୁଁ ଯେ ବକଳ ମହାଲ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ସୁଧ
ଆଜ୍ଞା ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଉଚିତ ଏବଂ ଏଥି
ପାଇଁ କମିଶର ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି
ଥିଲୁଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣି ଆଜିନିତ ହେଲୁଁ ଯେ
ବାଲେଶ୍ୱରର ସ୍ଥବକେବ କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାୟକ୍ରମ
ନିର୍ମାନ ସାହେବ ଉତ୍ସୁଧ ପ୍ରସାବ କରିବାରୁ ଶା-
ପୁକୁ କମିଶନର ସାହେବ ଦୃଢ଼ାନ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପର୍ଯ୍ୟ-
ନ୍ତ ସମସ୍ତ ମହାଲର ପ୍ରତ୍ୟୁଷା କାଗଜ ଦାଖଲ
ପ୍ରେସିତ ରମ୍ପିବା କାରଣ ବୋର୍ଡଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ
କରିଥିଲୁଁ ଓ ଏଣେ କଲେକ୍ଟରମାନଙ୍କୁ ଦେବି
ପର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁଁ । ଉରସା ହୁଏ ଏହା
ବୋର୍ଡରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ । ନିର୍ମାନ ସାହେବ-
ଙ୍କର ଏ କର୍ଯ୍ୟ ଅତି ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଓ ଏହାମ୍ଭାବ
ଜମିଦାରଙ୍କର ବିଗେଷ ଉପକାର ହେବ ଯେ
ହେବୁ ଅମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଥିଲୁଁ ଯେ ଏ ଜିଲ୍ଲରେ
ଅନେକ ଜମିଦାର ସନ ୨୮୮ ମାଲର କାଗଜ

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଉ ନ ଥୁବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୈଲିକ ଅର୍ଥବ୍ୟାପ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଜାହାଆ ଆଦାୟ ନିନିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନୋଟିସତାରୀ ହେଉଥିଲା । କାନ୍ତିନଗେ ଏ ନୋଟିସ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଅବଶ୍ୟ ଦିରବର କରୁଥିବେ । କମିଶ୍ନ୍଱ର ଆଜାନୁସାରେ ଏହି ସ୍ଥବିତ ରହିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଜମିଦାରମାନେ ବିଛି ଦିନ ସକାଳେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଉନ୍ତି ପରିଶେଷ ଏ ଅନର୍ଥକ ଅପଦିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ଏପରି ଆଶା ଦିଶୁଥିଲା ଓ ଆମ୍ବେମାନେ ଜାହାଁ ମନ୍ଦାସ୍ତ ଥିଲା ।

ସମ୍ବାଦବାହୁକା ଓ ଦର୍ଶଣରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ
ଓଲୋଡ଼ିଟା ନିବାରଣ ନିର୍ଭର ବାଲେଷ୍ଟରରେ ଗଜ
ସପାହରେ ଭାଷ୍ଟ ସମାବେହରେ ଚତୁରିଶପ୍ରହତ୍ତା
ହରହାଠ ହୋଇଥିଲା । ଚେତନ୍ୟରତାମୂଳରେ
ଉଚ୍ଚ ଅଛି ବିଦିତମ ଉତ୍ତମାଗ୍ନିୟ ଅନାହାର
ଓ ଉତ୍ତମରେ ନିମାଗଜ ଛନ୍ଦ ଦିନ ହରିଜାର୍ତ୍ତନ
କରିଥିଲେ; ବାଲେଷ୍ଟରର ହରହାଠ ସେଥିର
ଅନୁକରଣ ଅଟଇ । ହରିବାଠ ଖାଲ ଗୁଲୁଆ
ପତାକା ଉତ୍ତମାଦିରେ ସୁପଞ୍ଜିତ ହୋଇଥିଲା;
ଅନେକ ସଙ୍କାର୍ତ୍ତନକାର ଓ ଅସଂଖ୍ୟ ଦର୍ଶକ
ସମାଗତ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ଧରାଇରେ ଅଛି
ଆହୁମୁଖ ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ ଲୋକ ଭୋ-
ଜନ ପାଇଥିଲେ ଓ ଦରତୁମାନଙ୍କୁ ଏତେ ମି-
ଠେଇ ବଞ୍ଚାଇ ହେଲା ଯେ ଗୁଡ଼ାକୁ ଦୋବାନ୍ତ-
ମାନ ଗୁଜ୍ଜ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ମାତ୍ର ଓଲୋଡ଼ିଟା ସମ-

ପୁରେ ମିଶ୍ରାନ୍ତ କୈଳଜ ବିଷେଧ, ବିହୁର ଅ-
ସୁକ ଲବଣ ଗାଉବାର ବିଧେୟ ଏଥରେ ଖୋ-
ଇଠା ନିବାରଣ ଦେବାର ତାଙ୍କୁରମାନେ କହନ୍ତି
ଅଭେଦ ଦିଗମ୍ବରଙ୍କୁ ଲବଣ ବିଭଗରେ ଉପ-
ବାରର ସମ୍ମାନକା । ଦର୍ଶଣ ବୋଲନ୍ତି ଏ ହର-
ହାତଧୂର ବାଲେଶ୍ଵର ବାସିର ଆମ୍ବମାନଙ୍କର
ଆଦେଶ ପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବମା-
ନେ ଶ୍ୟାମସୁଦ୍ର କିନ୍ତୁ ଅଜ ଅରେ ଅସୁକ
ଅତ୍ମମରରେ ବାହାର କରିବା ପାଇ ଜଗିତ
କରିଥିଲୁ । ବୋଧ ହୁଏ ବାଲେଶ୍ଵର ବାସିମାନେ
ପ୍ରଶଂସତ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଖୋଇଠା ନିବାରଣରେ
ଅକ୍ଷମ ମଣି ବରିଷାଠ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ।
ଭରମା ହୁଏ କରଷା ଯୋଗେ ଏହା ଶ୍ୟାମସୁ-
ଦର କିମ୍ବାଙ୍କ ନଗରବୁଲା ତୁଳ୍ୟ ବୃଥା ହେବ
ନାହିଁ ।

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଏ ରେଗ ଉପୁଜ୍ଜଳରଗୁଡ଼
ଏତେବେଳ ପ୍ରବଳ ରହିବାର ଅଛିଶୟ ଦୂଶନର
କିଷ୍ଯୁ । ବାହିବା ବୋଲନ୍ତି ଏଥର ବାରଣ
ଜଳକଞ୍ଜଳି ଓ ସୁପେୟ ଜଳର ଅପ୍ରାପ୍ତି ଅଟଇ
ଏଠାପର ବାଲେଶ୍ୱରରେ କିମ୍ବା ନାହିଁ ପୁଷ୍ପର-
ଣୀର ପାଣି ପାନ ହୁଏ । ଅଛବୁଟି ହେଉ ଏ
ବର୍ଷ ପୁଷ୍ପରଣୀ ସବୁ ପ୍ରାୟ ଶୁଣୁ ହୋଇ ଗଲ ଓ
ଲୋକେ ଆସିଲା ଗୋଲିଆ ପାଣି ବ୍ୟଦିଷ୍ଟାର
ବଲେ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଓଲାଇଟି ପ୍ରବଳ
ହେବାର ବିଚିତ୍ର ନୁହେ । ହେଠାଲେବେ ଅନ୍ଧ-
ର୍ଥକ ଆଡ଼ମୁରରେ ଶତରକ ଠଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରୁ
ଅଛନ୍ତି ଯହିଁରେ ରେଗର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରତିକାର
ଓ କ୍ଷୟ ଅନ୍ଧ ତାହା କରୁ ନାହାନ୍ତି ବଡ଼
ଆସ୍ତର୍ଯ୍ୟ । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପଶୁମାନଙ୍କର ସ୍ଥାଳ ଏକ
କାନାଦ ସାମରୀ ଥୋଇବାରେ କ୍ଷୁଦ୍ର । ପୁଷ୍ପର-
ଣୀର ଜଳ ଅବଶ୍ୟ ମନ ହୁଏ ଓ ଖେଳି
ପାନରେ ଅନେକ ରେଗ କାତ ହେବାର ସମ୍ଭା-
ବନା । ଏହେଉ କୁପ ଜନନ କରାନ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ
ଓ ଏଥରେ ଅନେକ ଉପକାର ଓ ସୁକିଧା
ହେବ । ଅତ୍ୟବ ବାଲେଶ୍ୱର ବାହିର ଆଡ଼ମୁର
ହଜାର ଏଥରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଉଗା ।

ରଥଯାତ୍ରା ।

ପୁଣ୍ୟ ରଥଯାତ୍ରା ଏକଶ୍ରାବର ମେଷ ହେ-
ବାର ବୋଲିବାକୁ ଦେବ କାରଣ ଯାଏ ମାନେ
ଶ୍ରୀ ସମୟେ ଗଲି ଅସିଲେଖି ମାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ବାହୁଡ଼ାବିକେ ହୋଇ ଜାହୁଁ । ଗୁରୁଗ୍ରୂଧା
କେଳେ ଠାକୁରମାନେ ଯଥାହମୟରେ ଗଣ୍ଡୁ-

ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଓ ଗତମାଧ୍ୟ
ଜାଗ୍ରତ୍ତ ରଖି କଳିବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଭୋଗ
ହେଲା । ରବିବାରଦିନ ବାହୁଡ଼ାଯାଦା ହେଲା
ମାତ୍ର ରଥମାଳ ଲେଉଥାଏ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ
ଠାକୁରମାନେ ଯଥାବଧିମରେ ଜୀବମୋହନରେ
ବନ୍ଧା ହୋଇ ରହିଲେ । ରଥ ଲେଉଥାଇବା
ବିଷୟରେ କର୍ତ୍ତୃପ୍ରକଳ୍ପମାନେ ଶ୍ରୀ ନ କରି
ବାହୁଡ଼ାଦିଗମୀ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ଵନ୍ଧବାରତାରୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ବାହୁଡ଼ାଦିଗମୀ ଦିନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶୁଭଦ୍ରା ଓ ବଳଦେବଙ୍କ ରଥ ଲେଉଥା ହୋଇ
ନନ୍ଦିର ନିକଟଙ୍କ ଆସିଥିଲା ମାତ୍ର ଚଲିଛି ମାତ୍ର
ଜା । ଶିଖ ଠାକୁ ଅନବରତ ବୁଝି ହେବାରୁ
ଜୀବନାଥଙ୍କ ରଥ ଫେରା ହୋଇ ପାରନ ନାହିଁ ।

ଏଥର ଯାଏଇ ମାନେ ପୁଣ୍ୟରେ କୁଶଳରେ
ଥିଲେ । ତେଣୁଠା ଗେଗ ସାମାନ୍ୟରେ ଦେଖା
ଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ହୋଇରେ କୁର
ଗେବର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତିରୀବ ହୋଇଥିଲା ।
ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ଦୂର ଦୂରକଣ ଲେଖାଏ
ପିତା ଗେଗ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଭରବା କରୁ
ଗେଗ ଭେଜେ ସାଂକ୍ଷାରିକ ହେବ ନାହିଁ ।

ବିଲ୍ଲାଙ୍ଗରେ ଭାରତବର୍ଷ

ଅବେଦନ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଳିମେଘୁ ସହରେ ଭରତକ-
ର୍ଷର ଦେବେ ଆବେଦନ ଆଗର ହୋଇଥାଏ
ଏ ସେ ସମ୍ବର୍କରେ ବିଲାତରେ ଆନ୍ଦୋଳନ
ଜୀବିଥାଏ । ବିଲାତର ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସହ
ବାବୁଲ ସୁଦିର ବ୍ୟୁତ ଭାରତବର୍ଷ ଦୋଷରୁ
କିମ୍ବାହ ହେବା ଅଛି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗତ ମାନ
ମାଧ୍ୟରେ ଆବେଦନପଦ ଫିଲାରକୁ ପଠାଇ-
ଥିଲେ । ଗ୍ରାହକୁ ଶାହେବ ଉକ୍ତ ଆବେଦନ
ବିବର୍ତ୍ତରେ ପାଳିମେଘୁ ସହରେ ଆଗର କର
ଇହଁ ଲେଖନ ବିଷୟମାନ ଚିମ୍ବରେ ଜାଗ-
ରିଲେ ହେ ଏଥର ବିହିତ ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁ-
ବେଧ ଦିଲେ । ମାତ୍ର ଆବେଦନରେ ଯେ
ହେତୁବାହିମାନ ଲେଖା ଅଛି ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ
ଏହଁ ପୂର୍ବେ ପାଳିମେଘୁ ହତ୍ତରେ କଣେକ ଜଳ
ବିଜକ୍ତ କୋଇ ସୁହ ବ୍ୟୁତ ଭାରତବର୍ଷ ମସି
କରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହେତୁ ଏ ପକ୍ଷରେ ବହୁ
ଆଶା ଦିଲା କାହାରୁ ।

ବିନ୍ଦୁ କଥା ମାସିଲ ଭାତାଇବା ବିରୁଦ୍ଧ
ଆବେଦନରେ କିଛି ଫଳ ଲାଭ ହେବାର ଆଗ୍ରହ
ଦେଖା ଯାଏ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟାପାର ଓ ମାନ୍ୟ

ଜରେ ଭାଷା ମନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଏ ଦୂର ସକଳରେ
କପା ମାୟକ ରହିଛି ଆଜିକୁ ମନସେ ନିଜାନ
ଦୋଷୟକୁ ମନୀ ପାରିମେଣ୍ଟରେ ଆବେଦନ
କରିବାର ସିଫାନ୍ତ୍ର କରିବ । ଏ ବିଷୟରେ
ବରିବତା ଚରତବର୍ଣ୍ଣୀୟ ମନ୍ତ୍ର କଣ ସାହେବଙ୍କ
ହୃଦୟରେ ଆବେଦନ କରି ଅପରାମନ ପାଇଥିଲେ
ମାତ୍ର ସେଇ ହିନ୍ଦୁ ଏ ବିଷୟର ଆନ୍ଦୋଳନ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୁଗିଥିଲା । କେହିଁ ବୋଲି ପାରକୁ
ଏ ମାୟକ ଉଠିବାରେ ବିଳାଳୀ ଲୁଗା ଅନ୍ତର
ଗମ୍ଭୀର ହେବ ଓ ଫୁଲ ଲୋକଙ୍କ ପଞ୍ଚରେ ଜଳ
ହେବ ଯାଏ ଏଥରେ ଦେଶର ଅନେକ ଅନ୍ଧରା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଳାଳୀ ଲୁଗା ହେବୁ ଏଠା ଲୁଗା
ବିଷୟାଧୀନ ଓ ଭର୍ତ୍ତମାନେ ସ୍ଥାନାବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାୟ
ହେଲେଣି । ପୂର୍ବେ ଶୁଦ୍ଧିଗର ଲୁଗାର ବେତେ
ଅନ୍ଧର ଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଲୁଗା ପ୍ରାୟ ରହିବ
ହେଲାଏଣିରେ ହେଠା ଭର୍ତ୍ତମାନେ ହସି ପଡ଼ିଲେଣି ।
ବିଳାଳୀ ଲୁଗା ଆଉ ଗମ୍ଭୀର ହେଲେ ଦେଶିୟ
ଲୁଗା ଏକାବେଳେ ରହିଛି ହେବ ଓ ବମ୍ବା-
ରରେ ଯେ କଳ ଲୁଗାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅରମ୍ଭ
ହୋଇଥାଏ ଭାବୀ ମଧ୍ୟ ତଳ କ ପାରିବ ।
ଦେବଳ ବିଳାଳୀ ଲୁଗା ଏ ଦେଶରେ ଦଳବ ଓ
ଏ ଦେଶରୁ ଅବୁଳ ଅର୍ଥ ବିନାଶକୁ ଯିବ ।
ଅଭିଏବ କପା ମାୟକ ଉଠିବାରେ ଦେଶର
ଅଛି ଅନ୍ଧର ଓ ମବ୍ଦିମେଣ୍ଟର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧର
ହେବଳ ବିଳାଳର ଲୁଗର । ବିଳାଳସ୍ଥ ମାନ୍ଦ୍ରିଷ୍ଟରର
ଭର୍ତ୍ତମାନେ ଏ ମାୟକ ଉଠାଇବାପୀର ଅନେକ
ଦିନକୁ କିମ୍ବାଦାରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ
ଅନୁଗେଥରେ ଦେଖେଇ ମହାଶୟ ଲାଟ
ସାହେବଙ୍କଠାକୁ ହଦ୍ୟକ ସମ୍ମାନ ଦେବାରୁ ଲାଟ
ସାହେବ କାହାର କଥା କ ମାତ୍ର ମାୟକ
ଉଠାଇ ଦେରେ ।

ମାସୁଳ ଉଠିବା ପରିବେ ଲାଟ ସାହେବଙ୍କ
ସର୍ବର ସର୍ବମାନେ ମତ ଦେଇ ନ ଥିଲେ ତେ
ବିଲୁଚ ସେହେତୁରୁକ୍ତ ସର୍ବର ସର୍ବମାନେ ସୁବୀ
ଶବ୍ଦେଖ କରୁଥିଲେ ଜଥାବ ମାଝକୁର ଭକ୍ତିକ
ଅନୁବେଦ ବଳବତ୍ତର ହେଲା ବତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିୟ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦ୍ଵାରା ସର୍ବମାନଙ୍କର ମତ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥାଏ ତେ ଏହା ଯେଉଁ କଲାଗରେ ଭାଷା
ଆନ୍ଦୋଳନ ତେ ଉଚ୍ଚ ବିଜକ୍ତ ଲାଗିଥାଏ । ୧୯୦୧ର
ସୁବିବେବ, କ୍ୟାମ୍ବାହ, ଉଦ୍‌ବାବ ତେ ମହାକୁ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଭକ୍ତି ଜାଗର ନ କର ଯଥାର୍ଥ
ବିଶୁଦ୍ଧ କରି । ଗଜ ମାସ ଗା ୫ ପିଲାରେ